

શ્રી હંસવિજયજી જૈન કી લાયબ્રેરી ગ્રન્થમાલા નં. ૧૩

ગહંલી સંગ્રહ.

સંયોજક.

સિ.પી. No. ૪૫૫

પરમપૂજ્ય શાન્તમૂર્તિ શ્રીમાન હંસવિજયજી

મહારાજના પ્રશિષ્ય

મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી

પ્રકાશક.

શ્રી હંસવિજયજી જૈન કી લાયબ્રેરી.

અમદાવાદ.

સુધારા વધારા સાથે આવૃત્તી ત્રીજી. પ્રત ૧૦૦૦.

વીર સંવત ૨૪૪૭ આત્મ સં. ૨૫, વિક્રમ સંવત ૧૯૭૭

કિંમત ત્રણ આના.

૮૩૨૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી સંગ્રહ

વિષય ૬ - : ૩૯૧

શ્રી હંસવિજયજી જૈન ક્ષેત્રી લાયબ્રેરી મન્થખાસો નં. ૧૭

ગહંસી સંગ્રહ.

સંયોજક.

પરમપૂજ્ય શાન્તમૂર્તિ શ્રીમાન હંસવિજયજી

મહારાજના પ્રશિષ્ય

મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી.

પ્રકાશક.

શ્રી હંસવિજયજી જૈનલાયબ્રેરીના સેક્રેટરી.

શાહ જેસીંગભાઈ છોટાલાલ-અમદાવાદ.

સુધારા વધારા સાથે આવૃત્તી ત્રીજી. પ્રત ૪૦૦૦.

અમદાવાદમાં-દાલગરવાડે શ્રી અબ્દિકા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પટેલ લક્ષ્મીચંદ હારાચંદે છાપી.

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૭

વીર સંવત ૨૪૪૭

કિંમત ત્રણ આના.

ત્રિપીઠાઈ-સંગ્રહ

અર્પણ પત્રિકા.

સ્વર્ગવાસી ધર્માત્મા શેઠ સ્વયંદ જીવરાજ મુ. પાલજીપુર

આપની જૈન ધર્મ ઊપર શ્રદ્ધા સારી હતી પાલજીપુરમાં જૈન વિદ્યાલય બોર્ડીંગમાં રૂ. ૮૦૦૧) જેવી નાદર રકમ આપી હતી. તથા શ્રી નેમનાથ સ્વામીના દેરાસરમાં આંદીનો માંડવો કરાવ્યો હતો. સિદ્ધાચલ ગીરનાર પ્રમુખ તિથીની યાત્રા કરી તળેટીએ ભાતુ આપી. તેમજ ચૈત્ર આસો માસની આંખી-લની ઝોળીઓ આઠાઈ મહોત્સવ પૂર્વક કરાવી હતી, સમેસ-રણુની રચના, પૂજા પ્રભાવના, સ્વામીભાઈની ભક્તિ, ઝાનોદાર, જીવદયા આદિ અનેક ધર્મ કૃત્યો તમોએ કરેલાં છે તેનું સ્મરણ કરતાં આ લઘુ પત્ર આવિકા સમુદાયને ઊપયોગી ગુરુ ગુણુ ગુમ્ફિત ગર્હુદી સંગ્રહ નામનું પુસ્તક આપના પરશોકવાસી આત્માને અર્પણ કરવા પૂર્વક આ બાબતની પ્રેરણા કરનાર સ્વધર્માર્થધુ પ્રેમચંદ કેવલને ધન્યવાદ આપી વિરમીએ છીએ.

અમે છીએ.

શ્રી હંસવિજયજી જૈનલાયબ્રેરીના વ્યવસ્થાપકો.

નિવેદન—પ્રસ્તાવના.

આ ઉપયોગી “ ગહુલા સંપ્રહ ” નામની બુકના રચનાર મહારાજ શ્રી કર્પરવિજયજી છે. કે જેઓ સુપ્રસિદ્ધ વયોવૃદ્ધ શાન્ત મુર્તિ શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજશ્રીના પ્રશિષ્ય છે.

કવિત્વ શક્તિ એ કાંઇ સાધારણ વિષય નથી. ગુજરાતી ભાષા મા માતૃભાષામાં પણ લાલિયવાલાં સરલ અને સર્વ કોઇ સમજી શકે તેવાં પદો ગોઠવી અનુપ્રાસ સાથે મધુર શબ્દોથી ઉત્તમ આશય અસરકારક નીવડે તેવાં કાવ્યો રચી જનસમુદ્ધ સમક્ષ મૂકવાં. એ સરસ્વતી દેવીની કૃપાથી થયેલ આત્મસ્ફુર્તિ સિવાય બીજી શકતું નથી.

આ બુકના કર્તા તેમાંથી કેટલે અંશે ફલીચૂત થયા છે તે વિચારવાનું કાર્ય સુઘ મુશ્કેલી સંજ્ઞામાંથી સંજ્ઞામાંથી છે. આ બુકની એક આવૃત્તિ મત વર્ષમાં વડોદરાની શ્રી હંસવિજયજી જૈન સ્ત્રી લાયબ્રેરીના ત્રીજા પુણ્ય તરીકે મુદ્રિત થઇ હતી. ત્યાર પછી અનેક સંજ્ઞામાંથી માગણીને લીધે ગુજરાતી અક્ષરોથી અપરિચિત મારવાડ, મેવાડ, માલવ, મધ્ય પ્રાંત, આદિનો જૈન વર્ગ એ પુરતકનો લાભ લઇ શકે વાસ્તે પંન્યાસજી શ્રી સંપતવિજયજી મહારાજની ખાસ પ્રેરણાથી અમદાવાદની શ્રી હંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરીએ શાસ્ત્રી લીપીમાં “ તીર્થતપસ્તવનાવલી ” ની અંદર ત્રણ હજાર જેવી મોટી સંખ્યામાં છપાવી હતી જેને છપાયે દુઃક મુદત થઇ છે તેટલામાં ગુજરાતી લીપીમાં ચાર હજાર શ્રીય પ્રસિદ્ધ કરવાનો પ્રસંગ આવ્યો છે. એ ઉપરથી સહજ સમજી શકાય તેમ છે કે અરૂપ સમયમાં આ બુકને સારો આદર મળ્યો છે. ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી

લીપીમાં પ્રથમ છપાયેલ તમામ ગદ્યલેખો દાખલ કરવા ઉપરાંત બીજી પણ ઘણી ઉત્તમ ભેષ્યદાયક સુધારે ચાલીસ રસીક ગદ્યલેખોનો ઉમેરો કરી બુકની ઉપયોગીતામાં વધારો કર્યો છે.

આ ગદ્યલેખો પ્રાયે શ્રાવિકા પડેનો મહારાજશ્રીનું પ્રથમ ગ્યા-પ્યાન પુરૂ થયા પછી ગાય છે. તેની સુગમતા અને સરલતા સારુ જુદી જુદી જાતના પ્રચલિત રાગોમાં રહેલા શબ્દોથી આ બુક બનાવવા તેના કર્તાએ ખાસ ધ્યાન રાખ્યો છે. ચાલુ સમયમાં ઉપયોગી આ ગદ્યલેખો સંગ્રહ રચનાર મહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજીએ પોતાની નાની વયમાં કરેલી માતૃભાષાની સેવા અવશ્ય પ્રશંસનીય છે.

તેઓ ભવિષ્યમાં એથી પણ વિશેષ શ્રેષ્ઠ કાવ્યો બનાવી માતૃભાષાના પ્રરિપોષક થઈ. અનેક ભગ્યજનોના ઉપકારક બની મધ્યસ્થ સજ્જનોની સત્કીર્તિના પાત્ર બનવા ભાગ્યશાળી નિવડે, અને જૈનશાસનની શોભામાં વૃદ્ધિ કરે એવું હવેથી વિરમીશું:-આ પુસ્તક છપાવવામાં દસાડા નિવાસી દાનવીર શેઠ જીવરાજ સુંદરજીએ તથા સાધ્વીજી જમનાશ્રીની શિષ્યાજયશ્રીએ વરસી તપ કર્યો તેની ખુશાલીમાં ગામ બઢેરાના સંઘે આર્થિક મદદ કરી છે તેથી છપાવનાર સંસ્થા ઉપરોક્ત સદ્ગૃહસ્થનો આભાર માને છે.

લી.

પંડીત લાલચંદ્ર ભગવાન.

યશોવિજય જૈન ગ્રંથભાગા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
પર્યુષણ પર્વની ગહુલી	૧	બાઈબીજને દીવસે ગાવાની	૨૯
કલ્પસૂત્રની	૩	જ્ઞાનપંચમીના દીવસે ગાવાની	૩૦
પહેલા વ્યાખ્યાનની ગહુલી	૪	મોન એકાદશીના દિવસે ગાવાની	૩૧
બીજા વ્યાખ્યાનની	૪	પોષ દશમીના દિવસે ગાવાની	૩૨
ત્રીજા વ્યાખ્યાનની	૫	મહાવીર સ્વામીના જન્મદિવસે	
ચોથા વ્યાખ્યાનની	૬	ગાવાની ગહુલી...	૩૩
પાંચમા વ્યાખ્યાનની	૮	મોક્ષ માર્ગની ગહુલી	૩૪
છઠ્ઠા વ્યાખ્યાનની	૧૦	શીલવ્રતની ગહુલી	૩૬
સાતમા વ્યાખ્યાનની	૧૨	શ્રી શિક્ષણ ગિત (ગહુલી)	૩૮
આઠમા વ્યાખ્યાનની	૧૪	શીલવ્રતનું ગિત (ગહુલી)	૩૯
સંવત્સરી મહાપર્વની	૧૫	સાતવારની ગહુલી	૪૦
શ્રી અરિહંત પદની	૧૬	પંદર તીથિની ગહુલી	૪૧
શ્રી સિદ્ધપદની	૧૭	બારમાસ નામ ગર્ભિત સદ્ગુરની	
શ્રી આચાર્યપદની	૧૮	ગહુલી	૪૩
શ્રી ઉપાધ્યાય પદની	૧૯	પંચપરમેષ્ઠી ગુરુ ગાયન (ગહુલી)	૪૫
શ્રી સાધુ પદની	૨૦	શ્રી અગિયાર ગણધરની ગહુલી	૪૭
સમ્યગ દર્શન પદની	૨૧	શ્રી ગૌતમસ્વામીની ગહુલી...	૪૮
જ્ઞાન પદની ગહુલી	૨૨	શ્રી મુખર્માસ્વામીની ગહુલી	૪૯
ચારિત્ર પદની ગહુલી	૨૩	શ્રી જંબુસ્વામીની	૫૦
તપપદની ગહુલી	૨૪	શ્રી વજ્ર સ્વામીની	૫૧
શ્રીમહાવીરસ્વામીના પાંચ કલ્યાણ-		શ્રી મનક મહામુનિની	૫૩
કની ગહુલી ...	૨૫	શ્રી સ્થુલિભદ્ર મહારાજની	૫૩
દીવાલી પર્વની ગહુલી	૨૬	શ્રી દેવદિગણ ક્ષમાક્ષમણની	૫૫
બેસતા વર્ષે ગાવાની ગૌતમસ્વામીની	૨૮		

વિષય	પૃષ્ઠ
શ્રી ધનેશ્વરસૂરીશ્વરની ગહુલી	૫૬
શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરની ગહુલી	૫૭
શ્રી વિજયહીરસૂરીશ્વરની ગહુલી	૫૯
મંજસવિજય ઉપાધ્યાયની ગહુલી	૬૦
શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરની	„ ૬૨
„ „ જીવનટંતાનતની	„ ૬૩
„ „ સ્વર્ગવાસની હાલ : ખીજી	૬૪
શ્રી લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજની જીદી	
જીદી ત્રણ ગહુલીઓ	૬૫ થી ૬૮
શ્રી વિજયકૃમલસૂરીશ્વરની ગહુલી	૬૯
શ્રી મહા હંસવિજય મહારાજની જીદી	
જીદી નવ ગહુલીઓ	૭૦ થી ૮૦
પંચાસજી શ્રીસંપતવિજયજીની	૮૧
સદગુરુ મહારાજની જીદી જીદી	
સાત ગહુલીઓ	... ૮૧ થી ૮૭

વિષય	પૃષ્ઠ
ગુરના નગર પ્રવેશ સમયની	૮૮
ગુરને ચોમાસાની વિનંતીની	૮૯
વિહાર વખતે માવાની જીદી જીદી	
જે ગહુલીઓ	૯૦ થી ૯૨
ગુરને ફરીથી મામમાં પધારવાની	
વિનંતીની ગહુલી	... ૯૩
બાર વ્રતની ગહુલી	... ૯૪
શીવ વ્રતની ગહુલી	... ૯૫
સત્તાવીસ ગુણ ગર્ભિત સદગુરની	
ગહુલી	... ૯૬
આ બ્યસન નિષેધ ગાયન	૯૮
ગુર સ્તુતિ જીદી જીદી પાંચ	
ગહુલીઓ	૧૦૦ થી ૧૦૪

॥ સમાપ્ત ॥

બુકે.

- ૧૦૦ શા. ચુનિલાલ ગોકલદાસ
 ૧૦૦ શ્રીમતી સીતાબાઈ વાવવાળાં
 ૧૦૦ શા. કરમચંદ વીરચંદ
 ૧૦૦ શા. ભૂખણદાસ ભગવાનદાસ
 ૫૦ શા. નેમચંદ કુંવરજી

ગ્રાહક.

અમદાવાદ.

કપડવાજ

ભરૂચ

આદરણી

પ્રેસના દોષથી રહી જાયેલ અશુદ્ધિઓ તેનું શુદ્ધિ પત્રક
વાંચકવર્ગે શુદ્ધિ પત્રની અનુસાર શુદ્ધ કરીને વાંચવું.

શુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પાંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨	૩	ધરે	ધરે
૩	૮	સ્થવીરાવલી	સ્થવીરાવલી
૩	૧૧	ચરે	ચારે
૫	૫	દેખ્યાં	દેખ્યાં
૫	૨૦	ભૂપતિ	ભૂપતિ
૭	૧૭	વગડવે	વગડવે
૮	૨	વાળુ	વાળુ
૧૧	૧૨	હબર	હબર
૧૨	૧૦	કમડાસર	કમડાસર
૧૨	૧૧	ચોંચે	ચોંચે
૧૪	૩	સ્થવીરાવલી	સ્થવીરાવલી
૧૪	૧૮	નિયુક્તિકારક	નિયુક્તિકારક
૧૫	૨	કરી	કરી
૧૫	૧૬	નહી	નહી
૧૬	૧૮	ધરીએરે	ધરીએરે
૧૭	૨	કર્મ	કર્મ
૧૭	૧૭	સર્વ	સર્વ

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૭	૧૯	કરી	કરી
૧૯	૭	ચેથે	ચોથે
૧૯	૧૧	શ્રત	શ્રુત
૧૯	૧૬	પત	પાન
૧૯	૧૬	વાચકવ ।	વાચકવરા
૧૯	૧૭	સનો	સમે
૧૯	૧૮	વચન સુવા'સે	વચન સુધારસે
૨૦	૧૭	તથુખલા	તથુખલા
૨૧	૧૬	શ્રવક	શ્રાવક
૨૨	૧	શાશ્વતી	શાશ્વતી
૨૨	૧૦	સિદ્ધિરે	સિદ્ધિરે
૨૩	૨	સજ્જને	સજ્જનો
૨૪	૪	સુગુણ	સુગુણી
૨૫	૧૦	અહો, ॥ ॥	અહો, ॥ ૫ ॥
૨૫	૧૬	માસે	માસે
૨૭	૨	સંપતિ	સંપ્રતિ
૨૭	૧૧	ભાવ	ભાવ
૨૭	૧૪	દ્રવ્ય	દ્રવ્ય
૨૮	૧૭	વિખવાદ	વિખવાદ
૨૯	૧	માવની	માવાની
૨૯	૧૦	કરણ્ય	કરણ્ય
૨૯	૧૦	હિતકાર	હિતકાર

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અર્થ.	શુદ્ધ.
૨૯	૧૧	માહે	માહે
૨૯	૧૨	વત	વાત
૨૯	૧૩	ધૂવડો	ધૂવડો
૨૯	૧૬	સાંધુ	સાંધુ
૨૯	૧૬	ઢંગી	ઢંગી
૨૯	૧૬	ધેધેર	ધેરધેર
૨૯	૧૬	શસનના	શાસનના
૨૯	૧૭	હંસી	હાંસી
૨૯	૧૮	હંસી	હાંસી
૨૯	૧૯	રાવ	રાય
૨૯	૨૧	ઠાલા	ઠાલા
૩૦	૩	થાવ	થાવે
૩૦	૧૨	આંકણા	આંકણી
૩૦	૧૩	ગન	ગાન
૩૦	૧૩	અકાવન	એકાવન
૩૦	૧૬	પ્રભવે	પ્રભાવે
૩૦	૧૬	નસ	નાસ
૩૦	૧૬	સુગર ॥ ॥	સુગર ॥ ૨ ॥
૩૦	૧૮	સુગમા ॥	સુગર ॥ ૩ ॥
૩૦	૧૯	પાંચ	પાંચ
૩૦	૨૦	સુગર ॥ ॥	સુગર ॥ ૪ ॥
૩૧	૧૦	કથાએલોલ	કથારેલોલ

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અનુદ.	શુદ્ધ.
૩૧	૧૮	કથુ'રેભોલ	કથારેભોલ
૩૧	૨૦	ક, સરિખા	ક સરિખા
૩૧	૨૧	ચોબ્હાર	ચોવિહાર
૩૧	૨૧	કરિ	કરી
૩૨	૨૧	પ્રદક્ષિણા	પ્રદક્ષિણા
૩૪	૧૦	સ્વધામ	સ્વધામ
૩૬	૧૬	જુએ	જુવે
૩૬	૧૭	ગમ	ગમ
૩૭	૬	ર વહંદતાને	સ્વહંદતાને
૩૭	૬૫	ર થુળ	સ્થુળ
૩૮	૫	ધરતા	ધરતી
૩૯	૬	જગમા	જગમાં
૩૯	૧૦	કાડ	કોડ
૪૧	૪	ભવના	ભવનાં
૪૨	૨૨	ફરકાવે	ફરકાવે
૪૫	૨૦	હિર કાર	હિતકાર
૫૧	૧૨	સાડનું	સાડનું
૫૩	૬	સ્વયંભવ	સ્વયંભવ
૫૩	૨૦	રથુલિભદ્ર	સ્થુલિભદ્ર
૫૩	૨૩	ચદ	ચદ
૫૪	૭	૩	૪
૫૪	૧૬	ર થુલિભદ્ર	સ્થુલિભદ્ર

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૫૫	૧	દેવાદગણિ	દેવદિગણિ
૫૬	૭	ધૂકદિવાકર	ધૂકદિવાકર
૫૬	૧૪	મોઝરીરે	મઝરીરે
૫૬	૧૯	કરતાં	કરતા
૫૭	૯	નરનારા	નરનારી
૫૭	૧૪	પીસ્તાલીસે	પીસ્તાલીસે
૫૮	૨	રવીકાર	રવીકાર
૫૯	૧૩	સાલસે	સોલસે
૫૯	૨૨	મીલીટીમાં દેખ્યાનિરિજાને અદસે “ દેખ્યાનિરિજાવાન જગ ” જાણ્યું.	

૬૦	૨૦	દશ અંથેને	દશ અંથેને
૬૧	૯	માર્ગતરથી	માર્ગતરથી
૬૧	૧૨	તાંહીરેભોલ	તાંહીરેભોલ
૬૨	૨૦	સજની મોરાઈવ	સજની મોરીઈસ
૬૫	૩	પગિવાર	પરિવાર
૬૬	૨૧	રુણી	સુણી
૬૮	૧૪	તરસ	તરસ
૬૯	૪	મિતભાષી	મિતભાષી
૭૧	૧૭	ગાત	ગતિ
૭૪	૪	દીવાસા	દીવાસા
૭૫	૬	સુરિ	સુરિ
૭૭	૧૭	સખા	સખી

પ્ર.સ.	પાંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૭૯	૧૪	સ્વતિક	સ્વતિક
૮૦	૧૦	લીપો	લીપો
૮૦	૧૯	પદ્મમાં	પદ્મમાં
૮૧	૧૮	કર્પૂર	કર્પૂર.
૮૨	૧૨	કરી	કરી
૮૨	૧૬	ભૂત	ભૂતિ
૮૩	૨૧	મીઠડારે	મીઠડારે
૮૭	૨	મનોહર	મનોહર
૮૭	૧૨	સ્વારીમાં	સ્વારીમાં
૮૮	૧૨	સ્વામી	સ્વામી
૯૦	૩	કીર્તિ	કીર્તિ
૯૧	૪	તર્પા	તર્પા
૯૧	૬	સકુને	સકુન
૯૨	૪	કરતા	કરતાં
૯૨	૧૬	વાધારે	વાધારે
૯૪	૨૦	અષ્ટમી	અષ્ટમી
૯૩	૧૧	પાતરાંજી	પાતરાંજી
૯૬	૩	મનનાં	મનના

શ્રીમદ્ સંસારવિજય પરમગુરુમ્બ્યોનેમઃ

ગહુંલી સંગ્રહ.

॥૧૫॥ શ્રી પર્યુષણ પર્વની ગહુંલી.

શુભવંતા ગિરવા વાણી મીઠીરે મહાવીર તણી—એ દેશી.

છરે પર્વ પર્યુષણ આવીયાં; છરે સર્વ પર્વોમાં શીરદારરે,
શુભવંતા લવિકા ધર્મ કરોરે બહુ પ્રીતથી—એ આંકણી.
છરે પૂર્વ પૂર્યોદયથી મળે, છરે ઉત્તમ પર્વાધિરાજરે; શુ. ॥
છરે મત પરચખાણુ કરો હોંશથી, છરે કરો વળી ધર્મનાં
કાજરે । શુ. લવિકા, ॥૧॥ છરે સુરવર ઇંદ્ર સહુ મળી,
છરે દ્વીપ નંદીશ્વર જાયરે, શુ. ॥ છરે અકૂર્ષ મહોત્સવ
તીહાં કરે, છરે દેવો જિવાભિગમ માંયરે. ॥ શુ. લ-
વિકા. ॥૨॥ છરે બહુ ગામ નગર બંદરમાં, છરે નિજ
નિજ શક્તિ અનુસારરે; શુ. ॥ છરે દાન શીલ તપ ભાવના,
છરે કરતાં બહુ નરનારરે । શુ. લવિકા. ॥ ૩ ॥ છરે
પૂજા પ્રભાવના બહુ પારે. છરે ચૈત્યમાં આંગીયો રચાયરે;
શુ. ૧ છરે કરીએ ત્રિકાલ પ્રભુ પૂજન, છરે જેથી લવોભવ
દુઃખ જાયરે । શુ; લવિકા ॥ ૪ ॥ છરે સદ્ગુરુ ચૌમાસુ

રહ્યા, જીરે પૂર્વ પૂન્યોદય ધારણે; ગુ. ૧. જીરે કરે લોચ-
 ગુરુરાજી, જીરે કરે વખાણ ઉદારણે । ગુ. ભવિકા. ॥ ૫૫ ॥
 જીરે કલ્પસૂત્રને નિજ ધરે, જીરે પધરાવીએ ધરી ખ્યારણે; ગુ. ૧
 જીરે લાવીએ આડંબસ કરી, જીરે ગુરુ પાસે સુત્ર શ્રીકા-
 રણે । ગુ. ભવિકા. ॥ ૬૧ ॥ જીરે ઠીકરીએ અર્જુન ગુરુરાજને,
 જીરે સુણાવે કરુણાનિધાનરે; ગુ. ૧. જીરે નવ બ્યાખ્યાન
 સુણીએ ભલાં, જીરે કલકલ્પતરુના સમાનરે. ॥ ગુ.
 ભવિકા ॥ ૭ ॥ જીરે વીરચરિત્ર તસળી જણે, જીરે
 પાર્શ્વચરિત્ર અંકુરણે; ગુ. ૧. જીરે નેમિચરિત્ર ખંધ તેહ તણે,
 જીરે ઋષભચરિત્ર શાખા પુરણે । ગુ. ભવિકા. ॥ ૮ ॥
 જીરે પુષ્પ સમાન થીરાવણી, જીરે સુગંધ સમાચારી ધારણે;
 ॥ ગુ. ॥ જીરે મુનિ ભમરા રસ તસ પીએ, જીરે કલ
 તસ મોક્ષ ઉદારણે । ગુ. ભવિકા ॥ ૯ ॥ જીરે અકુમત
 ને સંવચ્છરી, જીરે પડિલમણું કરોસારણે; ગુ. ૧. જીરે
 ખમાવી સર્વ જીવને કરો, જીરે ચૈત્ય પરિપાટી ઉદારણે ।
 ગુ. ભવિકા. ॥ ૧૦ ॥ જીરે ગજસિંહ પદે આસાધતાં, જીરે
 બનીએ સકળ ગુણવંતરે; ગુ. ૧. જીરે હંસચિન્મય કવિરાયનો;
 જીરે કહે કર્પૂર સુણે સંતરે. ૧ ગુ. ભવિકા. ॥ ૧૧ ॥

૧૨૥ શ્રી કલ્પસૂત્રની ગહુલી.

આવક વત સુસ્તર ફલીયો—એ દેશી.

શ્રી કલ્પસૂત્ર કલ્પતર ફલીયો, એકવીસ વાર જેને આંલ-
ળીયો. શ્રી—આંકણી ॥ શ્રી વીર ચરિત્ર તસ બીજ ગણો,
પાશ્વર ચરિત્ર અંકુર લણો, નેમિ ચરિત્ર ખંધ તેહ તણો ॥
શ્રી. ૧૧૥ ॥ ઋષભચરિત્રશાખાસારી, વાત તેની તો અતિન્યારી;
અંબલબેસહુનરનેનારી ॥ શ્રી. ૧૨૦ ॥ પુષ્પ પ્રકરસમ સમલાવે,
રથવીરાવલી શ્રીગુરુ સંભળાવે; પાપપડલતેહથીભાવે ॥ શ્રી.
૩ ॥ સામાચારી સુગંધ લીયે, મુનિ લખશઓ રસ તાસ
પીએ; આળ ગાળ કોઈને ન દીયે ॥ શ્રી. ૪ ॥ તે મોક્ષદ્વં
આપે ચર, જે હંસને લાગે અતિ ખ્યાર; આદિ જિન
મંડળ કહે સાર ॥ શ્રી. ૫ ॥

“ પર્યુષણ પર્વના દીવસોમાં આઠ વ્યાખ્યાનની
ગાવા લાયક આઠ ગહુલીઓ. ”

૧૨૭ પહેલા વ્યાખ્યાનની ગહુલી.

ભવિ તુમે અત્તી તીથી સેવોરે—એ દેશી.

સખી સુણો પર્વ પશુસણ આત્યરે, સકળ સંઘના મનને
ભાવ્ય—સખી—એ આંકણી ॥ કલ્પસૂત્ર નિજ ઘેર લાવીરે,

મોતી માણેક કુલડે વધાવીરે, જ્ઞાન ભક્તિ મુક્તિ પુર
 આવી ॥ સખી. ॥ ૧ ॥ પ્રભાતે સાડંબરે આવોરે, કલ્પસૂત્ર
 ગુફને વોરાવોરે, જ્ઞાન પૂજથી તિમિર મિટાવો ॥ સખી.
 ॥ ૨ ॥ મન વચ કાયા સ્થિર કરીનેરે, સુષ્ણુ સૂત્રને હોંશ
 ધરીનેરે, શીવ સુખ પામે પાપ હરીને. ॥ સખી. ॥ ૩ ॥
 તીર્થમાંહે શત્રુજય જાણોરે, દેવમાંહે ત્રિભુવન રાણોરે,
 તેમ શાસ્ત્રમાં કલ્પ વખાણો ॥ સખી. ॥ ૪ ॥ દશ
 કલ્પ મુનિના સારરે, અકૃમ તપથી નિરધારરે, નાગકેતુ
 પામ્યા ભવપાર ॥ સખી, ॥ ૫ ॥ પ્રભુમહાણકુંડમાંસુખેરે,
 ચવિ આવ્યાદેવાનંદાકુખેરે, નરહે કોઈ તે વારેદુઃખે ॥ સખી.
 ॥ ૬ ॥ ચૌદ સ્વપ્ન જીવે તવ માતરે, તેનું ફળ કહે તવ
 તાતરે, સાંભળતાં હોયસુખશાત, ॥ સખી. ॥ ૭ ॥ ગુફ
 હુંસવિજયકવિરાયરે, કહે કર્પૂર તાસ પસાયરે, પહેલાવ્યા-
 ખ્યાનનોસારગાય. ॥ સખી. ॥ ૮ ॥

॥ ૪ ॥ ખીજ વ્યાખ્યાનની ગહુંલી.

સુષ્ણુ ચંદાજી સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાણે—એ દેશી.
 સુષ્ણુ સાહેલી ઇંદ્ર વિચાર કરે છે મનમાં ભાવે, જિન
 હરિચક્રી વાસુદેવ બલદેવ નિચ કુંદ નાવે—આંકણી ॥
 આવે તો જન્મ પામે નાંહિ, એવાતખરીસૂત્રમાંહિ,
 દેખી વિચિત્રતા તે આંહિ ॥ સુષ્ણુ, ॥ ૧ ॥ આશ્ચર્ય દશ

અનંતકાલે, ઉપજે તેનેકોઈનવીખાલે, વિપ્ર કુલ આબ્યા
તેઅનુસારે. ॥ સુણો. ॥ ૨ ॥ હરિ હરિણુગમેષી
ખોલાવે, કરી હુકમ પ્રભુને પધરાવે, ત્રિશલા કુખે ભક્તિ
લાવે ॥ સુણો. ॥ ૩ ॥ ત્રિશલાએ ચૈદ્ર સુપન સારાં. હંસ
સમાન દેખ્યા અતિ ખ્યારાં, મનવંછિત ફળને કરનારાં.
॥ સુણો. ॥ ૪ ॥ એમ એ બ્યાખ્યાન પુરાં થાવે; સુણતાં
આતમસંપદાપાવે, હંસવિજય પ્રશિષ્યકર્પૂરગાવે. ॥ સુણો. ॥ ૫ ॥

॥ ૫ ॥ ત્રીજા બ્યાખ્યાનની ગહુંલી.

એ વ્રતજગમાં દોવો મેરે ખારે એ વ્રત—એ દેશી.

સુપન દેખી રાણી જાગે હો સુગુણી, સુપન દેખી રાણી
જાગે, ત્રિશલા ક્ષત્રીયાણી સ્થાણી હો સુગુણી, સુપન
દેખી રાણી જાગે. ॥ હો સુગુણી—એ આંકણી. ॥ વિનય-
વંતી ગુણવંતી સતી છે, રૂપ તણા નહિ પાર, હળવે
હળવે પિયુ પાસે આવી, જગાવે કરી બહુ ખ્યાર. હો
સુગુણી. ॥ ૧ ॥ કરજોડીને સુપન સુણાવે, વચન કોમળથી
ઉદાર, કહે રાજા સુણ પ્રાણ પિયારી, થશે રાજકુમાર, ॥
હો સુગુણી ॥ ૨ ॥ સુપન પાઠક આબ્યા પરલાતે, રાજ
મહેલ મોજાર, રાય કહેસુપનફલદાખો, શાસ્ત્રતણેઅનુસાર. ॥
હો સુગુણી; ॥ ૩ ॥ સુપન પાઠક કહે ભુપતિ સુણજો,
જિનવર ચક્રીની માતા; ચૈદ્ર સુપન દેખે છે સુંદર, થાય

એહથી સુખશાતા. ॥ હો સુગુણી, ॥૪॥ એહથી ત્રિશલા
રાણીનો પુત્ર, આણે જિનવર દેવ, સત્ય વાત એ કહી છે
રાજન કરશે સુરનર સેવ; ॥ હો સુગુણી. ॥ ૫ ॥ ચોદ
સુપનનો સાર સુણીને, ખુશી આપ બહુ રાય, ત્રિવિધ
પ્રકારે દાન દઇને, કરે પાઠકને વિદાય. ॥ હો સુગુણી. ॥
॥ ૬ ॥ રાય કહે સુણીએ પટરાણી, સુપન દેલ બહુ સારું,
જયવંતો થશે પુત્ર તમારો, કુળઅજવાળશેમારું. ॥
હો સુગુણી. ॥ ૭ ॥ રાત દિવસ અનુકુળપણથી, ગર્ભનું
સેવન કરતી, દેવગુરુનું સ્મરણકરીને, પતિઆણા અનુસરતી.
॥ હો સુગુણી. ॥૮॥ દ્રવ્ય ભાવથી મંગલકારક ગીઝ વ્યા-
ખ્યાનનો સાર, હંસવિજય કવિરાયનો કપૂર, કહે સુણીએ
નરનાર. ॥ હો સુગુણી. ॥ ૯ ॥

॥ ૬ ॥ ચોથા વ્યાખ્યાનની ગહુંલી.

સજની મોરી પાસ જનશ્વર પૂજે—એ દેશી.

સજની મોરી ધન્ય ધન્ય ત્રિશલારાણીરે, સજની મોરી
આવ્યા કુખમાં ત્રણ જ્ઞાનીરે. ॥ એ આંકણી ॥
સજની મોરી ઇંદ્ર હુકમ ફરમાવેરે, સજની મોરી તિર્યંગ
નૃસિંહદેવ આવેરે; સજની મોરી હીરા માણેક બહુ લાવેરે,
સજની મોરી રત્ન સોનેયા વરસાવેરે. ॥ સજની. ॥ ૧ ॥
સજની મોરી રાય સિદ્ધારથ ઘેરે, સજની મોરી કરે

દેવલીલા લેરે, સજની મોરી આદરમાન બહુ હોયરે,
 સજની મોરી આજ્ઞાન લોપે કોયરે. । સજની. ॥ ૨ ॥
 સજની મોરી વધતી ઋદ્ધિને જાણીરે, સજની મોરી ચિંતવે
 રાયને રાણીરે; સજની મોરી નામ વર્દમાન ધરી હેતરે,
 સજની મોરી દઇ શું કર્યો સંકેતરે. ॥ સજની. ॥ ૩ ॥
 સજની મોરી માતૃપર ધરીભક્તિરે, સજની મોરી
 નિશ્ચળ સ્વપ્ન નિજ શક્તિરે; સજની મોરી માતાજી ચિંતવે
 મનમાંરે, સજની મોરી ગર્ભ નહિ મુજ તનમાંરે. ॥
 સજની. ॥ ૪ ॥ સજની મોરી કરે વિલાપ રાણી રાયરે,
 સજની મોરી સજકુળ દુઃખ પાયરે; સજની મોરી હાહાકાર
 વરતાયોરે, સજની મોરી શોકનગરમાં ફેલાયોરે. । સજની.
 ॥ ૫ ॥ સજની મોરી જ્ઞાનથી પ્રભુએ દેખ્યુરે, સજની
 મોરી અવગું થયું એમ પેખ્યુરે; સજની મોરી હાથ્યા
 પ્રભુ તેણી વારેરે, સજની મોરી થયો આનંદ અપારેરે. ।
 સજની. ॥ ૬ ॥ સજની મોરી ઉત્તમ દોહલા થાયરે,
 સજની મોરી રાણીના પુરે તે રાયરે; સજની મોરી દેવ-
 પૂજાદિ કરાવેરે, સજની મોરી અમર પહલ વગડાવેરે. ।
 સજની ॥ ૭ ॥ સજની મોરી નવ માસ દિન સાડાસાતરે,
 સજની મોરી વસંત રુતુનો આલ્યો વાતરે; સજની મોરી
 ચૈતર શુદ્ધિ તેરસ આવેરે, સજની મોરી જન્મ પ્રભુજીનો
 આવેરે. । સજની. ॥ ૮ ॥ સજની મોરી પવન અનુકુળ
 વાયરે; સજની મોરી સર્વ જીવને સુખ થાયરે, સજની

મોરી અધિક આનંદ વરતાયરે, સજની મોરી નરકે અજ
વાળું થાયરે. । સજની. ॥ ૬ ॥ સજની મોરી વિશ્વે થયો
જયકારરે, સજની મોરી પુરાં વ્યાખ્યાન થયાંચારરે; સજની
મોરી હંસવિજય કવિરાયરે, સજની મોરી તાસ કપૂર ગુણ
જાયરે. । સજની. ॥ ૧૦ ॥

॥ ૭ ॥ પાંચમા વ્યાખ્યાનની ગહુંલી.

સોના રૂપાને સોગઠે સૈયાં ખેલત બાજી—એ દેશી.

જન્મ મહોત્સવ કારણે, આવો સર્વ સાહેલી, ગાંધણે પ્રભુ
ગુણ ગાનને, આવો આવો વહેલી. । જન્મ—આંકણી. ॥
જીનવર જન્મે અનાદિનો, નિજ કલ્પ વિચારી; અષ્ટ સ્થાન
ધક્કી આવતી, છપત્ર કુમારી; સુતક કર્મ કરી પ્રભુ સહ,
માતને નમતી, સફળ થયો દીન આજનો, માની જાય છે
રમતી. । જન્મ. ॥ ૧ ॥ સુરપતિ આસન કંપતાં, દેખે
અવધિ જ્ઞાને, જન્મ થયો વીર જીનનો, આવે પોતે તે
સ્થાને; જનનીને નમી ઇંદ્ર તણ, શુભ વચન ઉચ્ચારે,
ધન્ય રત્ન કુક્ષી ધારિકે, પહોંચી લવ પારે. । જન્મ ॥ ૨ ॥
એમ કહી નીંદ્રા દર્ધ, બિંબ સ્થાપી પાસે, પાંચ રૂપે
પ્રભુને લેઈ, ચાલ્યા ઇંદ્ર ઉલ્લાસે; અસંખ્ય દેવ સાથે મળી,
સુરગિરિ ચે લાવે, જીન અલિષેકને કારણે, સામગ્રી
મંગાવે. । જન્મ. ॥ ૩ ॥ આઠ જાતિના કળશને, તે વેળા

રચાવે, અભિષેક વેળા આવતાં, ઇંદ્ર સંકિત થાવે; બાલથી
 આજલ ધુધવા, કેમ સહી શકાશે, અંગુઠે મેરૂ કંપાવતાં,
 ઇંદ્ર સંશય નાશે. । જન્મ. ॥ ૪ ॥ નિજ અપરાધ ખમા-
 વીને, ઇંદ્ર સ્નાત્ર કરાવે, જીનવરના અભિષેકથી; નિજ કર્મ
 ખપાવે; માત પાસે પ્રભુને ઠવી, સ્વધામે સધાવે, સિદ્ધારથ
 રાજા હવે, ઓચ્છવ મંડાવે. । જન્મ. ॥ ૫ ॥ વર્દ્ધમાન
 નામ આપીને, મંગલ ગવરાવે, રૂપ અનુપમ જોઈને,
 ચિતડું ઉલ્લસાવે; વધતા ચંદ્રકળાપરે, વર્ષ આઠના થાવે,
 શ્રી વીર નામ કેમ થયું, તે સૂત્ર જણાવે. । જન્મ. ॥ ૬ ॥
 દેવસભામાં શકેદ્ર પ્રભુનું ઘેર્યું બખાણું, મિથ્યાદ્રષ્ટિ સુર
 ઇંદ્રની વાત સત્ય ન જાણે; ક્ષત્રિયકુટુંબમાં આવીને સર્પ રૂપ
 ખનાવે. ઝાડે બિંટાયેલો જોઈને પ્રભુ પકડી ફગાવે. ।
 જન્મ. ॥ ૭ ॥ બાલક રૂપ ધરી કરી ફરી રમવા આવે,
 વીરને ખંધે બેસાડીને સાત તાડનો થાવે; લેશમાત્ર પ્રભુ
 ન ડર્યા કર્યો મુષ્ટિ પ્રહાર, નિજ રૂપને ધારણ કરી દેવ
 આમે અપાર. । જન્મ. ॥ ૮ ॥ તથા ઇંદ્રે નામ થાપીયું
 શ્રી વીર ઉદાર, માતપિતા નિજ પુત્રને ભણાવાનો વિચાર;
 કરી લાવે લેખશાળામાં ઠાઠથી મનોહર, તાબુળી થઈ ઇંદ્ર
 આવીયા વિપ્ર રૂપે તેવાર. । જન્મ. ॥ ૯ ॥ શબ્દ શાસ્ત્રના
 સવાલ તિહાં કર્યા ઇંદ્રે ઉદાર, ઉત્તર બાલ પ્રભુ દીધે સ-
 ઘળા તત્કાળ; પાઠક અચરીજ પામીયો સુણી બાળનું
 જ્ઞાન, ઇંદ્ર વ્યાકરણ તવ ઉપન્યું આન્યું સર્વને સ્થાન. ।

જન્મ. ॥ ૧૦ ॥ યશોદા સાથ યૌવન વયે પ્રભુને પરણાવે,
માતપિતા સુખશાતથી દેવલોકે સધાવે; નંદિવર્ધનને સંય-
મની વાત જણાવી, આગ્રહ કરીને રાખીયા બે વર્ષ ગણાવી. ૪
જન્મ. ॥ ૧૧ ॥ લોકાંતિક અવસર હવે સંયમનો જણાવે,
દાન સંવત્સરી આપીને દીન દુઃખ હટાવે, ૮૫ નંદિવર્ધન
તદા પાલખીને કરાવે, તેમાં ખીરાણુ ઠાકથી ઉદ્યાનમાં
આવે. ૧ જન્મ. ॥ ૧૨ ॥ આભૂષણ તણ લેાયને પંચ-
મુષ્ટિએ કરતા, માગશર વહી દશમી દીને પંચમહાવ્રત
ધરતા; તે સમયે મનપર્યાવ જ્ઞાન પ્રભુને થાવે, હંસવિજય
મુનિરાયનો કર્પૂર ગુણ ગાવે. ૧ જન્મ. ॥ ૧૩ ॥

૥ ૮ ॥ છઠ્ઠા વ્યાખ્યાનની ખડુંલી.

રાજતણુરે અતિ લોભીયા, ભરત બાહુબલી મુઝેરે—એ દેશી.
મુણોરે સાહેલી વીરના; ઉપસર્ગ બહુ ભારેરે, સંક્ષેપ મા-
ત્રથી અઢી કહ્યા. કલ્પસૂત્ર આધારેરે. ૧ મુણોરે—આંકણી. ૧
અસ્થિ ગામમાં આવીને રહ્યા, કાઉસગ ધ્યાનેરે, શુલપાણી
યક્ષે કર્યા, ઉપસર્ગ ન છાનેરે. ૧ સું ॥ ૧ ॥ કનક ખલે
કાઉસગ રહ્યા, ચંડ કૌસીક ખીલેરે, ડંક રથાને દુધ
નિકળ્યું, સર્પસમ રસ ઝીલેરે. ૧ સું ॥ ૨ ॥ મંખલી
પુત્ર ગોસાલડો, થયો સ્વામીની સાથેરે, તસ સંગે બહુ
દુઃખ થયું, સહ્યું સમતા સંગાથેરે. ૧ સું ॥ ૩ ॥ સંગમ

દેવતાના થયા, એક રાતમાં વીસરે, ઘોર ઉપસર્ગ થયા
 છતાં, પ્રભુ પાડે ન ચીસરે. । સુ. ॥ ૪ ॥ અભિગ્રહ લીધો
 આકરો, કોઈથી ન પુરાયરે, ભુખ તરસ માસ બહુ સહી,
 પણ મનડું ન ચુરાયરે. । સુ. ॥ ૫ ॥ ચંદનબાલાએ અડ-
 દના, બાકુલાથી પુર્યોરે, અભિગ્રહ શ્રીમહાવીરનો, નિજ
 ભવ ભય ચુર્યોરે. । સુ. ॥ ૬ ॥ પૂર્વ વૈરી ગોવાલીએ,
 સલોકડીયોના ખીલારે, કાનમાં નાંખ્યા વીરના, ભુવો કર્મની
 લીલારે. । સુ. ॥ ૭ ॥ ખરક વૈદે તે કાઢીયા, વેદના
 થઈ ભારીરે, બાર વર્ષ એમ તપ કરી, કેવળ લક્ષ્મી-
 સ્વીકારીરે. । સુ. ॥ ૮ ॥ ચોત્રીશ અતિશય શોભતા,
 વાણી ગુણ પાંત્રીશરે, અગીયાર ગણધર થાપીયા, ચૌદ
 હજાર મુનીશરે. । સુ. ॥ ૯ ॥ છત્રીસ સહસતે સાધવી,
 ચંદન બાલાદિ સારીરે, લાખ ઓગણસાઠ સહસ છે, શ્રાવક
 વ્રતના ધારીરે. । સુ. ॥ ૧૦ ॥ ત્રણ લાખ અઠાર હજાર
 છે, શ્રાવિકા સુખકારીરે, સંક્ષેપથી પરિવાર એ, વીરનો
 મનોહારીરે. । સુ. ॥ ૧૧ ॥ દીવાળી દિન મુકતે ગયા,
 પાવાપુરી મોજારે, ગૌતમ કેવળ પામીયા, એકમ દિન
 સવારે. । સુ. ॥ ૧૨ ॥ છઠ્ઠા વ્યાખ્યાનનો સાર એ,
 ગાયો ગુણ રાગેરે, હંસવિજય ગુરુરાયની, કૃપા કર્પૂર
 માગેરે. । સુ. ॥ ૧૩ ॥

॥ ૯ ॥ સાતમા વ્યાખ્યાનની ગહુંલી.

ભવિ તુમે વદારે ગીતારથ ગચ્છરાયા—એ દેશી.

મહિયર મુણીએરે સાતમું વ્યાખ્યાન સાઈ, દીલમાં ધરી-
એરે તણએ. કર્મ નઠાઈ—સહિયર—આંકણી. ॥ અશ્વસેન
વામાદેવી નંદા, પુરુષાદાનીય પાસ, પોષ વહિ દશમીએ
જન્મ્યા, બનારસીમાં ખાસ. ૧ સહિયર. ॥ ૧ ॥ અનુક્રમે
ચોવન વય પામીને, પરણ્યાપ્રભાવતીનારી; બળતા નાગને
સ્વર્ગે પહોંચાડયો, કમઠનું માન ઉતારી. ૧ સહિયર.
૨ ॥ પોષ વહિ એકાદશી દીવસે, લેતા સંયમ
સ્વામી, કમઠામુરના કડક ઉપસર્ગે, ડગ્યા નહિ શીવ
ગામી, ૧ સહિયર. ૩ ॥ કેવલી ચૈત્ર વહિ ચોથે થયા,
ઘાતી કર્મ પરજાળી, શ્રાવણ શુદ્ધિ અષ્ટમીએ વરતા શીવ
વધુ લટકાળી; ૧ સહિયર. ૪ ॥ બાવીસમા નેમીનાથ
કુંવરનો, હવે સુણો અધિકાર, શ્રાવણ શુદ્ધિ પંચમીએ
જન્મ્યા, સૌરીપુર મઝાર. ૧ સહિયર. ૫ ॥ સમુદ્ર વિજય-
રાય કુલ ગગનમાં, દીનમણિ સમ અવતાર, બાળ પ્રદા-
ચારી થયા પ્રભુજી; શીવાદેવીના મદ્દહાર. ૧ સહિયર. ૬ ॥
અંબુજ દલસમ નેત્ર પ્રભુનાં, અષ્ટમી શસિસમ ભાલ,
રંભા સમાન રૂપાળી રાણુલનો ત્યાગ કર્યો તતકાળ, ૧
સહિયર. ૭ ॥ સંયમી શ્રાવણ શુદ્ધિ છઠે થયા, દેધને
વરસી દાન, ચોપન દિન છદમસ્થ રહીને, પામ્યા કેવળ

જ્ઞાન સહિયર. ॥ ૮ ॥ નવ લવના નેહથી પ્રભુ પાસે,
 રાણુલ સંજમ લેતી, અષ્ટ કર્મનો ક્ષય કરીને, શીવપુરમાં
 જઈ રહેતી. । સહિયર. ॥ ૯ ॥ અષાઠ શુદ્ધિ આઠમને દહાડે
 પ્રભુજી વરે નિરવાણુ, હવે શ્રી રૂપલ જિણુંદનું સુંદર,
 સુણુએ સર્વ વખાણુ. । સહિયર. ॥ ૧૦ ॥ નાભિરાય મરૂ-
 દેવી નંદન, વિનીતા નગરીના રાયા, ચોરાસી લાખ
 પૂર્વતું આયુષ્ય, ધનુષ્ય પાંચસે કાયા. । સહિયર. ॥ ૧૧ ॥
 નીતિ વ્યવહાર બતાવી જગતને, પ્રથમ રાય કહાયા,
 બોંતેર કળા અઢાર લીપીથી, જગમાં જ્ઞાન ફેલાયા. ।
 સહિયર. ॥ ૧૨ ॥ રાજ પાટ તણ દીક્ષા લઈને, થયા પ્રથમ
 મુનિરાયા, વર્ષી પારણે શ્રેયાંસે દીધો, સેલડી રસ સુખ-
 દાયા. । સહિયર. ॥ ૧૩ ॥ કેવલી થઈને સમવસરણુમાં,
 બીરાજ્યા જગ મનોહારી, હાથી ઉપરથી માતા બેઈને,
 મોક્ષે ગઈ સુખકારી, । સહિયર. ॥ ૧૪ ॥ સંઘ ચતુર્વિધ
 સ્થાપન કરીને, તિર્થંકર પદ ધારી, સો પુત્રોને તારી
 મહા વદિ, તેરસે વર્ચા શીવનારી. । સહિયર. ॥ ૧૫ ॥
 પ્રાઠ પ્રતાપી ને પુન્યશાળી, હંસવિજય ગુરરાયા, પ્રશિષ્ય
 કર્પૂર બ્યાખ્યાન ગાવે, સાતમુંતાસપસાયા. । સહિયર. ॥ ૧૬ ॥

૩૧૦૥ આઠમા વ્યાખ્યાન (સ્થવીરાવલી) ની ગહુલી.

મારવાડી—પનિહારીની દેશી.

સાંભળીએ સ્થવીરાવળી મારા વાલાજી; વ્યાખ્યાન આઠમું
 સાર વાલાજી; અગીઆર ગણધર વીરના મારા વાલાજી,
 શ્રી ગૌતમ શીરદાર વાલાજી. સાં. ॥ ૧ ॥ અગ્નિભૂતિ
 વાયુભૂતિ છે મારા વાલાજી, ચોથા વ્યક્ત ઉદાર વા-
 લાજી; સોહમ ગણધર પાંચમા મારા વાલાજી, છઠ્ઠા મંદિત
 ધાર વાલાજી. ॥ સાં. ॥ ૨ ॥ મૌર્ય પુત્ર અકંપિત મારા
 વાલાજી, અચલ બ્રાતા શ્રીકાર વાલાજી; મેતારજ પ્રભાસ
 છે મારા વાલાજી, ગણધર એમ અગીઆર વાલાજી. ॥
 સાં. ॥ ૩ ॥ પટધર વીર પ્રભુતણા મારા વાલાજી, શ્રી
 સોહમ સુખકાર વાલાજી, તસ પાટે જંબુ સ્વામીજી મારા
 વાલાજી, અંતિમ કેવલી સાર વાલાજી. સાં. ॥ ૪ ॥
 દશ વસ્તુ વિરોધેદ થઈ મારા વાલાજી, સૂત્રે તસ અધિ-
 કાર વાલાજી; તસ પાટે પ્રભવસૂરિ મારા વાલાજી,
 તાસ સ્વયંભવ ધાર વાલાજી, ॥ સાં. ॥ ૫ ॥ દશવૈ
 કાલિક તે રથે મારા વાલાજી, મનકના પિતા મનોહાર
 વાલાજી, યશોભદ્રસૂરિ તે પછી મારા વાલાજી, ભદ્રબાહુ
 અણુગાર વાલાજી. ॥ સાં. ॥ ૬ ॥ નિયુક્તિકારક થયા
 મારા વાલાજી, વરાહ મિહિર માનહાર વાલાજી; સાતમે
 પાટે સ્થુલિભદ્ર મારા વાલાજી, શ્રુત કેવલી સુખકાર

વાલાણ. ૧ સાં. ૥ ૭ ૥ કોશ્યાને પણ ખુઝવી મારા વા-
લાણ. કરિ કંદર્પને દાર વાલાણ; આર્થસુહરિત બા-
ણીએ મારા વાલાણ, સંપ્રતિશય તારનાર વાલાણ, ૧
સાં. ૥ ૮ ૥ દત્તિયાદિક બહુ પટધરો મારા વાલાણ, વંદીયે
ઉઠી સવાર વાલાણ, વિજયાનંદ સૂરીશના મારા
વાલાણ, લક્ષ્મીવિજય હિતકાર વાલાણ, ૧ સાં. ૥ ૯ ૥
તાસ શિષ્ય હંસવિજયણ મારા વાલાણ, પ્રવચનના
પ્રતિપાળ વાલાણ; પ્રાદ પ્રતાપી બાણીએ મારા વાલાણ,
કહે કપૂર તસ જાળ વાલાણ. ૧ સાં. ૥ ૧૦ ૥

॥ ૧૧ ॥ સંવત્સરી પર્વની ગહુલી.

અહો મુનિ સંયમમાં રમતા—એ દેશી.

સખી ખોરસામાથે સારી, કુણીએ સાધુ સામાચારી. ૧
સખી—આંકણી. ૥ સંવત્સરી પર્વને તોલે, આવે નહીં
અન્ય ગુરૂ ખોલે. ૧ સખી. ૥ ૧ ૥ પશુજાણમાં કેસરી મોટો,
ભૂપમાં ભરતને નહીં જોટો. ૧ સખી. ૥ ૨ ૥ તીરથમાં
શત્રુજય ધાર, સૂત્રે કલ્પ સંત્રે નવકર. ૧ સખી. ૥ ૩ ૥
તેમ વાર્ષિક પર્વ ઉદાર, બાણી કરે ધર્મ નરનાર. ૧
સખી. ૥ ૪ ૥ દેવદંબી નંદીધર બાય, મહોત્સવ કરી અતિ
સુખ પાય. ૧ સખી. ૥ ૫ ૥ વિરાધના જીવમી તણ્યે,
અમર પળાવી પ્રભુ લણ્યે. ૧ સખી. ૥ ૬ ૥ વૈર વિરોધ

તણ દઈએ, જ્ઞાન પુણ પાવન થઈએ. । સખી. ॥ ૭ ॥
 પડિલ્લમણું સંવચ્છરી કીજે, દાન દેઈ લાહો લીજે. ।
 સખી. ॥ ૮ ॥ જે ખરાં ખામણું ને કરશે, તે ઉદાયન
 પરે તરસે. । સખી. ॥ ૯ ॥ શુદ્ધ ભાવે ક્ષામણું કરીએ
 ચંદના મૃગાવતી અનુસરીએ. । સખી. ॥ ૧૦ ॥ ચૈત્ય
 પરિપાટિ ગુરૂ સંગે, કરો સાડંબરે અતિ રંગે. । સખી. ॥ ૧૧ ॥
 અકુમ તપ કરીએ ભાવે, જેમ આરાધકપણું આવે. ।
 સખી ॥ ૧૨ ॥ પ્રભાવના વચ્છલ કરીએ, આત્મ લક્ષ્મી
 સંપદા વરીએ. । સખી. ॥ ૧૩ ॥ હંસવિજય મહારાજ
 પસાય, કર્પૂર બાલ પરવ ગુણુ ગાય. । સખી. ॥ ૧૪ ॥

શ્રી પર્યુષણ પર્વની કલ્પસૂત્રની તથા આઠ વ્યાખ્યાનની
 અને સંવત્સરી પર્વની ગહુલીઓ સંપૂર્ણ.

શ્રી નવપદ્યનાં ગિત.

॥ ૧૨ ॥ અરિહંત પદ ગિત.

સનેહી વીરજ નયકારીરે—એ દેશી.

સજ્જનો અરિહંત પદ સુખકારીરે, જેથી ઉતરીએ ભવપારી;
 સજ્જનો—આંકણી. ॥ પહેલા પદને હૃદયમાં ધરિએરે, સુર્વ
 દોષ રહિત અનુસરીએરે; વિધિ સહિત પૂજા કરી ઠરીએ, ।

સજ્જનો. ॥૧૧॥ ચોત્રીસ અતિશયથી યુક્તરે, પાંત્રીસ ગુણ
 યુક્ત છે યુક્તરે; થયા કર્મ કલંકથી યુક્ત. । સજ્જનો
 ॥૨૨॥ રાજા શ્રીપાલને રાણી મયણારે, બાર ગુણ યુતનાંગણે
 મયણારે; દેખી લવિજનનાં ઠરે નયણાં. । સજ્જનો ॥૩૩॥
 આંગેલ તપ સાથ આરાધીરે, દુરકરીનેસર્વઉપાધીરે, આતમ
 લક્ષ્મી સુસંપદા સાધી, । સજ્જનો ॥૪૪॥ પ્રૌઢપ્રતાપીજન સુખ
 દાયારે, ગુરૂ હંસવિજયનમીપાયારે, ઠપૂરે પ્રથમપદ ગાયા.
 ॥ સજ્જનો. ॥ ૫ ॥

॥ ૧૩ ॥ શ્રી સિદ્ધ પદ ગિત.

ગોરમા ગણપત લાગું પાયકે—એ દેશી.

બેની બીજે સિદ્ધ મહારાજકે, પદે બીરાજતારે લોલ, બેની
 લોકાંતે રહ્યા સિદ્ધકે, ગુણ આઠછાજતારે લોલ. ॥ ૧ ॥
 બેની વનવાસી નહિ બીલકે, શહેર સુખ કહી શકેરે લોલ.
 બેની તેમ સિદ્ધનું સ્વરૂપ કે, જ્ઞાની નવદી શકેરે લોલ.
 ॥૨॥ બેની જ્યોતિમાં જ્યોતિ સમાનકે, સિદ્ધ સર્વે રહેરે
 લોલ, બેની અજર અમર અકલંકકે; સ્વરૂપને નિત્ય વહેરે
 લોલ. ॥૩॥ બેની અષ્ટકર્મ કરી નાશકે, પીડા પરીહરીરે
 લોલ, બેની પુરણ શુદ્ધ સ્વરૂપકે, પદ્મી ખરેખરીરે લોલ. ॥
 ૪ ॥ બેનીએપદ સાધ્યું ભાવેકે, હસ્તિપાલ નૃપેરે લોલ,

બેની વિધિ શું આરાધે જેહકે, તસ પાતીક ખપેરે લોલ. ॥
 ૧૫૥ ॥ બેની શ્રી શ્રીપાલ મહારાજકે, આરાધક થયારે લોલ;
 બેની હંસવિજયજી પ્રશિષ્યકે, કરૂંરે ગુણુ ગ્રહ્યારે લોલ. ॥૧૫૬॥

॥ ૧૪ ॥ શ્રી આચાર્ય પદ ગિત.

ભવિ તુમે વદારે ગીતારથ ગચ્છ રાયા—એ દેશી.

સખી જન સેવોરે ત્રીજે પદે સૂરિરાયા, સર્વ પ્રકારનારે
 છે એ તો સુખદાયા, । સખી—આંકણી. ॥ છત્રીશ છત્રીસી
 ગુણુધારી, યુગ પરધાન સુરીંદા, જિનમત પરમતના ગુરુ-
 જ્ઞાની. કાપે કર્મના કંદા, । સખી. ॥ ૧ ॥ યુગ પરધાન
 શ્રી વીર શાસનમાં, દોય હજાર ને ચાર, થાશે ધર્મધુરં-
 ધર સુંદર; ત્રેવીશ ઉદય મઝાર. । સખી. ॥ ૨ ॥ ત્રણ
 શત્રુને નિવારે સ્વામી, ચાર કષાય દીધે બાર, ચઉગ-
 તિનાં દુઃખને ચૂરીને, પાળે પંચાચાર. । સખી. ॥ ૩ ॥
 પંચમહાવ્રત પાળે પોતે, વટ લવના પ્રતિપાળ, સાત ભયથી
 કદાપિ ન ડરતા, પ્રવચનના રખવાળ. । સખી. ॥ ૪ ॥
 આઠ મદને દુર કરીને, નવ વીધિ બ્રહ્મચર્ય ધારે, ચતિ
 ધર્મ દશવિધ ઉપદેશે, ચઉ અનુયોગ સંભારે. । સખી. ॥ ૫ ॥
 પુરૂષોત્તમરાયે એપદ સેવી, જિનવર પદને લીધું, આતમ
 લક્ષમી સંપદા સાધી, કાર્ય પોતાનું કીધું. । સખી. ॥ ૬ ॥

કળીયુગમાં યુગપ્રધાન જેવા, વિજ્યાનંદ સૂરિ ધાવે, હંસ-
વિજય ગુરુરાયપણાથે, કર્પૂર સૂરિપદ ગાવે. । સખી. ॥૭૧॥

॥૧૫॥ શ્રી ઉપાધ્યાય પદ ગિત.

સોના રૂપાના સોગઠે સૈયાં ખેલત બાજી—એ દેશી.

ચે.થેપદેઉપાધ્યાયને, નમીએ થઈ રાજી, હિતકારી
દેશના દિયે, મેઘનીપરે ગાજી. । ચોથે—આંકણી. ॥
સૂરિ નહિ પણ સૂરિની, યોગ્યતામાં ખીરાજે, જેમ યુવ-
રાત્ન રાજની, યોગ્યતાએ છાજે. । ચોથે. ॥ ૧ ॥ ચૌદ
પુરવી દશ પુરવી, અંગ ઉપાંગ બાજી, વર્તમાન શ્રતના
ધણી, વાચક ગુણ બાજી. । ચોથે. ॥ ૨ ॥ શિષ્ય સાધુને
શિખવે, સત્રો ધરી નેહ, પર ઉપગારી પરગણુ, પચવીસ
ગુણ ગેહ. । ચોથે. ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન ધ્યાનમાં મહાલતા; તજી
કોથ ને માન. નિરદોષ નિરવીકાર છે, જેહના જ્ઞાન
પાન. । ચોથે. ॥ ૪ ॥ ભવ ત્રીજે વાચકવા, પ્રાયશ્ચ: શીવ-
વાસી, કર્મ વૈરીના તે સમે, હોય છે જીત કાસી. ।
ચોથે. ॥ ૫ ॥ વાચક વચન રુધારસે, કર્મ રોગને ટાળે,
વાદી મતંગજ કેસરી, સાવચેત સકાલે. । ચોથે. ॥ ૬ ॥
ઉપમા સોગથી શોભતા, લખિધના ભંડાર, ભંડારી મેરૂ
ગિરિ જંબુ, ઇત્યાદિક સાર. । ચોથે ॥ ૭ ॥ મહિંદ્રપાલ

ભૂપાલને, શ્રીપાલ મહારાજ, એ પદ સેવાથી થયા, સર્વ
 ગુણમાં તાજા. ૧ ચોથે. ॥ ૮ ॥ હંસવિજય ગુરુરાજનો,
 પામીને પસાય, પ્રશિષ્ય કર્પૂર ઈષ્ટીપરે, પાઠક ગુણગાય. ૧
 ચોથે. ॥ ૯ ॥

॥ ૧૬ ॥ શ્રી સાધુ પદ ગિત.

હારે મારે ઠામ ધરમના સાડાપચવીસ દેશજો—એ દેશી.

હારે સખી પાંચમે પદ નમીએ સાધુ ગુણ ગેહજો, સત્તા-
 વીસ ગુણેથી જેહ અલંકર્યારે લોલ; હારે સખી નિરમોહી
 ને નિરવિકારી નાથ જો, ગુરુ આણા ભવ તરવા કારણ
 અનુસર્યારે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે સખી ગુરુ ગુરુ તો કહે છે
 સઘળા લોક જો, પણ ગુણીયલ ગુરુ ઓળખનારા વિ-
 રલારે લોલ; હારે સખી પ્રથમ અહિંસા વ્રતના પાલણુ-
 હારજો, સત્યવત પાળે જેમ જગગુરુ હિરલારે લોલ. ॥ ૨ ॥
 હારે સખી ત્રીજે અદત્તાદાન લીયે ન લગાર જો, કંચ-
 નને તણખલા માફક ગણીપરિહરે લોલ; હારે સખી
 શીલવ્રત વ્રત સઘળાનો શણગાર જો, નવ વાડોની
 વિધીથી ગુરુજી તે ધરે લોલ. ॥ ૩ ॥ હારે સખી પાંચમે
 વ્રતે પરિવ્રજના ટાલણુહાર જો, સુડતાળીસ દોષે વર્જિત
 લોજન કરે લોલ; હારે સખી ભારંડ પંખીપરે અપ્રમત
 મહંત જો, ગચ્છવાસી વનવાસી એ લેહે વિચરે લોલ.

॥ ૪ ॥ હાંરે સખી ગામ નગર વિચરીદેતા ઉપદેશ જો,
મધુર વચન પ્રવહણથી જીવને તારતા રે લોલ; હાંરે સખી
ધર્મ ધ્યાન ધારણ કરતા નિસંદિન જો, રાગ દ્વેષરૂપી
શત્રુને નિવારતા રે લોલ. ॥ ૫ ॥ હાંરે સખી એ પદ
આરાધનથી જિનપદ સાથજો, વીરભદ્રતું સર્વ કાર્ય સિદ્ધજ
થયુરે લોલ. હાંરે સખી શ્રી શ્રીપાલ અને શ્રેણીકનું પાપ
જો. એના આરાધનથી સર્વ વિલય ગયું રે લોલ. ॥ ૬ ॥
હાંરે સખી નવવિધ ભાવ લોચ કરતા મુનિરાજ જો; ઇન્દ્રિય
દમન કષાય જયથી તે બનેરે લોલ; હાંરે સખી દશમો
કેસનો લોચ સાંભલ્યો સાર જો, કહે કર્પૂર શ્રી હંસવિજય
ગુરુને લોલ.. ॥ ૭ ॥

॥૧૭॥ શ્રી સમ્યગદર્શન પદ ગિત.

સાંભળજો મુનિ સંયમ રાગે ઉપશમ શ્રેણે ચઢીયારે—એ દેશી.

સાંભળજો સજ્જન નરનારી; સમ્યગદર્શન સારરે, શ્રાવક
અને સાધુ ધર્મરૂપી, મહેલનો એઆધારરે, । સાંભળજો
આંકણી. ॥ જિનવર ભાષિત તત્ત્વનીસુંદર, નિરમળ
શ્રદ્ધા રૂપરે; જે હોય તેને સમ્યગદર્શન કહિએ આત્મ
સ્વરૂપરે. । સાંભળજો. ॥૧॥ સમકિત ગુણ વિના નવ પુરવી
યણ, અજ્ઞાની કહેવાયરે, અષ્ટ પ્રવચન માતનો સાતા

શ્રદ્ધાથી જ્ઞાની મનાયરે. । સાંભળજો. ॥૨॥ શ.શ્વેતી પદ્મી
સમકીતથી જન, મામેછે નિર્ધાર રે, સમકિતવિના કોઈ
જીવ ન પામે, દેખો સુત્ર મઝાર રે, સાંભળજો. ॥ ૩ ॥
અંક વિના મીઠાંની સંખ્યા, આવે નહિ કાંઈ કામરે, તેમ
સમકિત વિના તપ જપ કિરિયા, ણિંદુ સમાન તમામરે. ।
સાંભળજો. ॥૪॥ તે સમકિતના અલંકાર જેવા, સડસઠું લેહ
ઉદારરે, સિજ્જલવ સૂરિ તે સમકિત, પામ્યા જગ જય-
કારરે. । સાંભળજો. ॥ ૫ ॥ એ પદ સેવી હરિવિક્રમે વળી,
જિનવર પદવી લીધીરે. આતમ લક્ષ્મી સંપદાપામી કીધી
કાર્યની રિદ્ધિરે । સાંભળજો. ॥ ૬ ॥ ધર્મ દોલતનું સાધન
સમજી, આરાધો ભલે ભાવેરે, હંસવિજય ગુરૂરાય પસાયે,
કર્પૂર દર્શન ગાવેરે. । સાંભળજો. ॥ ૭ ॥

॥ ૧૮ ॥ શ્રી જ્ઞાન પદ ગિત.

મનહું કીમહીન બાજે હો કૃત્યુજિન મનહું કીમહીન બાજે—એ દેશી.

આરાધીએ શુભ જ્ઞાન હો સજ્જનો, આરાધીએ શુભ જ્ઞાન,
નવપદમાં સાતમે પદે શોભે, સકળ સુગુણ નિધાન. । હો
સજ્જનો—આંકણી. ॥ સકલ ક્રિયાનું મૂલ છે શ્રદ્ધા, તેનું
મૂલ જ્ઞાન કહીએ, જ્ઞાન વિના પશુસમ પ્રાણી છે, એમ
જાણી જ્ઞાન ગ્રહીએ. । હો સજ્જનો. ॥૧॥ પ્રથમ જ્ઞાનને

જાણી અહિંસા, શ્રી સિદ્ધાન્તમાં દાખ્યું, જ્ઞાનીએ કર્મનો
 નાશ કરીને, અવિનાશી સુખ ચાખ્યું. । હો. સજ્જનો. ॥૨૦॥
 સત્યાસત્ય ને જ્ઞાન વિના જન; ભક્ષાભક્ષ ન બાણે, કૃત્યાકૃત્ય
 ને પેચાપેચના. સ્વરૂપને ન પિછાણે. । હો સજ્જનો. ॥૨૧॥
 જ્ઞાનપૂર્વક જે કરણી કરીએ, તેહ હરે સર્વી દુખ, જ્ઞાન
 સુધારસ પાન કરતાં પ્રગટે અલૌકિક સુખ. । હો સજ્જનો.
 ॥૨૨॥ જ્ઞાની નરક સ્વર્ગને બાણે. બાણે મોક્ષ સંસાર, હેય
 જ્ઞેય ઉપાદેય બાણે, નિશ્ચય ને વ્યવહાર. । હો સજ્જનો.
 ॥૨૩॥ મતિશ્રુત અવધિને મનપર્યવ, કેવલ જ્ઞાન ઉદાર, લેક
 એકાવન તેહના સુંદર, કદ્યા સૂત્ર મઝાર. । હો. સજ્જનો.
 ॥૨૪॥ જ્ઞાન ભક્તિથી તીર્થપતિ પદ, જયંત ભૂપે લીધું,
 શ્રીપાલને મયણા સુંદરીયે, જીવન સફળું કીધું, । હો સ-
 જ્જનો. ॥૨૫॥ એમ બાણીને જ્ઞાન આરાધો. કરો જ્ઞાનીની
 ભક્તિ, પ્રશિષ્યહંસવિજય ગુરુરાયનો, કહે કર્પૂર યથાશક્તિ. ।
 હો સજ્જનો. ॥૨૬॥

॥ ૧૯ ॥ શ્રી ચારિત્ર પદ ગિત.

જરે જિનવર વચન સોહં કરું, જરે અવિચળ શાસન વીરે
 ગુણવંતા—દેશી.

સુગુણી આઠમું ચારિત્ર પદ ભલું, સુગુણી શ્રી સિદ્ધચક્રમાં
 સારરે, સુગુણી ભમરા ચારિત્રીના પદકજ નમો—આંકણી ।

સુગુણી સંયમ ગુણ ફરસ્યા વિના, સુગુણી મુકિતનું મુખ
 નવિ થાયરે સુગુણી. ભમરા । સુગુણી વરસ સંયમ પર્યાયથી,
 સુગુણી અનુતર સુખ લાંઘી જાયરે. । સુગુણી ભમરા. ॥૧॥
 સુગુણી સીતેર ભેદે ચરણ સત્તરી, સુગુણી કરણ સીતરી
 તેમ સારરે સુગુણી. ભમરા । સુગુણીબાર કષાય ક્ષય ઉપશમે,
 સુગુણી ચારિત્ર ગુણ ઉદારરે. । સુગુણી ભમરા ॥૨॥ સુગુણી
 સંયમ તેજથી નવિ રહે, સુગુણી મોહ મહા અધકારરે સુગુણી.
 ભમરા । સુગુણી ઉત્કૃષ્ટા ભાવથી પાળતાં, સુગુણી કર્મ કાષ્ટ
 હોય છારરે. । સુગુણી ભમરા. ॥૩॥ સુગુણી તૃણપરે છખંડ
 સુખ છોડીને, સુગુણી ચક્રવર્તી ચારિત્ર ધારરે સુગુણી. ભમરા ।
 સુગુણી એમ જાણી ચારિત્ર આરાધીએ. સુગુણી સકળ
 સુખનું નિધાનરે. સુગુણી ભમરા ॥૪॥ સુગુણી શ્રીપાળને
 મયણા સુંદરી, સુગુણી એ પદ પૂજે સુખદાયરે સુગુણી ભમરા. ।
 સુગુણી વફળદેવ સંયમ પદ થકી, સુગુણી સમ શ્રેણીએ મોક્ષ
 જાયરે. । સુગુણી ભમરા. ॥૫॥ સુગુણી આતમ લક્ષ્મી પામીએ
 સુગુણી ધર્મ દોલત વળી ખાસરે સુગુણી ભમરા સુગુણી. ।
 હંસ ઉન્નવળ થાય એહથી, સુગુણી કર્પૂર સમો સુવાસરે; ।
 સુગુણી ભમરા. ॥૬॥

॥ ૨૦ ॥ શ્રી તપ પદ ગિત.

અહો મુનિ સંયમમાં રમતાં, શીવપુર જવાને ખપ કરતા-એ દેશી.

અહો: તપ પદ નમીએ ભાવે, જેહથી શિવ સુખ ઝટ થાવે.

અહો—આંકણી. ॥ તપને ભાવ મંગળ કહીયે, પ્રવચન
 આણા હૃદય ગ્રહીયે. યોગ ઉપધાન સુંદર વહીયે. ।
 અહો. ॥ ૧ ॥ તપથી કામક્રિડા જાવે, સંચિત પાપનો
 ક્ષય થાવે, ગણધર મુનિવર એમ ગાવે. અહો. ॥ ૨ ॥
 સમતાભાવે તપ કરીએ, ખાર લેદ તસ દીલ ધરીએ, બાહ્ય
 અભ્યંતર અનુસરીએ. । અહો. ॥ ૩ ॥ વિઘ્ન વિલય તપથી
 સર્વ થાય, તપથી ઇન્દ્રિય દમન થઇ જાય, વીર મુખે ધન્નો
 મુનિ વખણાય. । અહો. ॥ ૪ ॥ સાઠ હજાર વરસ સુધી,
 આંખીલ તપમાં કાયા રૂંધી, ભરતે વખાણી સુંદરીની
 સુદ્ધી. । અહો, ॥ ૫ ॥ પ્રત્યક્ષ તપ મહિમાથી અપાર, પામ્યા
 શ્રીપાળ મયણા મુખસાર, સફળ થયો એહથી અવતાર. ।
 અહો. ॥ ૬ ॥ પ્રૌઢ પ્રતાપી શ્રીયુત ગુરુરાય, હંસવિજય-
 છનાપ્રભુમી પાય, કરૂંર તપપદના ગુણુગાય. । અહો. ॥ ૭ ॥

૧૨૧॥શ્રી મહાવીરસ્વામીના પાંચ કલ્યાણકની ગહુંલી.

હારે મારે આસો મ.સે શરદ પુનમની રાત જો-એ દેશી.

હારે સખી વીર પ્રભુનાં કલ્યાણક સુણો આજ જો, સુણવાથી
 નિજ કરું પવિત્ર ગણાય છે રે લોલ; હારે સખી સર્વ
 જીવમાં ઉત્તમ શ્રી અરિહંત જો, ઉપકારી નિકટના વીર
 જણાય છે રે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે સખી દશમા દેવલોકથી અ-
 પાડ શુદ્ધ છઠ્ઠે જો, ચવિયા તેથી ચવનકલ્યાણક જાણીએ રે

લોલ: હાંરે સખી ચૈત્ર શુદ્ધિ તેરસ રાત્રી શુભ લગ્ને જો
જન્મ્યા તેથી જન્મ કલ્યાણક માનીએરે લોલ. ॥ ૨ ॥ હાંરે
સખી ત્રીસ વરસ ઘર માંહે વસ્યા વીર જો, માગશર વદી
દશમ દીન દીક્ષા આદરેરે લોલ. હાંરે સખી ઉપજ્યુ પ્રભુને
મન પર્યાવ તવ જ્ઞાન જો, ત્રીજી કલ્યાણક આરાધીએ સાદ-
રેરે લોલ. ॥ ૩ ॥ હાંરે સખી બાર વરસ ઉપસર્ગ સદ્દા મહા
ધોર જો, વૈશાખ શુદ્ધિ દસમે કેવળ પામીયારે લોલ, હાંરે
સખી સમવસરણ રચી ઇંદ્રાદિકે તત્કાળ જો. ચોથું કલ્યા-
ણક ઉજવી દુઃખ વામીયારે લોલ. ॥ ૪ ॥ હાંરે સખી દીવાળી
દિન મોક્ષ ગયા ભગવાન જો. તવ અઢાર રાત્રી રત્નના દીવા
કરેરે લોલ; હાંરે સખી કરી ઉપવાસ પંચ કલ્યાણક દીન
જો, આરાધન કરે તે અવિનાસી સુખ વરેરે લોલ. ॥ ૫ ॥ હાંરે
સખી સોળ પહોરને પોસહ કરીયે શુદ્ધ જો. પડવાને દિન
નમીયે ગૌતમ કેવલીરે લોલ; હાંરે સખી હંસવિજય મહા-
રાત્રી સુપસાય જો, કર્પૂર કહે દોલત ધર્મની મુજને
મળીરે લોલ. ॥ ૬ ॥

॥ ૨૨ ॥ દીવાળી પર્વની ગહુલી.

ભવિ દુમે અષ્ટમી તિથિ સેવેરે—એ દેશી.

સનેહી આરાધો દીવાલી પર્વરે, એથી જાયે દુઃખરાં સર્વ
સનેહી—આંકણી. ॥ એક દિન પુછે સંપ્રતિરાયરે, નમી આય

સુહરિત ગુરૂ પાયરે; દીવાળી પર્વ મહિમાય. ॥ સનેહી. ॥૧૧॥
 કહે આર્થ સુહરિત મહારાજરે, સુણે સંપતિ રાગ આજરે;
 સુણતાં સિદ્ધે સર્વ કાજ. ॥ સનેહી. ॥૨॥ શ્રી મહાવીર પ્રભુ
 જયવંતારે, આઠ્યા અપાપા પુરી વિચરંતારે; જીતી કર્મ
 શત્રુ બળવંતા. ॥ સનેહી ॥૩॥ અદ્ય આયુધ્ય રહ્યું એમ જા-
 હીરે; સોળ પહોર દેશના વખાણીરે; રાય મહી લક્ષ્મી સુણે
 વાણી. ॥ સનેહી. ॥૪॥ ગૌતમનો જાણી બહુ રાગરે, મોકલે તેને
 કરવા ત્યાગરે; દેવશર્મા બોધવા મહાભાગ. ॥ સનેહી. ॥૫॥
 ઇંદ્ર કહે વિશ્વના આધારરે, સુણે નાથકૃપાના ભંડારરે; ક્ષણ
 આયુ વધારે સુખકાર. ॥ સનેહી. ॥૬॥ નવિ વધ્યું ન વધસે
 ઇંદ્રરે, વધારી ન શકે જિનેંદ્રરે; ભાવિ ભાવ બનવાના સુરેંદ્ર ॥
 સનેહી. ॥૭॥ પુન્ય પાપ ફળના સુણાવીરે, અધ્યયનરૂપી આપી
 ચાવીરે, કર્મઘાતી અઘાતિ હઠાવી. ॥ સનેહી. ॥૮॥ અમાવાસ્યાએ
 મોક્ષ સધાચારે, જાણી ભાવ ઉદ્યોત ગમાચારે; દ્રૌપદ દીવાળી કહે
 તવ રાયા. ॥ સનેહી. ॥૯॥ દેવશર્મા બોધી ગૌતમ આવેરે, વીર
 નિરવાણ સુણી ગજરાવેરે; વિતરાગ થઈ કેવલ પાવે, ॥
 સનેહી. ॥૧૦॥ દીવાળીપર્વ એમ થાયરે, નમીહંસવિજયજીના
 પાયરે; કર્પૂર પ્રભુ ગુણ ગાય, ॥ સનેહી. ॥૧૧॥

॥ ૨૩ ॥ બેસતા વરસે ગાવાની ગૌતમ સ્વામીની ગહુંલી.

ભવિ તુમે વહોરે, ગીતારથ ગચ્છ રાયા—એ દેશી.

ગુણીયલ મુણુજ્યોરે ગૌતમની ગુરૂ ભક્તિ, મુણુતાં આવેરે,
ગુરૂભક્તિની શક્તિ. ગુણીયલ; ॥આંકણી.॥ કહે ગૌતમ મુને
મુકી વીરપ્રભુ, મોક્ષે કેમ સધાયા, તુમ વિના કેન બોલાવશે
મુજને, ગૌતમ કહી ગુરૂરાયા. ગુણીયલ. ॥૧॥ અંત સમે
દીનાનાથજી મુજને, અલગો કેમ તુમે કીધો; કીધો તો ભલે
સ્વામી તુમે મને, કેમ દીલાસો ન દીધો. ॥ ગુણીયલ. ॥૨॥ સર્વ
તિર્થંકર સહ પરિવારે, મોક્ષે ગયા કરી સંપ, તમે અમોને
મુકી ગયા તેથી. નવળે જરીયે જંપ ॥ ગુણીયલ. ॥૩॥ હું રાગી
ગુરૂરાજ તુમારો, આપ થયાછો નિરાગી, એક પક્ષનો રાગજ
બોટો દ્રષ્ટી અંતર જાગી; ॥ ગુણીયલ ॥૪॥ વીરવીર કરતાં વિત-
રાગ; થયા ગૌતમ ગુણુવંત; એકત્વ ભાવના ભાવતાં જટપટ કેવળી
થયા તે સંત. ॥ ગુણીયલ. ॥૫॥ અહંકારથી બોધજ પામ્યા,
રાગે ભક્તિમાં રંગાયા, વિખવાદથી કાર્તિક શુદ્ધિ પડવે,
અચરિજ કેવળ પાયા. ॥ ગુણીયલ. ॥ ૬ ॥ હજાર પાંખ-
ડીવાળા કનકના, કમલે આપ બીરાજ્યા, દેશના અમૃત
ધારા વરસ્યા, સજળ મેઘપરે ગાજ્યા. ॥ ગુણીયલ. ॥ ૭ ॥
આતમલક્ષ્મીસંપદાદાયક, ગૌતમ ગુણુ ભંડારી, હંસવિજય
મહારાજનો કર્પૂર, વંદન કરે વારંવારી. ॥ ગુણીયલ. ॥૮॥

॥ ૨૪ ॥ ભાઈ બીજને દીવસે ગાવાની ગહુંલી.

મનહી મેં વૈરાગી ભરતજી—એદેશી.

સદગુરૂ આજ સુણાવે હો સજની સદગુરૂ આજ સુણાવે
 ભાઈ બીજ પરવનું મહાતમ, સાંભળી એ શુભભાવે—હો. ॥૧॥ આંકણી
 શિવસુખ દાયક ત્રિભૂવન નાયક, શ્રીમહાવીર જિનરાયા
 અઘટ કર્મનોક્ષય કરી મોક્ષે, દીવાલી દીને સધાયા—હો. ॥૨॥
 નંદિવર્ધન રાજ પોતે, સુણી પ્રભુ નિરવાણુ
 ક્ષત્રિય કુંડમાં દુઃખ ધરે છે, તજ દમ્ભ ખાનપાન—હો. ॥૩॥
 વ્હાલા અંધુ તું કરજી સિંધુ, કર કરજી હિતકાર
 તુજ વિન ભવ વન માહે ભાઈ, કેણુ હોશે આધાર—હો. ॥૪॥
 ધણી વિનાનું ઢોરજ સુંનું. એહ વાત નહી ખોટી
 તેમ શાસન નાયક તુજ વિના મુજ, લાગે છે ખોટ પડીખોટી—હો. ॥૫॥
 તુમવિના કુમત ધૂરડો ધણેરા, ભાગશે ધર્મના પંથ
 આગમ અર્થ મરોડી મતિલા, કરશે નવાનવા ગ્રંથ—હો. ॥૬॥
 પાખંડીઓનુ પુરજ વધશે, કદાચહીનો કેર
 સાધુજન સીદાશે બહુલા, ઢોંગીપૂજશેધેરધેર—હો. ॥૭॥
 ભરતખંડના બાનુ વિના હવે, ફેલાશે ધણો અધકાર
 શાસનના સુલતાન વિનાથસે, અનીતિનો વિસ્તાર—હો. ॥૮॥
 મોહ મહારિપુને બેં હરાવી, તોડી કર્મની શંસી
 તેહ હવે ચડિ ગતિમાં રહાવી, કરશે અમારી હાંસો—હો. ॥૯॥
 વીર વિરહથી એમ વિલપતો, નંદિ વર્ધન રાય
 અહાર પાણીનો ત્યાગ કરીને, બધુ પ્રેમથી ન ખાય—હો. ॥૧૦॥
 એન સુદર્શના નંદી વર્ધનને, કહે ઓ વ્હાલા અંધુ

વીર આપણો અનાહારી પદ, પામ્યો તરીબર સિંધુ-હો. ॥૧૦॥
 એવી રીતના સુદામસવચને, બાળને બેન સમજાવે
 નિજવેર તેડી બાળને જમાડે. ત્યારથી બાળખીજ થાવ-હો. ॥૧૧॥
 આત્મ લક્ષ્મી સંપદા દાયક, હંસવિગમ ગુરરાયા
 તસપદ પદ્મમાં હંસ પ્રવેશી, કપૂરે વીર ગુણગાયા-હો. ॥૧૨॥

શા રપ ॥ જ્ઞાન પાંચમીના દિવસે ગાવાની ગહુંડી.

જત્રા નવાણું કરીએ વિમલાગર જત્રા—એ દેશી.

જ્ઞાન પાંચમી તપ કરીએ સુગુર કહે જ્ઞાનપાંચમી તપ કરીએ
 શિવપુરસુખઝવરીએ. સુગુર કહે જ્ઞાન પાંચમી તપ
 કરીએ—આંકણા. ॥ મતિશ્રુત અવધિને મનપર્યાવ, કેવલ
 જ્ઞાન ઉદાર. મૂલભેદ એ પાંચજ્ઞાનના, ઉત્તર એકાવન
 સાર. સુગુર. ॥ ૧ ॥ દેવદિગ્ ગણી ક્ષમા શ્રમણ કહે, નદિ
 જગમઝાર; તે સાંભળી આરાધી પ્રાણી, પામે ભરનો પાર.
 ૧ સુગુર. ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન પ્રસાદે જ્ઞાની ક્ષણમાં, કરે કર્મનો નાસ
 એવું બહીને જ્ઞાન આરાધો, જ્ઞાનથી શિવપુર વાસ.
 સુગુર. ॥ ૩ ॥ કરજોડીને ગુરની પાસે, લગ્યે એ વ્રત રંગે,
 પાંચ વરસ ને પાંચ માસ લાગે, કરીએ ભાવથી ચંગે. ૧
 સુગુર. ॥ ૪ ॥ પ્રથમ જ્ઞાન ને પછી અહિંસા, ગણધર ગુરએમ
 ભાગે; વરદત ગુણમંજરી એ તપથી મોક્ષ મુગડાં આપે.
 ૧ સુગુર. ॥ ૫ ॥ જ્ઞાનની આશાતના કરવાથી, પ્રાણી ન પામે.

જ્ઞાન; જ્ઞાન વિના સંસારની માંહિ; માનવી પશુ સમાન. ।
 સુગુરુ ॥૬॥ મનવચ કાયા શુધ કરીને; પાંચમ જે આરાધે;
 આતમ લક્ષ્મી સંપદા પામી, કાર્ય નિજ તે સાધે. । સુગુરુ.
 ॥૭॥ જ્ઞાન જ્ઞાનીની ભક્તિ કરીને, ઉતરીયે ભાષાર; હંસ-
 વિજય મહારાજનો કર્પૂર, કહે ગુરુનો આધાર. । સુગુરુ. ॥૮॥

શા ૨૬ ॥ મૌન એકાદશી દિવસે ગાવાની ગહુલી.

માથ તું પાવાની પટરાણી કે દાસી કાવકારે લોલ—એ દેશી.

ગુરુ કહેસાભળજેભવિલાવેકે એકાદશીકથારેલોલ, રાજ્ય દેશને
 ભક્તનારીનીવર્જે કથાવૃથારેલોલ, શ્રીનેમિજિનદ્વારિકાનગરીકે
 આવી સમોસર્યારે લોલ, આવેવાંદવાકૃષ્ણનરેંદ્રરાજગણપરિ-
 વર્યારેલોલ. ॥૧॥ ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ વંદન કરી એસે થયો-
 ચિતે રે લોલ, પુછે મૌન એકાદશી મહિમા વૃપતિ ભલી
 રીતે રે લોલ. કહે પ્રભુ અર દિક્ષા નમિ નાણ કલ્યાણક
 બાણવું રે લોલ, તેમજ મહિજિન જન્મ દીક્ષા કેવલ
 માનવું રે લોલ. ॥ ૨ ॥ ઇત્યાદિક દોઢસો કલ્યાણક
 એ તિથીયે કથા રે લોલ. તેહથી ત્રિભુવન જનનાં મનડાં
 આનંદિત થયાં રે લોલ, ત્રણ ભુવનમાં થયો ઉદ્યોત એકદમ
 તેણે સમે રે લોલ, ઇંસરેખા તતખીણુ દેલા થઈને નમેરે
 લોલ. ॥૩॥ એમ બાણી ચોવિહાર ઉપવાસ કરી ગુણકું

ગણે રે લોલ, મોનપણમાં રહે અથવા ધાર્મિક જ્ઞાનને
 લણે રે લોલ, અગીઆર વરસને અગીઆર માસે તપ
 પૂરે કરે રે લોલ, યથાશક્તિ ઉજમણું કરી ભવમાં
 નવી ફરે રે લોલ. ॥ ૪ ॥ શુધ્ધ ભાવે એ પર્વ સેવતા
 સુખત શેઠીયો રે લોલ, યશ કીર્તિ સાથે સપદાની
 માંચે પેટીયો રે લોલ. નગર બળતાં દુકાનો સાથે મહેલ
 તસ નવિ બળ્યો રે લોલ, ચોરી કરવા આવ્યા ચોર
 પણ ધ્યાનથી નવિ ચળ્યો રે લોલ. ॥ ૫ ॥ ધન સહિત
 થંભાણા તેહ ડોલા તસ ડગમગે રે લોલ, પ્રભાતે સુલટો
 આવ્યા પકડવા તેમના પગે પગે રે લોલ, પોસહ પાળી
 દેવ જુહારી શેઠ લેઈ લેટણું રે લોલ, નૃપ પાસે જઈ ચોર
 મુકાવી પોષણ કર્યું પેટનું રે લોલ. ॥ ૬ ॥ દીક્ષા શિક્ષા
 કારંણ લઈને આરાધી એકાદશી રે લોલ, આતમ લક્ષ્મી
 લઈને રહે છે મુકિતપુરે વસી રે લોલ, એમ સાંભળી મો-
 રારીયે એકાદશી તપ કર્યો રે લોલ, કર્પૂર ગંધપરે મૌન
 એકાદશી મહિમાં વિસ્તર્યો રે લોલ. ॥ ૭ ॥

॥ ૨૭ ॥ પોષ દશમી દિવસે ગાવાની ગહુંલી.

મહિનનાથન વ્રત લીજે—એ દેશી.

ગૌતમ ગણિ પ્રદક્ષિણા દેઈ પુછે રે, પોષ દશમીનું મહાતમ

૧ ગુજરાતી માગસર વદી ૧૦.

શું છે. ગૌતમ—આંકણી. ॥ વીરપ્રભુકહેસૂણોગણધાર રે, પોષ-
 દશમીનોઅધિકારરે; ઉતારેભવોદધિપાર. ॥ ગૌતમ. ॥ ૧ ॥ તે
 દિન જનમ્યા પાર્શ્વે સ્વામી રે, ઘટઘટના અંતરજામીરે; ત્રિભુ-
 વનમાંથયાબહુનામી, ॥ ગૌતમ. ॥ ૨ ॥ તે દિન એકાસણું
 કરીયેરે, ઠામ ચોવીહાર ઉચરીયેરે; નોમ અગીયારસ એમ
 અનુસરીયે. ॥ ગૌતમ. ॥ ૩ ॥ પ્રભાતસાયંકાળેકરવુંરે, પડી-
 કમણુંકરી પાપ હરવુંરે, પાર્શ્વનાથ અહંતેનમઃ ગણવું. ॥
 ગૌતમ. ॥ ૪ ॥ દશ વર્ષે થાય તપ પૂરેરે, પૂજા પ્રભા-
 વનાથી પાપ ચૂરેરે, ઉજમણે વધે બહુ નૂરે. ॥ ગૌતમ ॥
 ૫ ॥ સુરદત્ત શેઠ મત પાળીરે ગઈ રીદ્ધિનેપાછીનિભાળી રે,
 થયામુનિ મહાભાગ્યશાળી. ॥ ગૌતમ ॥ ૬ ॥ દશમે દેવલોકે
 જાવેરે, ચવી મહાવિદેહમાંઆવેરે, ત્યાંથી મોક્ષનગરમાં-
 સધાવે. ॥ ગૌતમ. ॥ ૭ ॥ પ્રૌઢ પ્રતાપી શ્રી ગુરૂચારે, શ્રી
 હંસવિજય નમી પાયરે, ધર્મ દોલત કપૂર રહાય.
 ॥ ગૌતમ. ॥ ૮ ॥

॥૨૮॥મહાવીર સ્વામીના જન્મ દિવસનું ગિત. ગહુંલી.

પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમનીરે મને લાગી કઠારી પ્રેમની—એ દેશી.

થાય છે થાય છે થાય છેરે. સખી પ્રભુ ગીત ગાવા મન થાય
 છે—એ આંકણી. ॥ પ્રભુના જન્મ દીવસે જીવે સર્વે; ઠેકાણે
 આનંદ ફેલાયછેરે; ॥ સખી. ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર સુદ તેરસે ત્રીશ-

લા કુખથી, મહાવીરનો જન્મ થાયછેરે. । સખી. ॥ ૨ ॥
 ક્ષત્રીય કુંડમાં ઇંદ્ર સુરાસુર, આવી પ્રભુનાગુણુગાયછેરે.
 સખી. ॥ ૩ ॥ મેરૂ શીખરપરઅભિષેકકરવા, પ્રભુને
 ત્યાંથી લઈ જાયછેરે. । સખી. ॥ ૪ ॥ મણી રતન સોના
 રૂપાના કળશો, તિર્થોદકથી ભરાયછેરે, । સખી. ॥ ૫ ॥
 એવા કળશોથી પરમ પ્રભુનો, અભિષેક સુંદર કરાયછેરે.
 સખી. ॥ ૬ ॥ પ્રભુ અહ્ભૂત રૂપ દેખીને, ઇંદ્રાણી મન હર-
 ખાયછેરે. । સખી. ॥ ૭ ॥ ઇંદ્રાણીને પ્રભુ લુછણાં લેવાતાં,
 દેવીઓનાં મન મલકાયછેરે । સખી. ॥ ૮ ॥ સોનેયા રૂપેયાને
 રતનની વૃષ્ટી કરી હરિ સ્વધામ જાય છે રે. સખી; ॥ ૯ ॥
 ક્ષત્રીય કુંડમાં પ્રભુના જન્મથી, આનંદ આનંદ વરતાયછેરે ।
 સખી. ॥ ૧૦ ॥ રાજ્યઋદ્ધી ધનધાન્ય વૃદ્ધિથી, વર્દમાન
 નામ દેવાય છેરે. । સખી. ॥ ૧૧ ॥ કિડામાં દેવને હરા-
 વેલો તેથી, શ્રી વીર નામ ગવાયછેરે. । સખી. ॥ ૧૨ ॥
 દળવું આંડવું લીપવું ધોવું, તે દિવસે તો તજાયછેરે, ।
 સખી. ॥ ૨૩ ॥ હંસવિજયકવિરાયનોકર્પૂર વીર જયંતી
 ગાયછેરે. । સખી. ॥ ૧૪ ॥

॥ ૨૯ ॥ મોક્ષમાર્ગની ગહુંલી.

મદ આઠ મહામુનિ વારીએ-એ દેશી

સારથવાહસમાજિનઉપદિશે, ધર્મદેશનાધોષણાકારરે, કહે
 સંસારી પંથીજનો મુણો, જાવું મોક્ષનગર મોઝારે ।

૧ સારથ. ॥ ૧ ॥ સાધુ આવકે ધર્મ સમાન છે. મારજી
 સિધો બાંકો દોય લેદેરે, સિધે સ્તેથી સિદ્ધ જવાય છે, ભવ
 અટવી ઉઠાંધી ખેદેરે. ૧ સારથ ॥ ૨ ॥ રાગ દ્રેષરૂપી સિંહ
 વાઘ છે, તેહથી ડરશે નહીં ભાઈરે; સદોષ વસ્તિ રૂપી
 સુંદર વૃક્ષની, છાંયે ખેસસો નહીં તુમે ભાઈરે. ૨ સારથ ॥
 ૩ ॥ શુરણ આડ જેવાં નીર્દોષ જે, ઉપાસરા હોય તિહાં
 વસજ્યોરે. મિઠા બોલા મનુષ્ય જેવા પાસથ્યા, ઉસન્નાકુશી-
 લીયાથી ખસજ્યોરે. ૩ સારથ. ॥ ૪ ॥ ક્રોધ દાવાનલને
 ખુઝાવતા, માનમહિધરને લાંધી જાજ્યોરે, માયાવંશજલ
 છે આકરી, લોભ ગર્તાથી દુરે થાજ્યોરે. ૪ સારથ ॥ ૫ ॥
 કિંપાકફલના જેવા વિષય છે, પરીસહવેતાલ નિકરાલરે, દુ-
 લ્લ અન્ન તે નિર્દોષ આહાર છે, નિશિજગરણુ ધ્યાન
 વિશાલરે. ૫ સારથ. ॥ ૬ ॥ નિત્ય પ્રયાણરૂપ ઉદ્યોગ છે,
 ધર્મક્રિયાતણા અભિરામરે, મારગ જાણુવા મૈલ સમાન છે,
 સિદ્ધાંતત્રય જેવા ઠાંમોઠામરે. ૬ સારથ. ॥ ૭ ॥ એવા મારગ-
 દર્શક પ્રભુ નમુ, કહે હંસ હું વારંવારરે, ઉપગારી પ્રભુના
 આધારથી, પામું મોક્ષનગર મનોહારરે. ૭ સારથ. ॥ ૮ ॥

॥ ૩૦ ॥ શિલવ્રતની ગહુંલી.

આવો આવો અલખેલકાજીરે-એ દેશી.

આવો આવો ઉપાસરેજીરે, ગાવા વ્રત ગુણ ગીત મોરી સહિયરો. । આવો આવો—આકણી. ॥ શિલવ્રતને બાણીએ-જીરે, સર્વ વ્રતોમાં શિરદાર મોરી સહિયરો; વ્રત નિયમ જેનવિ લહેજીરે, તેનોદેગટઅવતારમોરીસહીયરો. । આવો ॥ ૧ ॥ કોડ સોનૈયાનુકોઇજીરે, આપે લાવથી દાત મોરીસહીયરો; તેપણુશીલવ્રતનીસદાજીરે, હોય નહી સમાત મોરી સહીયરો. । આવો ॥ ૨ ॥ બ્રહ્મચારીને નિત્ય નમેજીરે, ઇંદ્ર ધરી બહુ ખ્યાર મોરી સહીયરો, દુઃખ દોહગ દૂરે ટળે જીરે, થાય સફળ અવતાર મોરી સહિયરો. । આવો. ॥ ૩ ॥ મૂળથી વ્રત નવિ લઈ શકોજીરે, તો ધરે સ્વદાર સંતોષ મોરી સહીયરો; સુણીયે સદ્ગુરૂ શીખડીજીરે. કરીએનહિકદીરોષમોરીસહિયરો. । આવો. ॥ ૪ ॥ પરપુરૂષનેજીએ નહિંજીરે, સુશિક્ષા ધરી કામ દાગ મોરી સહીયરો; ખરાબ કામથી નીચગતિજીરે, લાગે કુલટાનો ડાઘ મોરી સહિયરો. । આવો ॥૫॥ હસીએ રમીએ કદી નહિજીરે, પર નરની સંગાથ મોરી સહીયરો; તાલી તેને નવી આપીયેજીરે બેસીએ નહિ તેનીસાથ મોરી સહિયરો. । આવો ॥૬॥ પર પુરૂષ દેખી કરી જીરે, મલકાવીએ નહી મુખ મોરી સહિયરો; । અંગ નવીખતાવીએજીરે,

બાલીયે નહિ સન્મુખ મોરી સહિયરો. । આવો ॥ ૭૭ ॥ કામદેવ
 સમો રૂપવાન હોય જીરે, તો પણ કીજે ત્યાગ મોરી સહી-
 યરો; સ્વદાર સંતોષી નિજ પતિજીરે, તે જાણે મહા ભાગ
 મોરી સહિયરો. । આવો. ॥ ૮૧ ॥ ઔટામાં ફરીએ નહીંજીરે,
 રહીએ મર્યાદાની માંચ મોરી સહિયરો. નીચીદ્રષ્ટીકરી
 આલીએજીરે, રવછંદતાને વિહાય મોરી સહિયરો. । આવો.
 ॥ ૮૨ ॥ નિજ પતિ છોડી પરતણીજીરે, સાથે કર્યો જેણે સંગ
 મોરી સહિયરો; તેણે આ ભવ અને પર ભવેજીરે; કીધો સુખ
 તણે ભંગ; મોરી સહીયરો ॥ આવો ॥ ૧૦ ॥ ઉભય કુલ કલંકિત
 કરેજીરે, જગમાં ફજેતી ગવાય મોરી સહિયરો; બાળરંડાપો
 વિધવાપણુંજીરે, વંધ્યાશીલ ભંગથી થાય મોરીસહીયરો.
 । આવો ॥ ૧૧ ॥ નાનાને પુત્રસમ ગણીએજીરે, સરખાને ભાઈ
 સમ ધાર મોરી સહિયરો; મોટા પીતા તુલ્ય માનીએજીરે;
 કરીએ સફલ અવતાર મોરીસહિયરો. । આવો. ॥ ૧૨ ॥
 નિજ પતિ મુસંતોષથીજીરે, સ્થુળથી લઈ વ્રત બાર મોરી
 સહિયરો; પાલીએ પૂરણ પ્રેમથીજીરે, જેથી થઈએ ભવપાર
 મોરી સહીયરો; । આવો. ॥ ૧૩ ॥ શિયળથી અગ્નિ શીતતાજીરે,
 થાય સરપ ફૂલમાલ મોરી સહિયરો; હંસવિજયકવિરામનો
 જીરે, કર્પૂર કહે શીળ પાળ મોરી સહિયરો. । આવો ॥ ૧૪ ॥

॥ ૩૧ ॥ સી સિદ્ધાંત મીત, (મહુલી.)

આપવળ સદૈશ કહેને સ્વામને—એ દેશી.

સંભળાવે શીલવ્રતનો મહિમા સદગુરૂ, સર્વવ્રતોમાં શીલવ્રત
શીરદાર જો. શીલ શણગારને સજ્જતી ગુણીયલ મુંદરી; ધરતી
મનમાં નીતિ તણી આચાર જો—૦ સંભળાવે ॥ ૧ ॥ સોના
રૂપાની શોભાને ન વખાણીયે, શોભા ખરી છે શીલવ્રતની
સારજો; શીલ બુધબુ વિના સોનાના બુધબુ થકી, કદર કદીએ
થાયનહી લગાર જો—૦ સંભળાવે ॥ ૨ ॥ લાજ તણ
લીલાયે લટકો ન કીલજો; જે અદબીથી બોલીએ નહી કદી
બોલજો, નીચી નજરે આધુ' બોલી ચાલીએ; પરનરસાથે
ઠરીયે નહી કોઇ કોલજો—૦ સંભળાવે ॥ ૩ ॥ પરનરની
સંગત કરે જે પાપણી અપજસ તેનો જગમાં બહુ ગવાય-
જો, સુષણ્યા અલયાને અધ્યાપક પ્રિયા; પર પુરૂષ સંગતથી
દુઃખીયાં થાયજો—૦ સંભળાવે, ॥ ૪ ॥ વ્યસની સાથે વાત
કદી નવિકીલજો, હાથે હાથે તાળી નહિ દેવાયજો; વસ્ત્રા
બુધબુ તંબોલાદિક વસ્તુઓ; પર પુરૂષ પાસેથીનવિ લેવાય
જો—૦ સંભળાવે ॥ ૫ ॥ સતી સુભદ્રા શીલથી કલંક
જિતારીયું અંપા નગરીનું બિઘાડી દારજો, સીતા અગ્નિ ચિતા
ને શીતળતા કરે; રાવણથી લલચાણી નહિ લગાર જો—
૦ સંભળાવે ॥ ૬ ॥ દમયંતીનેવનમાંનલમુકીગયો, અંજ-
નાને છોડી ગયો પવન કુમારજો, કદ પડ્યું પશુ ચળી

નહી તે શીલથી; થયો જગતમાં તેમનો જયકારજો—સંભળાવે ॥ ૭ ॥ નિજપતિ વિનસરખાનેસહોદરભણીયે, વડીલને પીતા લઘુને પુત્ર સમાન જો; એ ગુરૂની શીખલડીને હેડે ધરી; કરીએ નહિ કુસંગત ભુલી ભાનજો—૦ સંભળાવે ॥ ૮ ॥ નિજપતિ છોડી પરની જે વસપડે; તે સ્ત્રી પામે જગમાં બહુ ફીટકાર જો, લાંછન લાગે ઊભય કુલને મોટકુ, ફેગટ જાવે અમૃત્ય આ અવતાર જો—૦ સંભળાવે ॥ ૯ ॥ પ્રાણુ જતાં પર વશ થતાં પણ શીલનું કરીએ રક્ષણ ધરોએ પ્રભુનું ધ્યાનજો; પ્રોઠ પ્રતાપી હંસવિજય મહારાજનો, કરૂંર કહે શીખવતથી કાઠ કસ્યાણજો—૦ સંભળાવે. ॥ ૧૦ ॥

॥ ૩૨ ॥ શીલવ્રતનું ગીત (ગહુલ્લી.)

મનહું કીમહીન ખાજે હો કુથુબિનમનહું કીમહીનખાજે—એ દેશી.

સદ્ગુરૂ આજે સુણાવે હો સાહેલી સદ્ગુરૂ આજ સુણાવે સર્વવ્રતોમાં પ્રહાયર્થ મોટું પાળીએ નિર્મલભાવે—હો. સાહેલી. ॥ એ આંકણી. ॥

મૂલથી વ્રત ન પાળી શકો તો, રથુલથી એ વ્રત પાળી નિજપતિ પર સતોષ રાખીને, પરનર સંગદીને ટાળી—હો. ॥૧॥ નિજપતિ છંડી પર પુરૂષનો, સંગ કરે જે નારી, પરલવમાં કદરૂપી વાંઝણી, વંધ્યા થાવે દુઃખીયારી—હો.

૧૨૧૥ પરનર સંગથી મેરૂ સમ દુઃખ, થાય ન સુખ લગાર
 ઊભય કુલને કલંક લાગે, લોક કરે ફિટકાર—હો. ૧૨૩૧
 સોના રૂપાના આભૂષણ કરતાં, અધિક છે શીલ આભૂષણ
 શીલ આભૂષણ વિનાતો જગમાં; લાગશે મોટકું દૂષણ—હો.
 ૧૨૪૧ પ્રાણ જતાં પરવશ થતાં પણ સતીપતિવ્રતા ધર્મ
 ચુકે નહિં ડગે નહિ કદિએ, પામે તેથી અંતેશર્મ—હો.
 ૧૨૫૧ નિજપતિ વિના પરપુરૂષ જે, વડીલ પીતા સમાન
 સરખાને ખંધુ સમલેખી, લઘુને પુત્રપ્રમાણ—હો ૧૨૬૧
 સોલ મહા સતીઓ શીલવ્રતથી; દુનીયામાં પંકાણી
 સંકટમાં પણ શીલ ન ખંડયું; ચૈદીશી કીર્તિ ફેલાણી—હો.
 ૧૨૭૧ મનવચ્ચકાયથી જે બ્રહ્મચારી, વારંવાર બલીહારી
 સભામાં ઇંદ્ર વંદન કરી બેસે, બોલે ધન્ય વ્રત ધારી,—હો.
 ૧૨૮૧ એવું જાણી સદ્ગુરૂની પાસે, વ્રતલહીએ ઉમંગે
 હંસવિજય મહારાયનો કર્પૂર, કહે પાળી એ અતિ રંગે
 —હો. ૧૨૯૧

॥ ૩૩ ॥ સાતવારની ગહુંલી.

સુશ્વ ચતુર સુજળ પરનારીસું પ્રીત ક્યુ નવિ કીજીએ—એ દેશી.

ચાલો સાહેલી ગુરૂમુખ મધુરી વાણી સુણવા આને,
 મહા ગુણવંતા ગુરૂજી દેશના આપે છે સુખ કાને—ચાલો.
 આંકણી. ૧૧ સોમવારે હીલ સમતાધારી, ક્રોધ માન માયા

લોભને ટારી, સામાયિક વ્રત લહો જયકારી. ॥ ચાલો. ॥
 ॥ ૧ ॥ મંગલવારે મંગલકારી, ચાર મંગલ લહીએ સંભારી,
 જેહથી ઉતરીએ લવપારી. ॥ ચાલો. ॥ ૨ ॥ બુધવારે સુ-
 બુદ્ધિ કીજે, ગુરૂ જ્ઞાનતણે લાહો લીજે, જેથી લવનાં પાતીક
 છીજે. ॥ ચાલો. ॥ ૩ ॥ ગુરૂવારે ગુરૂના ગુણ ગાવો, વંદન
 કરીને પાવન થાવો, ગુરૂલકિતમાં નથી કોઈનો દાવો,
 ॥ ચાલો. ॥ ૪ ॥ શુક્રવારે થઈએ શુરા, કરીએ મોહમાયા
 ચક્રચૂરા, દુરજનથી રહીએ નિત્ય દૂરા. ॥ ચાલો. ॥ ૫ ॥ શનિવારે
 અંશય દૂર ટાળી, તપ જપકરી કર્મ દીજે બાળી, લહીએ
 કેવલ કમલા જાલી. ॥ ચાલો. ॥ ૬ ॥ રવિવારે રાગ દ્રેષ
 પરિહરીએ, વેર ઝેર ન કોઈ સાથે કરીએ, અહંકારપણું
 નવિ આદરીએ. ॥ ચાલો. ॥ ૭ ॥ સાતવાર સદા સહિયર
 ગઈએ, દેવગુરૂ વંદન કરી શુદ્ધ થઈએ, આતમલક્ષ્મી સંપદા
 લઈએ. ॥ ચાલો. ॥ ૮ ॥ શુદ્ધ સમકિતથી લવજલ તરીએ,
 હંસસમ ધર્મે નિજ ગતિ કરીએ, કર્પૂર કહે પ્રભુ અનુ-
 સરીએ. ॥ ચાલો. ॥ ૯ ॥

॥ ૩૪ ॥ પંદર તીથીની ગહુંલી.

વાલાજીની વાટી અમે જોતારે—એ દેશી.

વાલ્હા ગુરૂજીને મેં તો દીધારે, એતો હેડાંમાં લાગ્યા
 મીઠા વાલ્હા—આંકણી. ॥ પડવે પહેરી શુભ ચીરરે, ગુરૂવાણી

સુણો થઈ ધીરે, તપ કરી કાપો કર્મજંતુર. ॥ વાહ્લા. ॥
 ॥ ૧ ॥ બીજે દુવિધ ધર્મ સુણાવેરે, સાધુ આવક લેઈ
 કહાવેરે, રાગ રોષ જેનાથી જાવે. ॥ વાહ્લા. ॥ ૨ ॥ ત્રીજે
 ત્રણ તત્વથી ભરીયારે, ગુણગણ રચણના દરીયારે, સંયમ
 પટરાણી વરીયા. ॥ વાહ્લા. ॥ ૩ ॥ ચોથે ચાર કષાય
 નિવારેરે. ચાર શરણ હૃદયમાં ધારેરે, ચાર વિકથા જીવરથી
 ટારે. ॥ વાહ્લા. ॥ ૪ ॥ પાંચમે પાંચ મહાપત ધારીરે,
 પાપ પુંજતણા પરિહારીરે, પાંચ પ્રમાદહીએ નિવારી. ॥
 વાહ્લા. ॥ ૫ ॥ છઠે પટકાય રક્ષાકારીરે, પ્રભુ ભક્તિ હૃદ-
 યમાં ભારીરે, એવા ગુરૂની જાતે બહીહારી. ॥ વાહ્લા. ॥
 ૬ ॥ સાતમે સાત ભયથી ન ડરતારે, અહંકારપણું નવિ
 ધરતારે, આણા ગુરૂની નિત્ય અનુસરતા. ॥ વાહ્લા. ॥ ૭ ॥
 આઠમે આઠ મદને ટાળીરે, અષ્ટ પ્રવચન માતને પાળીરે,
 દીએ કઠીન કરમને ગાળી. ॥ વાહ્લા. ॥ ૮ ॥ નોમે નવ-
 વિધ બ્રહ્મચારીરે, નારીનેનાગણી નિરધારીરે, ભારંડપરે ઉશ્ર
 વિહારી. ॥ વાહ્લા. ॥ ૯ ॥ દશમે દશવિધ યતિ ધર્મરે;
 પાળીને ટાળે સવી કર્મરે, જેહથી પામે શીવશર્મ. ॥ વાહ્લા.
 ॥ ૧૦ ॥ એકાદશીએઅંગ અગીયારરે, પઠન પાઠન કરે
 જયકારરે, જેથી થાય સફલ અવતાર. ॥ વાહ્લા. ॥ ૧૧ ॥
 બારસે તપ બાર પ્રકારરે, કરેનધરે રોષ લગારરે, ગુરૂના
 ગુણ અપરંપાર. ॥ વાહ્લા. ॥ ૧૨ ॥ તેરસેતેરકાઠીયા
 વારેરે ધર્મધ્યાન હૃદયમાં ધારેરે, કરકાવે ધર્મ ધણ સારે.

॥ વાલ્હા. ॥ ૧૩ ॥ ચૌદસે ગુણ કાણા ચઉદરે, શીખવેથી
 ટલે કુદાકદરે, એવો ઉપદેશ દીઝે ગુરૂ ખુદ. ॥ વાલ્હા. ॥
 ॥ ૧૪ ॥ પુનમ દીન પૂર્ણ પ્રતાપીરે, કીર્તિ જેની દશદીશે
 બ્યાપીરે, ગુરૂજ્ઞાનને કોણ શકે માપી. ॥ વાલ્હા. ॥ ૧૫ ॥
 ગુરૂ હંસવિજય કવિરાયરે, તીથિપન્નર તાસપસાયરે, કર્પૂર
 ઇષ્ટીપરે ગાય. ॥ વાલ્હા. ॥ ૧૬ ॥

॥ ૩૫ ॥ ખાર માસ નામ ગર્ભિત સદગુરૂની ગહુલી.
 ઓધવજી સંદેશો કહેજો સ્વામને—એ દેશી.

સદ્ગલ દિવસ થયો આજ હમારો માનીયે
 નયણે નિરખ્યા ગુણવંતા ગુરૂરાયજો
 શાંતસુધારસ પાન થકી લવભય હરે
 ગુરૂ ગુણ દરીયા ક્ષોભથી નવી છલકાયજો.—સદ્ગલ. ॥૧॥

આંકણી.

ચોમાસું પૂરણ કર્યું પૂરણ પ્રીતથી
 કાર્તિક માસે કર્ણાના ભંડારજો
 માગશરે માયા મમતા મનથી પરિહરી
 વિચરંતા નોધારાના આધારજો. સદ્ગલ. ॥ ૨ ॥
 ચોષ માસે ગુરૂ પુષ્ટી ધર્મ તણી કરે
 નધરે રોષ કદાપિ ચિત્તમાં લગારજો

મહામાસે મનમર્કટ મજબુત જ્ઞાનની

દોરીથી બાંધે જનહિતકારણે.

સફલ. ॥ ૩ ॥

કાગણે ફેરા જનમ મરણના ટાળવા

છોડે સઘળી દુનીઆની જંજલને

ચૈત્રે ચરણ કરણ સીતરીને પાળતા

શુદ્ધ સંયમ સાધે છે દિન દયાલને.

સફલ. ॥ ૪ ॥

વૈશાખે વિનાશ કરે કર્મ ભૂપને

શીલ બક્ષતરથી સબજ થઈ વડવીરને

જેઠે જયણા પૂર્વકપાળે જોગને

લોગ તણને ધારે સમાધી ધીરને.

સફલ. ॥ ૫ ॥

આષાઢે આનંદિત કરતા સંધને

ચોમાસું રહિને કરતા વ્યાખ્યાનને

શ્રાવણ માસે સમતાના સાગર ગુરૂ

આપે શ્રોતાજનને અલીનવ જ્ઞાનને.

સફલ. ॥ ૬ ॥

ભાદરવે ભ્રમજલ ટાળે મિથ્યાતની

ધરમ પમાડે દુર્ગતિના હણનારને

આસોએ આશા પૂરે લવિ જીવની

પ્રબલ કામ કટકના ચૂરણ હારને.

સફલ. ॥ ૭ ॥

એ રીતે ગુણ ગાવે બારે માસમાં

પામે આતમ લક્ષ્મી તે નરનારને

પ્રોઠ પ્રતાપી હંસવિજય કવિરાયને

કહે કર્પૂર એમ ઊતરીયે લવપારને.

સફલ. ॥ ૮ ॥

સમાપ્ત.

॥ ૩૬ ॥ પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ ગાયન. (ગહુલી.)

પાવા તે ગદ્યી ઉતર્યા મહાકાલીરે-એ દેશી.

પંચપરમેષ્ઠીને વંદીએ સુણ બેહેનીરે,
કાંઈ વંદતાં વંછિત થાય સુંદર બેહેનીરે;
પંચ પરમેષ્ઠીને.-આંકણી.—
અઠાર દૂષણ રહિત છે સુણ બેહેનીરે
કાંઈ ધારકજિન ગુણ બાર સુંદર બેહેનીરે—”
ચોત્રીસ અતિસય શોભતા સુણ બેહેનીરે
કાંઈ અરિહંત પદના ધાર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૧ ॥
નિજ સ્વરૂપ માંહે રમે સુણ બેહેનીરે
કાંઈ કરી કરમ ચકચૂર સુંદર બેહેનીરે—”
આઠ ગુણ ધારી કરી સુણ બેહેનીરે
કાંઈ પહોંચ્યા સિદ્ધ શીવપૂર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૨ ॥
છત્રીસ ગુણે સુરિ શોભતા સુણ બેહેનીરે
કાંઈ સુવિહિત ગચ્છના ધાર સુંદર બેહેનીરે
ભાવ ધરી નમીએ સદા સુણ બેહેનીરે
કાંઈ ત્રીજે પદ ધરી ખ્યાર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૩ ॥
સુરિ નહિં પણ સુરિ સમા સુણ બેહેનીરે
કાંઈ ગણચિંતક હિંકાર સુંદર બેહેનીરે
વાદિ ગજગણ કેશરી સુણ બેહેનીરે
કાંઈ પચવીસ ગુણભંડાર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૪ ॥

ઊપમા સોલે અલંકાર્યા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ થોથે પદ ઊવચાય સુંદર બેહેનીરે
 પંચમહાવ્રત ધારતા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ પંચ પ્રમાદ હટાય સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૫ ॥
 ધર્મ શુકલ ધ્યાનજ ધરે સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ પ્રવચન માતા પાલ સુંદર બેહેનીરે
 નવ વ્રદાવ્રત વાટિકા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ મુનિવર પાલે દયાલ સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૬ ॥
 પંચમપદે ખીરાજતા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ લેતા શુદ્ધ આહાર સુંદર બેહેનીરે
 વિચરંતા અવનીતજે સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ કર્ણુના કોઠાર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૭ ॥
 સતાવીસ ગુણે શોભતા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ ધનધન તસ અવતાર સુંદર બેહેનીરે
 સર્વ મંગલમાં પ્રથમ છે સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ જપીએ નિત્ય નવકાર સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૮ ॥
 એકસો આઠ ગુણ એ રીતે સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ પંચ પરમેષીના થાય સુંદર બેહેનીરે
 તેથી મણુકા માળાના સુષુ બેહેનીરે
 એકસો ને આઠ ગણાય સુંદર બેહેનીરે. પંચ. ॥ ૯ ॥
 આતમલક્ષ્મી સંપદા સુષુ બેહેનીરે
 કાંઈ ધર્મ દોલત હાતાર સુંદર બેહેનીરે

એ પ્રત જગમાં દીવે। મેરે ખ્યારે—એ દેશી.

અગીયાર ગણધર વંદો હે ગુણીજનો અગીયાર ગણધર
વંદો, લવલવ પાપ નિકંદો હે ગુણીજનો અગીયાર ગણ-
ધર વંદો—આંકણી. ॥ પ્રાતઃ સમયે નિત્ય નામ જપીએ,
દુઃખ દોહડગ સહુ જાવે, વીરપ્રભુનાઅગીયારગણધર,
અનુક્રમે ઇચ્છીપરે થાવે, ૧ હે ગુણીજનો ॥૧॥ પ્રથમ ગૌ-
તમ ગુફને સમરીજે, વાંછિત ફલ દાતાર, અનેક લળિધઓથી
ભરપૂર, ગુણ ગણના આગાર. ૧ હેગુણીજનો. ॥૨॥ બીજા
અગ્નિભૂતિ વાયુભૂતિ ત્રીજા, ચોથા વ્યક્ત ઉદાર, પાંચમા
ગણપતિ સુધર્મા સ્વામી, નમીએ વાર હજાર; ૧ હે ગુણીજનો.
॥૩॥ મંડિત છટ્ટા સાતમાં મૌર્યપુત્ર, ગણધર ગુણના ધામ,
અકંપિત આઠમાને નવમા, અચળ જ્ઞાતા નામ. ૧ હેગુણી-
જનો. ॥૪॥ નમો મેતારજ ગણધરદશમા, અગીયારમા છે
પ્રભાસ, એ સર્વે ગુણીયલ ગણધરને, વંદીએ ધરી ઉદ્દાસ.
૧ હે ગુણીજનો. ॥૫॥ ત્રિપદી પ્રજા પાસેથી લેઇને, રચના
સુત્રની કરતા, દાદશ અંગ ગુંથીને પોતે; આજ પ્રભુની

અનુસરતા, ॥૬૯॥ ગુણીજનો. ॥૬૯॥ કેવળ જ્ઞાન પામીને અન-
શન, વૈભારગિરિપર પાલી, આતમલક્ષ્મીસંપદા પામી,
મોક્ષે ગયા ભાગ્યશાળી. ॥૬૯॥ ગુણીજનો. ॥૭૦॥ વીરપ્રભુના
પટધર ગણધર; સુધર્મસ્વામી સુખકારી; હંસવિનય કવિરા-
યનો કર્પૂર, કરે વંદન વારંવારી. ॥૬૯॥ ગુણીજનો. ॥ ૮ ॥

॥ ૩૮ ॥ શ્રી ગૌતમસ્વામીની ગહુલી.

પ્રથમ જિનેશ્વર મરેદેવી નંદા—એ દેશી.

ગૌતમસ્વામી અંતરજામી, નામી શીવપદગામીરે ગુરૂ
ગૌતમ વંદો—એ આકણી. ॥૧॥ બુદ્ધોપના ભરતમાં આયા, મગધ
દેશ વખણાયારે. ॥ ગુરૂ. ॥૧॥ સુંદર ગુણર ગાંધર્માં સારા,
હુવા ગૌતમ અવતારારે. ॥ ગુરૂ. ॥૨॥ શ્રી ઇંદ્રભૂતિ વસુભૂતિ
નંદા, ઉડુગણમાં જેમ ચંદારે. ॥ ગુરૂ. ॥૩॥ માતા પૃથ્વી
કુક્ષીથી જાયા, જેમ છીપથી મોતી પાચારે. ॥ ગુરૂ. ॥૪॥
પાંચસે છાત્રોને તેહ લણાવે, સંશય જીવનો થાવેરે. ॥ ગુરૂ.
॥૫॥ વીર પ્રભુ પાસે શંકા નિવારી, હુવા પ્રથમ ગણધારીરે.
॥ ગુરૂ. ॥૬॥ ત્રિપદી પામી પ્રભુ પાચે નામી, આગમરચે
નહીં ખામીરે. ॥ ગુરૂ. ॥૭॥ લખ્મિબલે અષ્ટાપદ ચઢીયા,
તાપસ પંદરસે મળીયારે. ॥ ગુરૂ. ॥૮॥ પ્રતિષ્ઠાધિ સાથે
સંચરીયા, કેવળ લક્ષ્મી તે વરીયારે. ॥ ગુરૂ. ॥૯॥ વીર પ્રભુ

જ્યારે મોક્ષ સંધાયા, રાગથી ગૌતમ દુભાયારે. । ગુરૂ. ॥
 ॥૧૦॥ વીર વીર કરતાં વીતરાગી, થયા ગૌતમ સૌભાગીરે.
 । ગુરૂ. ॥૧૧॥ કેવલજ્ઞાની થયાશીવગામી, આતમલક્ષ્મી
 પામીરે. । ગુરૂ. ॥૧૨॥ પ્રાતઃ ઉઠી નિત્ય નામસમરીએ,
 સુખ સંપદા શુભ વરીએરે. । ગુરૂ. ॥૧૩॥ શ્રાવિકામળી
 ગુણવલીગાવે, સ્વસ્તિકકરેશુભ ભાવેરે. । ગુરૂ. ॥
 ॥ ૧૪ ॥ કપૂર હંસ ગુરૂના પસાયે નમે ઈંદ્રભૂતિના પાયેરે,
 । ગુરૂ. ॥૧૫॥

॥૩૬॥ શ્રી સુધર્માસ્વામી ગણધરની ગહુંદી.

સોના રૂપાના સોગટે, સૈવાં ખેલત બાજી—એ દેશી.

સુધર્માસ્વામી ગણેશના, ગુણ ગાઈએ પ્રીતે, ગુણ ગાઈએ
 યાઈએ, પાવન શુભ રીતે. । સુધર્મા—આકર્ણી; ॥ આહાર
 તેવા ઓટકારને, આપણ અનુભવીએ, તેમ ગુણીયલ ગુણને
 અહીં, આતમ ઘટકવીએ, । સુધર્મા. ॥ ૧ ॥ પ્રથમ પટોધર
 બાણીએ, સુવિહિત મહારાયા, પાંચમામહાવીરસ્વામીના,
 ગણધર ગવાયા. । સુધર્મા. ॥ ૨ ॥ પાંચ મહાવત પાલતા,
 છકાયના જ્ઞાતા, સાત ભય નિવારવા, નિષ્કારણ ખાતા. ।
 સુધર્મા. ॥ ૩ ॥ આઠ મહ નિવારીને, નવવિધ બ્રહ્મપાલે,
 વિષય વિકાર સંહારીને, હંસનીપરે આલે. । સુધર્મા. ॥૪॥
 અમૃતસમ મીઠી વાણીથી, ભવિષ્યવને તારે, મોહ મમત

મનનાધરે, કર્મકલંકનિવારે. । સુધર્મા. ॥ ૫ ॥ ધન્ય
એવા ગુરુરાજને, જેણે ધર્મ દીધાઓ, અજ્ઞાન તિમિર નસા-
ડવા, જ્ઞાન દીધો જગાઓ. । સુધર્મા. ॥ ૬ ॥ પૃથ્વીતળ
પાવન કર્યું, વિચરીને પગલે, ચૌદરાજશીખરેગયા,
મોક્ષમાંએકડગલે. । સુધર્મા. ॥ ૭ ॥ સાધુ સાધ્વી
વર્તમાનના, સહુ તેમના બાળ, પ્રાતઃ ભીડી ગુણ ગાઈએ.
ટળે ભવજંજાળ. । સુધર્મા. ॥ ૮ ॥ કચ્છ ભદ્રેશ્વર તીર્થમાં
એ ગુરૂની મૂરતિ, હંસવિજય ગુરૂએ ઠવી, વંછિતને પૂરતિ.
સુધર્મા. ॥ ૯ ॥ આત્મિક સંપદાને વળી, ધર્મ
દોલત દાતા, હંસસમાગુરૂથીથજે, કર્પૂરકહેશાતા. ।
સુધર્મા. ॥ ૧૦ ॥

॥ ૪૦ ॥ શ્રી જંપુસ્વામીની ગહુલી.

વાલાજની વાટડી અમે જોતારે—એ દેશી.

• ૩૬૧ જંપુસ્વામીના ગુણ ગાઈએરે, ગુણગાઈનેનિરમલ
થાઈએ,—૩૬૧—આંકણી. ॥ માતા ધારણીના ગુરુ જાચારે, પિતા
રૂપભદ્ર કુલે આચારે, રાજકુંવરસમ રૂપપાયા. । ૩૬૧.
॥ ૧ ॥ ૩૫૧ રંભા જેવી આઠ નારીરે માતાપિતા પરણાવે
સારીરે, પણ સૂતને સંજમ વધુ પ્યારી. । ૩૬૧. ॥ ૨ ॥
આઠ વહુને પ્રતિબોધ કરતારે, ત્યારે ચોર પાંચસો આવે
કરતારે, પ્રભવાજીને તે અનુસરતા, । ૩૬૧. ॥ ૩ ॥ બુઝવે

તેને જ'બુકુમારે, સાસુ સસરામાતાપિતાસારે, સંયમ લેવા
 થયા તૈયાર. । રૂડા. ॥ ૪ ॥ પાંચસો સતાવીસ સંગેરે,
 સુધર્માસ્વામી પાસે રંગેરે, આવે ચારિત્ર લેવા ઉમંગે. ॥
 ॥ રૂડા. ॥ ૫ ॥ સોનૈયા નવાણું કોડીરે, હીરા મોતી માણેક
 ઋદ્ધિ છોડીરે, થયા સંયમી સંગને તોડી; । રૂડા. ॥ ૬ ॥
 છદ્મસ્થે વીસ વર્ષ ગાળીરે, ચાર ઘાતિ કરમને ટાલીરે,
 વર્યા કેવલ લક્ષ્મી રૂપાળી; । રૂડા. ॥ ૭ ॥ વિચરીને દેશ
 વિદેશરે, ઉપદેશથી ટાળી કલેશરે, છેલા કેવલી થયા બહુ
 બેશ. । રૂડા. ॥ ૮ ॥ કેવળ પર્યાય વર્ષ ચુમ્માળીરે, સકલ
 કર્મ સમુહ પ્રબળીરે, મોક્ષ ગામી થયા ભાગ્યશાળી । રૂડા.
 ॥ ૯ ॥ એંસી વરસનું સંપૂર્ણ આયુરે, સોળ વરસનું
 ઘરમાં વિતાયુરે, સંયમમાં સાડનું બપાયુ. । રૂડા. ॥ ૧૦ ॥
 બીજા પટધર પ્રભુ મહાવીરનારે, ચોસઠ વર્ષે વીર ધીરનારે,
 ગયા મોક્ષે મટી ગતિ ફીરના. । રૂડા. ॥ ૧૧ ॥ આતમલ-
 ક્ષ્મી સંપદના દાતારે, શ્રીહંસવિજય ગુરૂ ત્રાતારે, કર્પૂર
 ગુરૂ ગુણ ગાતા. । રૂડા. ॥ ૧૨ ॥

॥ ૪૧ ॥ શ્રી વજ્રસ્વામી મહારાજની ગહુલી.

સખા આવી દેવદિવાળીરે—એ દેશી.

સખી ગુરૂ વજ્રસ્વામીને વંદોરે, વંદીનેપાપનિકંદો—સખી
 આંકણી. ॥ ત્રણ વરસની વયમાં ઉદારે, સુણી સાધવીયોના

ઉચ્ચારે, ભણી ગયા અંગ અંગીયાર । સખી. ॥ ૧ ॥
 રાજસભામાં નહિં શોભાણારે, માનીસુખડીથી નહિ લોભા-
 ણારે, ગુરૂનો ઓઘો લેઈ શોભાણા. । સખી. ॥ ૨ ॥ બાલ-
 વયમાં દીક્ષા લીધીરે, મીત્રદેવે પરિક્ષા કીધીરે, ગગનગામિની
 વિદ્યા દીધી. । સખી. ॥ ૩ ॥ કન્યા રૂકમણીએ હઠ લીધીરે,
 પરણું વળને પ્રતિજ્ઞા કીધીરે, લઈ કોડ સોનૈયા રીઢી. ॥
 સખી. ॥ ૪ ॥ તેનો પિતા કન્યાને લાવેરે, ગુરૂ પાસે લાવીને
 ઠાવેરે, ઠહેપરણોકન્યાને લાવે. । સખી. ॥ ૫ ॥ પણ લોભાણા
 નહિં ગુરૂ લેશરે, રૂકમણીને દેઈ ઉપદેશરે, દીક્ષા આપી
 ટાળ્યો ભવ કલેશ. । સખી. ॥ ૬ ॥ પડ્યો બાર વરસનો
 હુકાળરે, મૂક્યો સંઘને લેઈ જ્યાં સુકાળરે, થયા સાધર્મી
 સંઘ પ્રતિપાળ. । સખી. ॥ ૭ ॥ જૌધરાજ નિષેધ કરાવેરે,
 જીનપૂજા પુલથી ન થાવેરે, ગુરૂ ગગન મારગે પુલ લાવે. ।
 સખી. ॥ ૮ ॥ તે દેખીને અચરિત્ત પામેરે, શ્રદ્ધા રાજની
 જૈનમાં જામેરે । ધર્મધન ફરકી ગામોગામે. । સખી. ॥ ૯ ॥
 વીરથી પાંચસો ચાર વર્ષેરે, અણુસણુ કરી સ્વર્ગને ફરસેરે,
 વળ શાખા ચાલીતસ હર્ષે. । સખી. ॥ ૧૦ ॥ આતમ-
 લક્ષ્મી સંપદા દાચારે, ગુરૂ હંસવિજયકવિરાચારે, તસ
 કપૂરે ગુરૂ ગુણ ગાયા. । સખી. ॥ ૧૧ ॥

॥ ૪૨ ॥ શ્રી મનક મહામુનિની ગહુંલી.

સ્થુપતિ રામ હ્રદયમાં રહેજોરે—એ દેશી

સખી શ્રીમનકમુનિ ગુણુગાઈએરે; ગુણુગાવાથીનિરમળ
ધાઈએ—સખીશ્રી—આંકણી. ॥ વીરપ્રભુના ચોથા પટધારીરે,
સ્વયંભવસુરિ હિતકારીરે, તેમનાપુત્રમનક પ્રહાર્યારી. ॥
સખીશ્રી. ॥ ૧ ॥ બાલપણમાંબાપનીપાસેરે, લીધોસંયમ મનના
ઉદ્ધારેરે, તેજથી તારાસમ ભાસે. ૧ સખીશ્રી. ॥ ૨ ॥ અદ્ય
આયુષ્ય સૂરિએ જાણીરે, દશવૈકાલિક ગુણુખાણીરે, રચ્યું સૂત્ર
આગમસારતાણી ॥ સખીશ્રી. ॥ ૩ ॥ માસછમાં પૂરણ જાણી
લીધુંરે, આળસ અંગથી દૂર કીધુંરે, સ્વર્ગેગમનઝટપટ
કરી દીધું. ૧ સખીશ્રી. ॥ ૪ ॥ પુત્ર મરણથી દીલગીર થાવેરે,
પણ હર્ષનાં આંસુડાં આવેરે, કારણ આરાધકનુંજણાવે. ૧
સખીશ્રી. ॥ ૫ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદ દાવારે, ગુરૂ હંસ-
વિજય કવિરાયારે, કર્પૂરે મનકમુનિ ગાયા. ૧ સખીશ્રી. ॥ ૬ ॥

॥ ૪૩ ॥ શ્રી સ્થુલિભદ્ર મહારાજની ગહુંલી.

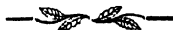
મનહી મેં વૈરાગી ભરતજી મનહી મેં વૈરાગી—એ દેશી.

સ્થુલિભદ્ર ભદ્રકારી હેલક્તજનો સ્થુલિભદ્ર ભદ્રકારી, પ્રહાર્યારી
ચક્રચૂડામણિએ, વારવાર બલીહારી—હે. ૧ આંકણી. ॥
લાછલદેવીના પુત્ર સુભત, શકડાળમંત્રીનાનંદ, સંભૂતિ-
વિજયના શિષ્યોમાં શોભે, જેમ તારામાં ચંદ. ૧ હે. ॥ ૧ ॥

વીરપ્રભુના પટધર સાતમા, ચૌદપૂર્વી મહારાની, જખખાદિ
 સાત બેનોના બંધવ, શ્રુત કેવલી ગુણખાણી. । હે. ॥ ૨ ॥
 ત્રીસ વરસ ગૃહવાસે વસીને મંત્રિ મુદ્રાથી ખસીયા; ચેવ-
 નવયમાં સંયમ લઈને, શિવરમણીના થયા રસીયા. । હે, ॥
 ॥ ૩ ॥ શંભુતિવિજયગુરૂની આણા લઈ, કોશ્યા વેશ્યાઆવાસે.
 આવે પ્રતિબોધવા તેણીને, કરવા ચોમાસુ ઉઘાસે. । હે.
 ॥ ૩ ॥ ગુરૂને આવતા દેખી કોશ્યા, પધારે કહી નમે પાય
 ખર વરસની પ્રીતિ પહેલાની. સંભારી અતિ હરખાય. ।
 । હે. ॥ ૫ ॥ ષટરસભોજન વર્ષારતુ વળી; કામ ઉતેજક
 મકાન. રૂપથી રંભા કરતાં અધિકી. કોશ્યા વેશ્યા જીવાન.
 । હે. ॥ ૬ ॥ વિવિધ પ્રકારના આહુષણથી, સજી રડા શ-
 ણુગાર, હાવ ભાવ નાટકને કરતી; દેખાડે કામ વિકાર. ।
 હે. ॥ ૭ ॥ તોપણ લેશમાત્ર નવિ ચળીયા, બળીયા શિલ
 સન્નાહે, કોશ્યાને પણ ભુજવી ગુરૂએ, શ્રાવિકા કીધી ઉચ્છાહે. ।
 હે. ॥ ૮ ॥ મેશની કોટડીમાં પેસે પણ ડાઘ ન લાગે
 જેમ, પાણીથી કોઈ કોરો નિકળે, સ્થુલિભદ્રે કર્યું તેમ. । હે.
 ॥ ૯ ॥ કામ કટકનો પરાજય કરીને. જય કમલા મુનિ-
 વરતા, ગુરૂ પણ દુષ્કર દુષ્કર કહી, સન્માનબહુતસ
 કરતા. । હે. ॥ ૧૦ ॥ યુગપ્રધાન સ્થુલીભદ્રજી આયુષ્ય; ન-
 વાણું વર્ષનું પાળી, વીર પછી ખસે પંદર વરસે, સ્વગે
 ગયા ભાગ્યશાળી. । હે. ॥ ૧૧ ॥ બ્રહ્મને પામી થયા તે
 નામી, ચોરાસી ચોવીસી આગામી, હંસ અને કર્પૂરપરે
 ઉજવલ, થઈએ એવા ગુર પામી. । હે. ॥ ૧૨ ॥

॥૪૪॥ શ્રી દેવાદ્ધ ગણિ ક્ષમાશ્રમણ મહારાજની ગહુલી.

યાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ યાત્રા—એ દેશી.

દેવદ્વિગણિ ગુરૂ ખ્યારાહો ગુણીજનો દેવદ્વિગણિ ગુરૂ ખ્યારા,
નામ સમરતાં પાપ પલાયે ક્ષમાશ્રમણ પદધારા. હો આં-
કણી, ॥ શસિસમ નિર્મળ કાયા ગુરૂની; તરણિથી તેજ સ-
વાયા, પ્રોઠ પ્રતાપીને પુન્યશાળી ગુરૂ, જગજીવને સુખદાયા.
હો. ॥ ૧ ॥ અમૃત સરીખી વાણી સુણીને, હરખે સકળ
નરનારી, જંગમ તીર્થ જગગુરૂ શોભે, વાર વાર બલીહારી
। હો, ॥ ૨ ॥ વિક્રમ સંવત પાંચસો દશમાં, થયા વાત
નહિ છાની, એક હાથીપુરશાહીથી લખાય, તેવાપૂર્વના
જ્ઞાની. । હો. ॥ ૩ ॥ પુસ્તક કોડ લખાવ્યાંગુરૂએ, શહેર
વલ્લભીપુરમાંહે, દુષમકાલમાં સંઘની ઉપર, કુર્યો ઉપકાર ઉ-
ત્સાહે. । હો. ॥ ૪ ॥ એવા ગુરૂની મૂર્તિ મનોહર, *વલ્લ-
ભીપુર મઝાર, હંસવિજય ગુરૂના ઊપદેશથી, આવી છે
સુખકાર. । હો ॥ ૫ ॥ પાર્શ્વનાથ પ્રભુના દેવલમાં, તે ગુરૂ
મુર્તિ સુહાવે, જે લવિલાવ ધરીને સેવે, મનવાંછિત ફલ
પાવે. । હો. ॥ ૬ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદાદાયક, ધર્મ
દોલતના ભંડાર, હંસવિજય મહારાજ પસાયે, કર્પૂર વંદે
વારંવાર. । હો. ॥ ૭ ॥

* વલ્લભીપુર હાલ વળા નામથી ઓળખાય છે.

॥૪૫॥ શ્રી ધનેશ્વરસુરીશ્વરની ગહુંલી.

પંચમી તપ તુમે કરોરે પ્રાણી—એ દેશી.

નમોરેનમોધનેશ્વર સૂરિવરને; ભાવધરી ભવિ પ્રાણીરે, પંચમ-
કાલે પ્રગટયા પ્રતાપી, પુન્યશાળીમહાનાણીરે—નમો. ॥ ૧ ॥
સ્યાદવાદથી ઐધ્ધ લોકોનો, મદ ગાળીને હરાવીરે, વાદિ
ધૂકદિવાકર ગુરુએ, જૈન ધ્વજા કરકાવીરે, ૧ નમો. ॥ ૨ ॥
લોગ સંજોગને રોગપરે તણ, નિસ્પૃહ થયા આણુગારીરે,
કંવિ કુલ ભૂષણ દૂષણ વર્જિત, રાજગચ્છ શીરદારીરે, ૧
નમો, ॥ ૩ ॥ સર્વાંગ યોગ નિપુણ યોગીશ્વર, અનેક લ-
ખિંધ ભંડારીરે વિદ્યા વિશારદ ધર્મ ધુરંધર, વાર વાર બ-
લીહારીરે. ૧ નમો. ॥ ૪ ॥ સોરઠ પતિ શીલાદિત્ય રાયના
આગ્રહને ઉરધારીરે, વિક્રમ ચારસેં સિતોતેરમાં, વલ્લભીપુર
મોઝારીરે. ૧ નમો. ॥ ૫ ॥ શત્રુજયમહાતમખનાવે,
પદ્મબંધ મનોહારરે, શ્લોક દશ હજાર છે તેહના, મુણતાં
હોય ભવ પારરે, ૧ નમો. ॥ ૬ ॥ જૈન શૈલીના અંથો રચીને
કીધો ઘણો ઉપકારરે, શીલાદિત્યરાયને પ્રતિબોધી, કરાવ્યે
તિર્થ ઉધ્ધારરે, ૧ નમો. ॥ ૭ ॥ શાસન રક્ષક થઈ શાસનના
કરતાં કામો અપારરે, એવા ઉપકારી મહાત્માઓ; સુધીના
શણુગારરે—૧ નમો, ॥ ૮ ॥ શુદ્ધ ચારિત્રથી જીવનગાળી,
સૂરિસ્વર્ગે સધાવેરે, એવા શાસન વીર સમરતાં, પાપ પા-
તાળે જાવેરે, ૧ નમો. ॥ ૯ ॥ હંસવિજય ગુરુનાઉપદેશે,

સૂરિ મૂર્તિ પધરાવેરે, શ્રી સ્ત્રિધાયલ ગિરિવર ઉપર, માનુ
દેહ ધરી આવેરે, । નમો. ॥ ૧૦ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદા
સ્વામી, ધર્મ દોલત દાતારીરે, હંસવિજય મહારાયનો
કર્પૂર કરે વંદના વારંવારીરે. । નમો. ॥ ૧૧ ॥

॥૪૬॥ શ્રી હેમચંદ્ર સુરીશ્વરજીની ગહુંલી.

દંદણુ રૂપિને વંદણુ હું વારી—એ દેશી.

શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશને નરનારા, કરીએ વંદન વારંવાર નર-
નારીરે; મિથ્યામત પન્નગ નસાડવા નરનારી, ગરૂડ સમાન
નિરધારનરનારીરે. ॥ શ્રી ॥ ૧ ॥ ધંધુકા શહેરમાંહી બાણીએ
નરનારી, મૌઠ જ્ઞાતિપ્રકાશ નરનારીરે; શેઠ ચાંચીગના કુલમાં
નરનારી, પાહિની ઉદરમાં આય નરનારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૨ ॥
સંવત અગીયારસે ઉપરે નરનારી, પીરતાલીસે જન્મ થાય
નરનારીરે; રાજકુમારના રૂપથી નરનારી, અધિક રૂપસુહાય
નરનારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૩ ॥ અગીયારસે ચોપનમાં નરનારી,
દેવચંદ્રસૂરિપાસનરનારીરે; બાલુડો ચોગી બની ગયો નરનારી,
લીધી દિક્ષા ઉલ્લાસ નરનારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૪ ॥ તપજપ
સંયમ સાધતાં નરનારી, થયા ગીતારથ ગંભીર નરનારીરે;
વૈરાગ્ય રંગે રંગાઈયા નરનારી, મેરૂપરે થયા ધીર નરનારીરે.
॥ શ્રી. ॥ ૫ ॥ અગીયારસે છાસઠમાં નરનારી, આચાર્ય-
પદના ધાર નરનારીરે; છત્રીસ ગુણથી શોભતા નરનારી,

અજ્ઞાન તિમિર હરનાર નરનારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૬ ॥ શ્રી કલિ-
 કાલ સર્વજ્ઞનું નરનારી, કર્યુંગિરદ રવીકાર નરનારીરે; કુમાર-
 પાલ નરપાલને નરનારી, કર્યો શ્રાવક શીરદાર નરનારીરે.
 ॥ શ્રી. ॥ ૭ ॥ દયા યજ્ઞાવી દેશ અદારમાં નરનારી, ગુરુ
 ઉપદેશ પસાય નરનારીરે; અનેક અંથ યનાવીયા નરનારી
 હિંદયુરોપવળાયનરનારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૮ ॥ દેશ વિદેશમાં
 વિચર્યા નરનારી, કીધા ઉપકાર અપાર નરનારીરે, ગીર્ધાતિ
 પાર ન લહીશકેનરનારી, તો મુજ મતિનો શોભાર નરનારીરે.
 ॥ શ્રી. ॥ ૯ ॥ બારસે ઓગણત્રીસમાં નરનારી, ગુરુ
 સ્વર્ગેસધાય નરનારીરે; ગુરુ ઉપગાર સંભારતાં નરનારી,
 વિરહથીમનગલરાય નરનારી. ॥ શ્રી. ॥ ૧૦ ॥ શ્રી હંસ-
 વિજયગુરુતણા નરનારી, ઉપદેશથીમનોહારનરનારીરે શેઠ
 વીરચંદ દીપચંદની નરનારી, ડાહી શેઠાણી ધરી પ્યાર નર-
 નારીરે. ॥ શ્રી. ॥ ૧૧ ॥ મૂર્તિ કરાવી મનોહર નરનારી,
 શોભે છે અપરંપાર નરનારીરે; ધુધુકા નગરમાં દીપતી
 નરનારી, માનું લીધો અવતાર નરનારીરે, ॥ શ્રી. ॥ ૧૨ ॥
 ઓગણીસે છાસઠમાં નરનારી, શ્રી ધંધુકામાં જાય નરનારીરે;
 હંસવિજય કવિરાયનો નરનારી, કપૂરવંદેતસપાય
 નરનારી. ॥ શ્રી. ॥ ૧૩ ॥

॥ ૪૭ ॥ શ્રી વિજયહીર સુરીશ્વરજીની ગહુંલી

સહિયર મુણીએરે, ભગવતી સ્વતી વાણી—એ દેશી.

ભવિજન સેવોરે, હીરવિજય સૂરિરાયા; તપગચ્છ રથનારે,
ધોરીસમ મુનિરાયા, । ભવિ—આંકણી. ॥ સંવત પંદરસે
ત્રાસીના, માગસર શુદ્ધિની નોમે; પાલણુપુરમાંજન્મ્યા જેમ
રવિ, ઉદયાચળ શુભ કામે. । ભવિ. ॥ ૧ ॥ માતાના-
થીદેવોના જાયા, કુંરાશા કુલ આયા; અદ્ભુત સુંદર રૂપ
સુહંકર, હીરજી નામ ધરાયા. । ભવિ. ॥ ૨ ॥ પાટણમાં
તેર વરસની ઉમરે, વિજયદાનસૂરિ પાસે, પન્નરસે છન્નુની
સાલમાં, લીધી દિક્ષા ઉઘાસે. । ભવિ. ॥ ૩ ॥ સ્વપરમતનાં
શાસ્ત્ર લાણીને જન્યા ગુરૂ મહાજ્ઞાની, વૈરાગી હતા બાલપ-
ણેથી, ત્યાગી દુનીયાદિવાની. । ભવિ, ॥ ૪ ॥ સાલસે
સાતમાં નારદપુરીએ, થયા પંડિત પદધારી સોલસેઆઠે
તેહ નગરીમાં, વાચકપદવીસ્વીકારી, । ભવિ. ॥ ૫ ॥ શા-
સનરક્ષક જાણી તેમને, શીરોહી શહેર મઝાર, આચાર્યપદ
આપે ગુરૂજી, સંઘમાં થયા જયકાર. । ભવિ. ॥ ૬ ॥ ચંદ્ર
થકીઅધિકીશીતળતા, તરણિથી તેજ સવાયા, ગંભીરતા
સાગરથી અધીકી, જગજીવને સુખદાયા. । ભવિ, ॥ ૭ ॥
અકબરશાહને એહ સૂરિએ, ઉપદેશ સત્ય સંભળાવી, પ્રાણી
ઉપર કૃપાવાન કરી તસ, જીવદયાને પળાવી. । ભવિ. ॥ ૮ ॥
સોનામહોરનો થાલ ભર્યો પણ, દેખ્યા નિરિ

દુરુનેા ઇલકાળ આપ્યો, કરી ઘણું સન્માન. । ભવિ. ॥
 ॥ ૯ ॥ અનેક દેશોમાં વિચરી ગુરુએ, કર્યા ઉપકારઅપાર,
 સોલસેખાવનમાં સ્વર્ગે ગયા, ઉના ગામે અણુગાર. । ભવિ.
 ॥ ૧૦ ॥ એવા ઉપકારી સૂરિવરકેરી, મૂર્તિઅતિ મનોહારી
 હંસવિજય મહારાજ સ્થપાવે, પાલણપુર મઝારી. । ભવિ.
 ॥ ૧૧ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદા સ્વામી, ધર્મદોલત દાતારી,
 એગુરુનેકર્પૂરકરજોડી, વંદનકરેવારંવારી. ॥ ભવિ. ॥ ૧૨ ॥

॥ ૪૮ ॥ શ્રીમદ્ જસવિજયજી ઉપાધ્યાય મહારાજની ગહુલી.

માજી તું પાવાની પટરાણી કે કાળી કાળકારે લોલ—એ દેશી.

સહિયરયશોવિજયમહારાજતણાગુણગાઁએરેલોલ, ગુ-
 લીના ગુણ ગાવાથી આપણે ગુણીયલ થાઈએરે લોલ. ।
 ન્યાય વિશારદ વૈયાકરણિ તાર્કિક શિરોમણિરે લોલ. ।
 મહોપાધ્યાય પટશાસ્ત્રના વેત્તા થયા તે લણી ગણીરે લોલ. ।
 ॥ ૧ ॥ બાર વરસ કાશીમાંરહીને; વિદ્યાશીખીયારે લોલ,
 વિદ્યા લણુવણુહાર બ્રાહ્મણે, પ્રાજ્ઞતસપેખીયારેલોલ. ।
 મોટી મોટી સલાઓ ભરીને, જયકંભલાવરારે લોલ, એકસો-
 દશત્રયોનેખનાબ્યા, તત્વોથીભર્યારે લોલ. ॥ ૨ ॥ ન્યાય
 દિવાકર ગુરુને સુંદર, વરવાચકતણીરે લોલ, પદવી દીધી
 સંઘે મળીને, યશોવિજયગણીરે લોલ, । સુક્ષ્મપણે સમ-

જાવતા ગુરૂજી, દ્રવ્યગુણપર્યાવારે લોલ, તેમના બનાવેલા-
 રાસોને ગ્રંથો છે નવારેલોલ. ॥ ૩ ॥ ઢુંઢકમત અને શીથીલ-
 આચારને દૂર કરવા લણીરે લોલ. ૧ ક્રિયા ઉદ્ધાર કર્યો
 આજ્ઞાથી, સૂરિવિજયસિંહતણીરે લોલ, ૧ જસવાણીખંસીથી-
 અન્યખંસી ચુક્યા લાનનેરે લોલ, ગુરૂના ચરણમાં નમન કરે,
 મુકી નિજ માનનેરે લોલ. ॥ ૪ ॥ દેશ વિદેશમાં વિચરી
 ધર્મ ધ્વજ દરકાવનારે લોલ, લબ્યજીવેને મોક્ષનિસરણી,
 જ્ઞાની બતાવનારે લોલ ૧ બ્યાખ્યાનવાણી મુણાવી ગુરૂએ,
 તાર્યા બહુજનોરે લોલ, વાર્યાં માર્ગીતરથી સુમાર્ગે, લબ્ય-
 જન જીવનોરે લોલ. ॥ ૫ ॥ ગુરૂએ કાલ કર્યો દરલાવ-
 તીનગરીનીમાંહીરે લોલ, લોઢન પાર્શ્વનાથ તિર્થાદિ, આઠ
 દેવલતાંહીરે લોલ, ૧ ગુરૂની ચરણ પાદુકા સોઢે, બાહાર
 ઉદ્યાનમાંરે લોલ, દર્શન કરતાં પાપ પલાયજેમગુણગા-
 નમાંરે લોલ. ॥ ૬ ॥ ગુરૂની ચરણ પાદુકા કેરા, દર્શન
 કારણેરે લોલ, આવે ડોહોમાં થોકેથોક લોક દુઃખ વારણેરે
 લોલ, ૧ મેં પણ પંદર મુનિજન સાથે ચોમાસું ત્યાં કર્યુંરે
 લોલ, દેવગુરૂના દર્શનથી કારજ મારું સંપૂર્ણરે લોલ ॥ ૭ ॥
 ઓગણીસે અગન્યોતેર કાર્તિક પુનમદિન પ્રીતેરે લોલ. સંઘ
 સાથે પાદુકાનાં દર્શન કર્યાં મેં શુભ રીતેરે લોલ, ૧ મનથી
 ધ્યાન વચનથી સ્તુતિએ કાયાથીશીવ નમાવુંરે લોલ, ૧ હંસ-
 વિજયકવિરાયનો કર્પૂર, કહે ગુરૂ ગુણ ગાવુંરે લોલ. ॥ ૮ ॥

॥ ૪૯ ॥ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની ગહુંલી.

સજની મોરી પાસ જીનેશ્વર પૂજેરે—દેશી.

સજની મોરી વિજયાનંદ સુરિચારે, સજની મોરી
નમીએ નિત્ય નિત્ય પાચારે; સજની મોરી પ્રસિદ્ધ આતમા-
રામરે, સજની મોરી ગુરૂકરુણાનાધામરે. સજની. ॥ ૧ ॥
સજની મોરી હુંઠક પંથને ટાળીરે, સજની મોરી સંવેગ
પંથ સાંભળીરે; સજની મોરી લીધી દીક્ષા મનોહારીરે,
સજની મોરી થયા જ્ઞાન લાંઝારીરે । સજની. ॥ ૨ ॥
સજની મોરી વૈરાગી ત્યાગી આભાગીરે સજની મોરી સંયમ
રમણીના રાગીરે; સજની મોરી જંગમ તીર્થ જ્ઞાની ધ્યાનીરે,
સજની મોરી નહિ કોધી નહિ માનીરે. । સજની ॥ ૩ ॥
સજની મોરી વાદિધૂક દિવાકરે, સજની મોરી વાંચછા
પૂરક સૂરતરે; સજની મોરી સૂરિપદ પાલીતાણે લીધુંરે,
સજની મોરી સકળસંઘે મળીદીધુંરે. । સજની. ॥ ૪ ॥
સજની મોરી મિથ્યાત્વનું બીજ બાળ્યુરે, સજની મોરી જૈન
શાસન અજવાળ્યુરે; સજની મોરી જ્ઞાન ધ્યાનમાંરે શરારે,
સજની મોરી નિશ્ચય બ્યવહારે પૂરારે. । સજની. ॥ ૫ ॥
સજની મોરી આતમલક્ષ્મીના નાયકરે, સજની મોરી ધર્મ
દોલતના દાયકરે; સજની મોરા હંવવિજય કવિરાયરે,
સજની મોરી તસકપૂર ગુણ ગાયરે. । સજની. ॥ ૬ ॥

૧૫૦ ॥ શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદ સૂરીશ્વર ઝીર્ણ શ્રી આત્મા
રામજી મહારાજનુ જીવન વૃત્તાન્ત હાલ પહેલી.

માંજે માંજે માંજે અડશેમાંજે—એદેશી,

વંદો વંદો વંદો લવિજન વંદો સૂરિવિજ્ઞાનંદ મહા-
રાય, લવિ; જેહ આત્મારામજી કહેવાય લવિ. ગુરૂ વંદનથી
સુખ થાય લવિજન. આંકણી.

પંજળ દેશમાં લહેરા ગામે, ક્ષત્રીય ગણેશચંદ; તસ-
કુલકમલવિમોહનહારા, માતારૂપાદેવીનંદ. ॥ લવિ. ॥ ૧ ॥
સંવત અઠારસેં ત્રાણુંના, ચૈત્રી એકમઉજવાલી; શુભ લગ્ન
શુભ વેલાયે જન્મ્યા, પ્રૌઠ પ્રતાપી પુન્યશાલી. ॥ લવિ. ॥ ૨ ॥
ઐગણીસેં દશ મગશર માસે, જીવણરામજીપાસે; હુંઠક
પંથની દીક્ષા લીધી, ભાવધરીને ઉદ્દાસે. ॥ લવિ. ॥ ૩ ॥
ન્યાય વ્યાકરણ લણીને સૂત્રની, ટીકા જોવા રઠ લાગી; કલ્પિત
હુંઠક પંથને છોડી, આગ્યા ગુજરાત સૌભાગી. ॥ લવિ. ॥ ૪ ॥
શ્રીગુરૂ બુદ્ધિવિજયજી પાસે, ઐગણીસેં બત્રીસ વર્ષે; શ્રીવિ-
સનચંદજી સાથ અમદાવાદ; ફરી સંયમ લીધો હર્ષે. ॥ લવિ.
॥ ૫ ॥ સંજમ સત્તર પ્રકારે પાળે, દયા તણા ભંડાર. ૪૮
દર્શનના થયા ગુરૂશાતા, અપૂર્વ જ્ઞાન દાતાર. ॥ લવિ. ॥ ૬ ॥
હુંઠક જીમ ધણા પ્રતિપ્રોધ્યા, સંભળાવીવ્યાજ્યાન. જીન
પ્રતિમા પૂજાદિ સનાતન, કર્યા શ્રદ્ધાવાન. ॥ લવિ. ॥ ૭ ॥

યૂરોપ અને અમેરીકાદિકમાં, ધર્મ મહિમા ફેલાવ્યો, । વીર-
ચંદ્ર ગાંધી દ્વારાએ તિહાં, કીર્તિ સ્થંભ ચઢાવ્યો ॥ ભવિ. ॥૮॥
ધમધુરંધર જાણી સંઘે, પાલીતાણા મોઝાર, । ઓગણીસે
તેંતાલીસમાં સૂરિ, પદ આપ્યું મનોહાર. ॥ ભવિ. ॥ ૯ ॥
ન્યાયાલોનિધિ બિરૂદના ધારી, વિજયાનંદ સૂરિરાયા, શાસન
રક્ષક તપગચ્છ ધોરી, આત્મારામ સુખદાયા. ॥ ભવિ. ॥૧૦॥
અદ્ભુત સુંદર રૂપ સુહંકર, મુખપર લસન નિશાન; પંચમ
આરે દુષમકાલે, યુગપરધાનસમાન. ॥ ભવિ. ॥ ૧૧ ॥
અનેક નવિન ખનાવી શ્રેયો, કીધોઘણોઉપકાર; અનેક
દેશમાં વિચરી યાત્રાથી, કયો સફલ અવતાર. ॥ ભવિ. ॥ ૧૨ ॥
પ્રકુ: ઉડી નિત્ય નામ સમરતાં, પાપ પાતાળે જાવે । હંસ-
વિજય ગુરુ રાયનો કર્પૂર, કરજોડી શીખ નમાવે. ॥ ભવિ. ॥૧૩॥
સમાપ્ત.

॥ ૫૧ ॥ “સ્વર્ગવાસની ઢાલ ખીજી”

જરે મારે—એ દેશી—

જરે મારે વિજયાનંદસૂરીંદ, કુમતિકૌશિક દિવાકરજરેજી.
જરે મારે પ્રસિદ્ધ આત્મારામ, ભવિક જીવોના સુરતર-
જરેજી. ॥ ૧ ॥ જરે મારે તૃષ્ણા તરણી કરી દૂર, વિરતી
પટરાણીનેવરેજરેજી. જરેમારે સુવર્ણસંવેગકુમાર,
વિવેકમંત્રીને અનુસરેજરેજી. ॥ ૨ ॥ જરે મારેસંવર-

દીવાન ખડાદુર, આજ્ઞવહસ્તીનાણીએજીરેજી, જીરે મારે
 શીલાંગરથ મનોહાર, વિનય ઘોડા પિછાણીએજીરેજી; ॥૩॥
 જીરે મારે શમદમ સુલટ પરિવાર, સાથ લઈનેસંચર્યા જી-
 રેજી, જીરે મારે જૈન જોદાને જોઈ, મોહરાય અતિશે ડયા
 જીરેજી. ॥૪॥ જીરે મારે ક્ષમા ખડગથી ક્રોધ, માર્દવથી
 માનને હણેજીરેજી; જીરે મારે આજ્ઞવકોંશથી તેહ, માયા
 વિષવેલીખણે જીરેજી. ॥૫॥ જીરે મારે સંતોષ વહાણે સુ-
 ભાણે, લોભસાગર પાર ઉતરેજીરેજી; જીરે મારે સિદ્ધાયલ
 ગીરનાર, આબુતણી યાત્રા કરેજીરેજી. ॥૬॥ જીરેમારે વિચ-
 રંતા દેશવિદેશ, ગુજરાનવાલે આવીયાજીરેજી; જીરે મારે
 અહંનપદ ઉચ્ચાર, સુખ અગ્રે ગુરૂ લાવીયાજીરેજી. ॥૭॥
 જીરે મારે ઓગણીસેત્રેપનસાલ, જઠશુદ્ધ આઠમદિનેજીરેજી,
 જીરે મારે સ્વર્ગગમન ઉજવાય, વિરહવ્યથા થાય દેખીને
 જીરેજી. ॥૮॥ જીરેમારે હંસગુરૂના પસાય, સૂરિમૂર્તિથી મન
 ઠરેજીરેજી; જીરેમારે માંડવઘઠની માંડે, કર્પૂરજાત નમસ્કાર
 કરેજીરેજી. ॥૯॥

પ્રપન્ના શ્રીમદ્ લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજની ગહુલી.

મનમેહી વૈરાગી ભરતજી મનમેહી વૈરાગી - એ દેશી.

લક્ષ્મીવિજયગુરૂ વંદો, હે લકતજનોલક્ષ્મીવિજય ગુરૂ વંદો,
 વંદીને પાપ નિકંદો, હે લકતજનો લક્ષ્મીવિજય ગુરૂ વંદો.

૧ ટેક. ૥ મહદેશના મેહતા શહેરમાં પુષ્કર આશ્રમ જ્ઞાતિ,
 વકતાવરસિંહજી વસે તિહાં, શુભ ગણની તસ ખ્યાતિ. ૧
 ૧ હે. ૥ ૧ ૥ તસપત્નીપ્રીતિનુષાત્ર છે, પુલાંબાઈ જેનું
 નામ; તસ કુક્ષીએ ઉત્પન્ન હુવા, જગજીવના વિસરામ.
 ૧ હે. ૥ ૨ ૥ શુભમહશુભદીવસે જન્મ્યા, નામ આપ્યું
 વિશ્વનયંદ; શુભ લક્ષણ સુતઅંગ મનોહર, દેખીને હોવે
 આનંદ. ૧ હે. ૥ ૩ ૥ બાલપણમાં વિદ્યાભ્યાસ કરી, થયા
 રૂઠા જ્ઞાનવાન; કુલ ધર્મમાં ખામી જણી છે, દેખતાં વેદ
 પૂરાન. ૧ હે. ૥ ૪ ૥ હીરાના ભ્રમે કાચ સમ કર્યો, હુંદક
 પંથ સ્વીકાર; સંવત ઝોગણીસેને ચૌદમાં, થયા હુંદક અ-
 ભુગાર. ૧ હે. ૥ ૫ ૥ લણ્યા સૂત્ર અને વ્યાકરણ અંથો,
 કાવ્ય કોષ અલંકાર; હુંદક પંથને કુપંથ સમજી, કર્યો
 તાસ પરિહાર. ૧ હે. ૥ ૬ ૥ ઝોગણીસેં ખત્રીસની સાલે,
 વિજયનંદસુરિ સાથે, રાજનગરમાં આવ્યા ગુરૂજી. થણા
 હુંદીયા સંગાથે. ૧ હે. ૥ ૭ ૥ સુદિવિજય મુનિરાજની
 પાસે, લીધો સંજમ જાર; વિજયનંદસુરીશ્વરના થયા,
 શિષ્ય પ્રથમ મનોહાર, ૧ હે. ૥ ૮ ૥ દર્શન જ્ઞાન ચરણને
 સાધે, નિજ બલથી ગુરૂરાયા; સત્તર પ્રકારે સંજમ પાલે,
 પાંચ પ્રમાદ હટાયા, ૧ હે. ૥ ૯ ૥ વિજયનંદસુરિની સાથે,
 વિચરી દેશ વિદેશ; હબરો હુંદક ને શ્રાવક, કયા દેધ ઉ-
 પદેશ. ૧ હે. ૥ ૧૦ ૥ ગુરૂની અમૃતરસસમ વાણી, કુણી
 હરખે નરનારી; અનેક જીવને પ્રતિબોધ આપી, કયા સંજમ

અધિકારી. ૧ હે. ॥ ૧૧ ॥ ઝોગણીસેં ચાલીસ ચૈત્રના,
 વહિ એકમ દિન પાલી; શહેરમાં ઠાલ કર્યો ગુરુજીએ, સ્વર્ગ
 ગયા ભાગ્યશાળી. ૧ હે. ॥ ૧૨ ॥ શિષ્ય સંપદા અધિકા
 અધિકી, તેમની છે. જ્યકારી, દુષમકાલમાં એવા ગુરુનો,
 વિરહ દુઃખ હીયે ભારી. ૧ હે. ॥ ૧૩ ॥ શહેર વડોદરામાં
 આદિજિન, મંદિર ભવિ મન મોહે, તેજમંદીરમાં ચરણ
 પાદુકા, ગુરુની મનોહર સોહે. ૧ હે. ॥ ૧૪ ॥ આતમલક્ષ્મી
 સંપદા સ્વામી, ધર્મ દોલત દાતારી; હંસવિજય કવિરાયનો
 કર્પૂર, વંદન કરે વારંવારી. ૧ હે. ॥ ૧૫ ॥

॥૫૩॥ શ્રીમાન્ લક્ષ્મીવિજય મહારાજની ગહુંલીળી.

મુણે ચંદાળ સીમંધર પરમાત્મ પાસે જામે એ-દેશી.

મુણ સાહેલી લક્ષ્મીવિજય ગુરુરાજતાણા ગુણ ગાઈએ,
 ગુણ ગાવાથી પાપ પુનઃકાય થાય એમ દીલ લાઇએ-આંકણી.
 ગુરુ મરુધર દેશ જન્મ પાયા, પુષ્કર પ્રાદાણ કુલમાં આયા;
 ભણ્યા વેદ પુરાણ ગુરુરાયા. ૧ મુણ. ॥ ૧ ॥ ગુરુ બાલ
 પણે દીક્ષા વરીયા, હુંઠક મતમાં શાસ્ત્રો ભણીયા; કલ્પિત
 મત જાણીને ફરીયા. ૧ મુણ. ॥ ૨ ॥ વિજયપ્રદંતસૂરિની
 સાથે; શુદ્ધ સંયમભાર ગ્રહો માથે; તાર્યા ભવિ જીવને નિજ
 હાથે. ૧ મુણ. ॥ ૩ ॥ ગુરુ શાંત મુધારસના દરીયા,

શુદ્ધ જ્ઞાનાદિક ગુણે ભરીયા; જસ ઉપદેશથી હુંઠક તરીયા.
 । સુણ. ॥ ૪ ॥ ગુરુ છકાયના રક્ષાકારી, મોહ મમતા
 મનમાંથી ખૌરી; ગુરુ ભવ્ય જનોને દે તારી. । સુણ. ॥ ૫ ॥
 ગુરુ નામથી આતમ સુખ પાવે, હંસ સમ ઉન્નલ તેતે
 થાવે; ભવ ભવનાં દુઃખ દોહગ જાવે. । સુણ. ॥ ૬ ॥
 ગુરુ ધર્મ સંપદ દે સુખકારી, જસ શિષ્ય સંપદા મનોહારી;
 કર્પૂર નમે વારંવારી. । સુણ. ॥ ૭ ॥

॥૫૪॥ શ્રીલક્ષ્મીવિજયજી મહારાજની ગહુલી ત્રીજી
 (સ્તુતિ)

કન્વાલી.

શ્રીગુરુલક્ષ્મીમાહારાયા, વિજયચંદનામઅપરપાયા,
 વિજયઆનંદ શ્રીસૂરિ, થયા તરસ શિષ્યોમાં ધૂરિ. । શ્રી. ॥
 ॥ ૧ ॥ જગતજનના છો હિતકારી, તારી અનેક નરનારી,
 જંગમે તીરથ જગજાણી, નમે તમને ભવિ પ્રાણી. । શ્રી. ॥
 ॥ ૨ ॥ ધરુ દિલ ધર્મકે નાયક, અપૂરવજ્ઞાનકે દાયક, દયા
 સખ જીવપર કરતા, પ્રમાદો પાંચ પરિહરતા. । શ્રી. ॥
 ॥ ૩ ॥ સૂરીશ્વરને સહાયક થઈ, કર્યા શુભ કાર્ય સાથમાં
 જઈ, રૂપી થઈ રીપને ત્યાગી, કુમતિ કુલટા ગઈ લાગી. ।
 ॥ ૪ ॥ તપ જપ સયમે શૂરા, જ્ઞાનને ધ્યાનમાં ચૂરા,

સમિતિ પાંચના ધારક, ગુરૂ મન્મથના ટારક. । શ્રી. ॥ ૫ ॥
 લક્ષણયુત અંગ મનોહારી, પ્રતાપે મૃગપતિ ભારી, ક્ષમા-
 સાગર સંયમ ધારી, શાંતશસીસમ છળી ખ્યારી. । શ્રી. ॥ ૬ ॥
 ભતભાષી આશ્રવ ત્યાગી, થયા શીવ વધુના રાગી, વિજય
 વાવટો ફરકાવ્યો, વાદિગજગણ હરાવ્યો. । શ્રી. ॥ ૭ ॥
 જનમ સફળ કર્યો આપે, ટાલી કુપંથ સુપંથ આપે, ચતિ
 શિરોમણિ સારા, વિજયલક્ષ્મી ગુરૂ ખ્યારા. । શ્રી. ॥ ૮ ॥
 જીવન દર્શનનું જેવા નૂર, આશા છે મુજને ભરપૂર, મધૂરી
 દેશના દેતા, મનુષ્યનાં મન હરી લેતા. । શ્રી. ॥ ૯ ॥
 હાથ જેડી નમું હું આજ, સ્વર્ગવાસી ગુરૂમહારાજ, રાજ-
 કુમારના જેવા, ગણચિંતક નહિં તેવા. । શ્રી. ॥ ૧૦ ॥
 જય આત્મિક શુભ સંપત્ત, મલે ગુરૂથી ટળે વિપત્ત, જીવન
 દર્શન વિના હંસખાલ, તરસે કપૂર કરો તુમ ખ્યાલ
 શ્રી. ॥ ૧૧ ॥

॥ ૫૫ ॥ શ્રીવિજયકમલસૂરોશ્વરની સ્તુતિ (ગહુંલી.)

સુંદર શામળીયા—એ દેશી,

વિજયકમલસૂરિ, નમન કરોભવિપ્રાણી, તપગચ્છકે
 ધૂરિ, આનંદ અંગમાંઆણી—વિજય—આંકણી. ॥ ૫૬ ॥
 શત ગુણથી સૂરિ સોહે, ભવિજનનાં તન મનને મોહે, આતમ

સ્વરૂપકે દાની. । વિજય ॥ ૧ ॥ આજ્ઞાલુકુલમાંડી અવત-
રીયા, બાલપણમાં દીક્ષા વરીયા, શિવલક્ષ્મી ઉરઆની.
। વિજય ॥ ૨ ॥ તત્વાતત્વને દિલમાં દેખી, તત્વ લેતા
અતત્વ ઉવેખી, હંસ જેમ ક્ષીરણી. । વિજય ॥ ૩ ॥
સૂરીશ્વર છે બાલ પ્રહયાણી, કામનીનો સંગ મૂલથી નિવારી,
દોલત દીલ નહિ માની. । વિજય ॥ ૪ ॥ વિચર્યા સૂરી-
શ્વરબહુદેશો, તાર્યાશ્રવે કંઈઉપદેશો, ધર્મતણા એ નિધાની.
। વિજય ॥ ૫ ॥ સજરાજેશ્વરસમ ગુરૂકાંતિ, દેખતાં
થાય દીલમાંડિ શાંતિ, કર્પૂરસમ ગુણ સ્નાની. । વિજય ॥
૬ ॥ પાટે પાટણમાં બિરાજ્યાબનો, વિજયાનંદસુરિ
પટધર માનો, કહે દેશના ગુણુખાની. । વિજય ॥ ૭ ॥

॥ ૫૬ ॥ શ્રીમદ્ હંસવિજયજી મહારાજજીની
મહુલી પહેલી (સ્તુતિ)

કવિલી.

શ્રી ગુરૂરાજનાં દર્શન, કરે મુજ દીલ હોય પરસન. ।
શ્રી—ટેક. ॥ ગુરૂ કરૂણારસ સાગર, ગુરૂ ગુણ ગણુના આગર,
રૂપ શશીસમ શીતલ સોહે, દેખી ભવિજન મનમોહે. ।
શ્રી. ॥ ૧ ॥ હંસસમ જૈન જે છાજે, કીર્તિ ચૌદિશીમાં
ગાજે, સદ્ગુરૂ રૂપમાં જેવા, રતિ પતિ છે નહિં તેવા. ।

શ્રી. ॥ ૨ ॥ વિજય આનંદ જે સુરિ, શિષ્ય, લક્ષ્મીવિજય
 ધૂરિ, જગત જનના છે હિતકારી, ધયા તસ શિષ્ય જય-
 કારી. । શ્રી. ॥ ૩ ॥ યતિ દશ ધર્મના ધોરી, માયા મમ-
 તાથી મન મોડી, જીતી વાદિગણુ ભારી, વયા યશલક્ષ્મી
 મનોહારી. । શ્રી. ॥ ૪ ॥ માતાઅરૂતાતને બાતા, થકી અ-
 ધિકા ગુરૂ ત્રાતા, હાથ ભેડી નમાવું શીષ, પડી પાયે માગું
 આશીષ. । શ્રી. ॥ ૫ ॥ રાય અરૂ રંકસમ ગણુતા, રાગને
 રોષ નહિં ધરતા, જગજીવન કુલમાં ચંદા, માતા માણુકદેવી
 નંદા. । શ્રી. ॥ ૬ ॥ જીવન સંકળું કરી આપ, ટાલી ભવ
 શોક સંતાપ, તરણુ તારણુ થયા આજ, પ્રપિતામહ ગુરૂરાજ.
 । શ્રી. ॥ ૭ ॥ સમતાધારી આનંદદાયક, આતમલક્ષ્મીતણુ
 નાયક, કપૂર કહે પામીએ સંપત, ગુરૂ સેવાથી ટળે વિપત.
 । શ્રી. ॥ ૮ ॥

॥ ૫૭ ॥ શ્રીહંસવિજયજી મહારાજની (સ્તુતિ)
 મહુંલી બીજી.

જવો જવો તેમિ પ્રિયા તોરી ગાત જનીરે—એ દેશી.

હંસવિજય ગુરૂ પાયા, નમો લવિ પ્રાણીરે—હંસવિજય—
 આંકણી. ॥ ધન્ય ધન્ય દિન આજ, પધાર્યા શ્રી ગુરૂરાજ,
 ગીતારથ મહામંલીર, માની નહિં ધ્યાનીરે. । હંસવિજય. ।

॥ ૧ ॥ સણેકદેવીના નંદા, જગજીવન કુલે ચંદા, વીરક્ષેત્રે
 અવતારી, હુવા ગુરૂ જ્ઞાનીરે. । હંસવિજય. ॥ ૨ ॥ મુખ-
 કજ સુંદર સોહે, દેખી લવિ બ્રમર મોહે, લળી લળી પાયે
 પડે, નિજ હિત જાનીરે. । હંસવિજય. ॥ ૩ ॥ પંચમહા-
 વ્રતધારક, પંચહી પ્રમાદ ટારક, તજી જેણે દોલત, દુનિયા
 દિવાનીરે. । હંસવિજય. ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય ગુરૂ હંસ,
 શોભાવ્યો ઉભયવંશ, નમન કરી કેઈ રાયે, સુણો ગુરૂ વાણીરે.
 । હંસવિજય. ॥ ૫ ॥ દક્ષીણ પૂરવ દેશ, પંજળ મરૂ
 વિશેષ, માળવા મેવાડ કચ્છ, ફરી તારી પ્રાણીરે. । હંસ-
 વિજય. ॥ ૬ ॥ આતમલક્ષ્મી નાયક, ધર્મરૂપી સંપત્તદાયક,
 આદિજન મંડલ વંદે, હર્ષ દીલેઆણીરે. । હંસવિજય.
 ॥ ૭ ॥ નમો ગુરૂ શુભ ભાવે, હાથ જોડીપાપ જાવે, કર્પૂર
 કહે ગુરૂ સેવા, પુન્યની નિશાનીરે. । હંસવિજય. ॥ ૮ ॥

॥૫૮॥ શ્રીમદ્ હંસવિજય મહારાજજીની

ગહુલી ત્રીજી (સ્તુતિ.)

સુંદર સામળીઆ—એ દેશી.

હંસવિજય પાયા, નમીએ નિત્ય લવિ પ્રાણી, ભવોભવ
 સુખ દાયા, શુદ્ધ માર્ગ ખતલાયા. હંસવિ—આંકણી. ॥
 ધન્ય ધન્ય દીન આજ સહાયા, પુન્ય ઉદયસે ગુરૂજી પાયા.

દેખતાં પાપ ખપાયા. । હંસવિ. ॥ ૧ ॥ માતા માણેકદે-
વીના જાયા, પિતા જગજીવન કુલે આયા, જૈન ધર્મ
શોભાયા. । હંસવિ; ॥ ૨ ॥ કરી કૃપા ગુરૂજીએ ભારી,
સંઘની વિમતી દીલમે ધારી, વીર ક્ષેત્રમાં આયા. । હંસવિ.
॥ ૩ ॥ વિજયસંપત પન્યાસજી જાણો, ગુરૂલક્ષિતમાં તન
મન ઠાણો, સાવચેતમાં સવાયા. । હંસવિ; ॥ ૪ ॥ શ્રી
વલ્લભવિજય સુખકારી, આબ્યા સાથે જ્ઞાન ભંડારી, સકલ
સંઘ હરખાયા, । હંસવિ, ॥ ૫ ॥ નાંદોદ રાજ્યમાં આપે
પધારી, જૈન ધર્મની કીર્તિ વધારી, રાજા પ્રજાએ ગુણ
ગાયા. । હંસવિ. ॥ ૬ ॥ ઓગણીસે અગન્યોતેર સાલે,
માઘ વદી ત્રીજ દીન રસાલે, આનંદ છડાં વરતાયા. ।
હંસવિ. ॥ ૭ ॥ આતમલક્ષ્મીના ગુરૂદાતા, હંસસમ
ઉજવલતા ચઢાતા, સુખશાતાથી ઠાયા. હંસવિ. ॥ ૮ ॥ કંચન-
કામનીના ગુરૂ ત્યાગી, ધર્મરૂપ દોલતના રાગી, કરૂંર સુવાસ
ફેલાયા. । હંસવિ. ॥ ૯ ॥

॥ ૫૯ ॥ શ્રીમદ હંસવિજયજી મહારાજની
ગહુલી ચોથી. (સ્તુતિ.)

મજા દેતે હે કયા ચાર તેરે બાલ ધુધરવાલે—એ દેશી.

શ્રીશ્રી હંસવિજય મહારાજ મનુષ્ય ભવ સફલ કરાનેવાલે,

શ્રીશ્રી—આંકણી. ॥ શકેર ખડોડા હે ચલખર, જિન મંદિર
 સોલ શ્રીકાર, વસે જગજીવન સાહુકાર, ભલે ઉત્તમ ધરાને
 વાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૧ ॥ લીયા તસ કુલમે અવતાર, ગુનીસો
 ચોદામે ધાર, દીવાસા પર્વ રૂખકાર, છોટાલાલ નામ ધરાને
 વાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૨ ॥ સોહો મુખ પુનમકોચંદ, દેખી
 ભવિક કુમુદ વિકસંદ, હે માણેકદેવીકે નંદ, ભવી મનમોહ
 કરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૩ ॥ કદલીસમ કોમલ કાય, ચોવન
 વચકું જખ પાય, વૈરાગ્ય રંગ ગયા છાય, મન્મથકો મરા-
 નેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૪ ॥ ચહ હે સંસાર અસાર, નહિં હે
 કુચ્છ ઈસમે સાર, દિયા ત્યાગ સકલ પરિવાર, મોહ મહા
 સુભટ ડરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૬ ॥ શ્રી લક્ષ્મીવિજય ગુરૂ
 પાસ, ગુનીસો પેંતીસ માઘ માસ, કૃષ્ણ એકાદશી દિન
 ખાસ, મહાવ્રત પાઠ ઉચરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૬ ॥ ગુરૂ
 ગુણગણકે ભંડાર, ગિણનેસે નાવે પાર, કીયા ભવ્યજનોકા
 ઉદ્ધાર, ધર્મકા ધ્વજ ફીરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૭ ॥ સંઘમે
 હોય કુસંપ કલેશ, દુર કરંતે દેઈ ઉપદેશ, ફિરફિરકે દેશ-
 વિદેશ, ભવસમુદ્ર તરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૮ ॥ આતમલક્ષ્મી
 રવીકાર, ધર્મદોલતકે દાતાર, કર્પૂર નમે વારંવાર, કર્મશત્રુ
 ડરાનેવાલે. ॥ શ્રીશ્રી. ॥ ૧૦ ॥

॥ ૬૦ ॥ પરમગુરૂ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજની મહુલી પાંચમી.

સદિયર સુણબોરે ભગવતી સુતની વાણી—એ દેશી.

સખીયો ચાહોરે જઈએ વંદનકાજ, ગુરુગુણભંડારી હંસ-
વિજય મહારાજ. ॥ સખીયો. ॥ આંકણી. ॥ વિજયાનંદમુ-
રીધર કેરા, સકલશિષ્ય શણુગાર, લક્ષ્મીવિજય મહારાજ થયા
તસ, હંસવિજય અણુગાર, ૧ સખીયો, ॥ ૧ ॥ ગુરવીર
થઈ મહાવ્રત પાલે, રમતાનિજ ગુણ માંહી, શાસન ઉન્ન-
તીનાં કામ થાવે, પધારે જ્યાં ગુરતાંહી. ॥ સખીયો. ॥ ૨ ॥
હિંસા બુઠં ચોરીને ટારી; બ્રહ્મચર્યને ધારે મનવચકાયથી
પરિગ્રહ છોડી, ભોગતૃષ્ણાને મારે. ॥ સખીયો. ॥ ૩ ॥ તપ
જપ સંયમનો ખપ કરતા, જગજનના ઉપકારી, પૂજકનિ-
દકને સમભણે, ગુરુજી ઉગ્રવિહારી. ॥ સખીયો. ॥ ૪ ॥
તત્વા તત્વની ખોજ કરીને, તત્ત્વ રમણ ગુરુ કરતા, સ્વપર
સમતા ભાવમાં રહીને, જિન આણા શીરધરતા, ॥ સખીયો. ૧
॥ ૫ ॥ પંબળ પૂરવ માલવાને કચ્છ, અંગાલ મરૂધર દેશ,
દક્ષિણ ગુજ્જર સોરઠમાંહી, ફરી કયો ઉપદેશ. ॥ સખીયો ॥
॥ ૬ ॥ વાઢી ઘૂક દિવાકર ભણું; સાયરસમ ગંભીર શી-
તલતા જસ ચંદ્રથી અધીકી, કપટ રહીત બહુધીર. ॥
॥ સખીયો. ॥ ૭ ॥ જ્ઞાન ક્રિયા દોયથી ગુરુ શોભે, હંસ

સમાન છે ચાલ, અમૃત રસસમમીડીવાણી, મુણાવે
 ગુરુ રસાલ. ॥ સખીયો. ॥ ૮ ॥ લવલય લાંજનને કર-
 નારી, સમકીત જેહથી થાવે, એવી ગુરુની વાણી મુણીને,
 નરનારી હરખાવે. ॥ સખીયો. ॥ ૯ ॥ ઇત્યાદિક બહુ ગુણ
 ગુરુમાંહે, કહેતાં નાવે પાર, જીવ દયા વેલડીને સિંચે, મેઘ-
 પરે હિતકાર. ॥ સખીયો. ॥ ૧૦ ॥ આતમ લક્ષ્મી સંપદા
 પામી, ધર્મ દોલત દાતારી આપ તરે પરને પણ તારે,
 ધન્ય ગુરુ બલીહારી. ॥ સખીયો. ॥ ૧૧ ॥ પુન્ય સંયોગથી
 દાદા ગુરુનો, સુંદર પામ્યો હું સંગ, કહે કપૂર મુજપર
 રહેજે, ગુરુનો પ્રેમ અલંગ. ॥ સખીયો. ॥ ૧૨ ॥

॥ ૬૧ ॥ શ્રી હંસવીજય મહારાજની ગહુલી છઠ્ઠી.

મુણો ચંદાજી સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાજો.—એ દેશી.

મુણ સાહેલી હંસવિજય મહારાજ તણા ગુણ ગાઈએ,
 ગુણ ગાઈને મન વચકાય થકી આપણ શુદ્ધ થાઈએ. ॥
 ॥ આંકણી. ॥ ગુરુ પાંચ મહાવ્રતના ધારી; સંયમ મારગ
 રમણકારી, સત્તાવીસ ગુણની બલીહારી, ॥ મુણ. ॥ ૧ ॥
 સમતા ગુણના તે દરિયા છે, ગામ નગર અનેક વિચરીયા
 છે, જિન શાસન સુંદરવરીયા છે, ॥ મુણ. ॥ ૨ ॥ ગુરુ
 ચારકપાયને દૂર કરતા, નહિ રાગ દેષને તે ધરતા, શુદ્ધ

સંયમમાં નિત્ય રહે કરતા, ॥ સુષુ. ॥ ૩ ॥ પટકાય જીવ
 રક્ષા કારી, સમતા રસ ગુણુલા બંડારી, ગુરુ હંસની બહુ
 હુંતો વારી, ॥ સુષુ. ॥ ૪ ॥ ગુરુ ભવિજીવને પડિ મોહ
 છે, આતમ ગુણુથી ગુરુ સોહ છે, સુખ દેખી મનડુ મોહ છે,
 ॥ સુષુ. ॥ ૫ ॥ શ્રી વિજયનંદમૂરિરાયા, તસશિષ્ય શ્રી
 લક્ષ્મિવિજય ગાયા, તેમના શિષ્ય હંસવિજય પાયા. ॥
 ॥ સુષુ. ॥ ૬ ॥ ગુરુને વંદન નિત્ય નિત્ય કરીએ, ભવ ભ-
 વનાં પાતક દૂર હરીએ, તો શિવ રમણી સુખથી વરીએ.
 ॥ સુષુ. ૭ ॥ ઉપદેશ નાના વિધ બહુ કરીયા, ભવિજીવો
 ભવસાગર તરીયા, રાય રાણા જસ પાયે પડીયા. ॥ સુષુ. ॥
 ॥ ૮ ॥ ગુરુ હંસ તણા ગુણુ જે ગાસે, તસ પાપ પંક
 ક્ષય થઈ બસે તે કર્પૂર સમ ઉજવલ થાસે. ॥ સુષુ ॥ ૯ ॥

॥ ૬૨ ॥ શ્રી હંસવીજય મહારાજની ગહુલી સાતમી.

મહિસાસનનાથજી વ્રત લીજેરે—એ દેશી.

સખા ગુરુ રાજને નિત્ય વંદોરે, વંદીનેપાપનિકંદો.
 ॥ સખીં ॥ આંકણી ૦ ॥ ગુરુ માણેકદેવીના બયારે, પિતા
 જગજીવન કુલ આયારે રાજકુંવર સમરૂપ પાયાના સખીં. ॥ ૧ ॥
 સંસારને અસાર બાણીરે, વૈરાગ્ય મનમાંહે આણીરે, લીધી
 દીક્ષા ગુણુની ખાણીં ॥ સખીં ॥ ૨ ॥ વિજયનંદમૂરિરાજેરે,

શિષ્ય લક્ષ્મીવિજય તસ છાજેરે, તેમના શિષ્યથયાશીવ
 કાજે, ॥ સખીના ॥ ૩ ॥ લણ્યા જ્ઞાનને વિચર્યા દેશરે, કચ્છ
 મરૂ પંબળ પરદેશરે આપે ભવી જીવને જીપદેશ, ॥ સખી ૦
 ॥ ૪ ॥ ગુરૂ દેશના અમૃત ધારરે, થયા જૈન શાસન જય-
 કારરે, કર્યા ગુરૂએ બહુ જીપકાર, ॥ સખી ૦ ॥ ૫ ॥ પક્ષી-
 ઓમાં જિત્તમ જેમ હંસરે, મુનિઓમાં ગુરૂ ઉત્તંસરે, શોભા-
 ન્યો ઉભય કુલવંસ, ॥ સખી ૦ ॥ ૬ ॥ ગુરૂ શુદ્ધ ધર્મના
 રાગીરે, પદ જીવની હિંસા ત્યાગીરે, જેને સંસાર માયા ન
 લાગી, ॥ સખી ૦ ॥ ૭ ॥ ગુરૂ કરૂણા રસ જાંઠારરે, જિતરાવે
 ભવનો પારરે કરે ભવિ જીવના ઉદ્ધાર, સખી ૦ ॥ ૮ ॥
 ગુરૂ મન વચકાયથી સાધેરે, જ્ઞાન દર્શન ચરણ આરાધેરે,
 અજ્ઞાન તિમિરને જાઘે, ॥ સખી ૦ ॥ ૯ ॥ ગુરૂ વંદન ભાવથી
 કરસેરે, તે ભવસાગરથી તરસેરે, શીવલક્ષ્મી આનંદથી વરસે,
 સખી ૦ ॥ ૧૦ ॥ ગુરૂપ્રપિતામહ કૃપાદાયારે, શ્રીહંસવિજય
 માહાશયારે ઠપૂરે, ગુરૂ ગુણ ગાયા, સખી ૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ ૬૩ ॥ શ્રી હંસવિજય મહારાજની ગહુલી આઠમી.

મસ્તકજનનાથજી વ્રત લીજેરે—એદેશી.

સખી શ્રીહંસમુરૂના ગુણ ગાઈએરે, ગુણ ગાઈને નિરમલ
 થાઈએ—સખી ૦ ॥ આંકણી ૦ ॥ ગુરૂ શુદ્ધ સંજમના રસી-
 યારે, ધર્મ ધ્યાન થકી નવિ ખસીયારે, કર્મ વિયુ સાંભા ગુરૂ

ધસીયા, ॥ સખી૦ ॥ ૧ ॥ ત્રણ ગુપ્તિ ધારક સુખકારકરે,
 આર કપાયવિકથાનિવારકરે, ગુરૂ માંચ મહાવત ધારક, ॥ સખી.
 ॥ ૨ ॥ પાંચ સમિતિ પાલણુહારરે, પાંચ આશ્રવ દૂર કર-
 નારરે, પટ જીવ તણા હિતકારા, ॥ સખી૦ ॥ ૩ ॥ પાંચકરણ
 તુરંગ વસકારીરે, મોહવદનસદન વિહારીરે, શોભે શાંત
 વદન છળી ખ્યારી, ॥ સખી૦ ॥ ૪ ॥ ગુરૂ જ્ઞાન રચણથી
 ભરીયારે, શાંત સુધારસના છે દરીયારે, સાત ભય થકી નવિ
 ઠરીયા, ॥ સખી૦ ॥ ૫ ॥ અષ્ટપ્રવચન માતાને પાળીરે, અષ્ટ
 કર્મ કીચડ લે ગાળીરે, ધ્યાન જલથી દિયે છે પખાળી. ॥ સખી
 ॥ ૬ ॥ ઇત્યાદિક ગુણ છે અપારરે, નાવે કહેતાં કાંઈ પારરે
 જોવનમાં લીધા સંજમભાર, ॥ સખી૦ ॥ ૭ ॥ શેઠ જગજી-
 વન કુલ દિપાચારે, માતા માણુકદેવીના જાચારે, થયા વીર-
 સેવમાં ગુરૂરાયા, ॥ સખી૦ ॥ ૮ ॥ ગુણુવંતી સહિયરો મળી
 આવેરે, ગુરૂ આગે સ્વસ્તિક બનાવેરે કપૂર જેવા ઉજવલ
 ગુણુ ગાવે, સખી૦ ॥ ૯ ॥

॥ ૬૪ ॥ પરમપુજ્ય શ્રી હંસવિજયજી મહારાજની
 ગહુલી નવમી.

અમે ઈશ્વર માગીએ એટલું—એ દેશી.

સખીયો હંસવિજય ગુરૂ ગુણુવંતા, દીસે ગુણુ ગણુ રચણુ
 બંડાર, નમોનિત્ય નેહથી, ॥ આંકણી, ॥ ગુર્જર દેશ

શહેર પ્રહોદરા, છાં સોલ જિનાલય સાર, ॥ નમો, ॥
 વિસા શ્રીમાલી જૈન જાતિ તણા, શેઠ જગજીવનસાહુકાર,
 ॥ નમો. ॥ ૧ ॥ તસ કુલ ગગનમાં સુરજ સમા, માતા
 માણિકદેવી મદહાર, ॥ નમો, ॥ સંવત ઓગણીસેને ચૌદમાં,
 જન્મ્યા દીવાસાદિન સુખકાર, ॥ નમો. ॥ ૨ ॥ અદ્ભુત
 સુંદર રૂપ સુહકર, દેખી હરખીત હોય નરનાર. ॥ નમો. ॥ શાંત
 વદનશસિસમશોભતુ, નામછોટાલાલમનોહાર. ॥ નમો.
 ॥ ૩ ॥ ચોવન વયમાંમન મર્કટવસકરી, ત્યાગી
 સકલ કુટુંબ પરિવાર, ॥ નમો. ॥ ઓગણીસે પાંત્રીસ
 માત્ર માસમાં, લીધો અંબાલે સંજમ ભાર. ॥ નમો. ॥
 ॥ ૪ ॥ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિરાયના, શિષ્ય લક્ષ્મીવિજયજી અણુ-
 ગાર, ॥ નમો. ॥ તસ્ય શિષ્ય સૌભાગી હંસ ગુરૂ, થયા વીર શાસન
 શણગાર. ॥ નમો, ॥ ૫ ॥ દુકર સંયમ પરિસહ વેઠીને
 કરતા કાયમ ગુરૂજી વિહાર. ॥ નમો. ॥ ભવિ જીવને ભવ
 જલ તરવા, દેશના દિયે છે હિતકાર. ॥ નમો. ॥ ૬ ॥
 જંગમ તીર્થ એ ગુરૂ જાણીએ, જ્ઞાન દાન અપૂર્વ દાતાર
 ॥ નમો ॥ પંચ મહાવ્રત ધારક સદગુરૂ, ઉલ્લસે મનકુ દેખીને
 દેહાર. ॥ નમો. ॥ ૭ ॥ જન્મભૂમીમાં ઓગણીસેં ખાંતેર,
 જન્મ તીથીયે ધરીને પ્યાર. ॥ નમો ॥ રહી ગુરૂ પદ પદમાં
 હંસજયું, કરે કર્પૂર સફલ અવતાર. ॥ નમો. ॥ ૮ ॥

॥ ૬૫ ॥ પંન્યાસજી શ્રી સંપતવિજયજી

મહારાજની ગહુલી.

સનેહી વીરજી નયધારીરે—એ દેશી.

સખી ગુણવંત ગુરૂને દેખીરે, લવલવનાદોષાપ
ઉવેખી૦ ॥ સખી—આંકણી. ॥ ગુરૂ બાલપણે વ્રત ધારીરે,
જ્ઞાનરેયણુતણા લંકારીરે, છકાયતણાહિતકારી. ૧ સખી. ૧
॥૧॥ યોગવહન ક્રિયાના કર્તારે, માન માયાને પરિહરતારે,
પંન્યાસગણિ પદ વરતા. ૧ સખી. ૨ ॥ વિનયાદિક
ગુણમાં પૂરારે, ગુરૂલક્ષિતમાં નહિ અધૂરારે, કરે કર્મતણા
સકચૂરા. ૧ સખી. ૩ ॥ ગુરૂ હંસવિજયજીની પાસેરે.
લીધી દિક્ષા મનના ઉલ્લાસેરે, દેખતાં દુર્ગતિ નાસે. ૧
૧ સખી. ૪ ॥ માતા ઊજમબાઈના જયારે, હીરાચંદ
કુલમાં સધાયારે, પાટણ શહેરમાં જન્મને પાયા, ૧ સખી, ૫
॥ ૫ ॥ સર્વ જીવના ઐતો ગ્રાતારે, મુનિ દોલતના ગુરૂ
ગ્રાતારે, દેખી દીલમાં થાય શાતા. ૧ સખી. ૬ ॥ ધન્ય
ધન્ય સંપત મુનિરાયારે, ગુરૂ સેવાથી કર્મ ખંપાયારે, નમ
કર્તુર નિત્ય તંસ પાયા. ૧ સખી. ૭ ॥

॥ ૬૬ ॥ સદ્ગુરૂ મહારાજની ગહુલી.

આધવજી સદેશી કૃત્તે સ્વામને—એ દેશી.

સહિયર નમીએ આપણે નિત્યે સદ્ગુરૂ, પંચમહાવ્રત-

ધારક શ્રી ગુરુરાયજી, પટકાયની સદ્ગુરુ રક્ષા નિત્યે કરે, ધર્મ
 ઉપદેશ સુણાવે નિત્ય સુખદાયજી, । સહિયર. ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન ધ્યાન તપ જપથી આતમ સાધતા, કપટ કરે નહિ
 કોઈ દિવસ તલભારજી, ક્રોધ લોભ માન માયાથી વર્જિત
 છે, ચારિત્ર આપી કરતા જન ઉદ્ધારજી. । સહિયર. ॥
 ॥ ૨ ॥ સંવર સેવી આશ્રવનો કરે રોધ એ, બાહ્ય અ-
 જ્યંતર તપના તે કરનાર જી, ત્રસ થાવર પ્રતિપાલક શોભે
 સદ્ગુરુ, જગજીવના કરુણાસંધુ હિતકારજી. । સહિયર. ॥
 ॥ ૩ ॥ કંચનને પણુ તૃણ માફક ગણી પરીહરે, નારીને
 નાગણીપરે નિરખણુહારજી, માત તાત અફ ભાત તરીકે
 બાણીએ, અસાર સંસાર સમુદ્ર થકી દિયે તારજી. । સહિ-
 યર. ॥ ૪ ॥ પગથી વિહાર કરી વિચરે પરદેશમાં,
 પરની ખટપટમાં ન પડે ગુરુરાજજી, ભવજલધિમાં ગુરુ
 નૌકાસમ બાણીએ, તેમને નમીએ બાણીને શીરતાજી. ।
 સહિયર. ॥ ૫ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપાદન કરતા સદા. ભાવ
 દયાની મૂલત સદ્ગુરુ ખાસજી, હંસપરે ગુણ ગંગાજલમાં
 ઝીલતાં, કહે કર્પૂર થઈએ નિત્ય તેમના દાસજી. ।
 સહિયર. ॥ ૬ ॥

॥ ૬૭ ॥ સદ્ગુરુ મહારાજની ગહુલી.

હારે મારે જોમનીયાનો લટકો દાડા ચારજી--એ દેશી.

હારે સખી ધન્ય દિવસને ધન્ય ઘડી થઇ આજજી.

પધાર્યા સદ્ગુરૂ તરણુ તારણુ જહાજરે લોલ, હારે સખી
 તપ જપ ધ્યાનથી ચૂરતા કમં સમુહને, ઉચ્ચવિહારી થઈને
 કરે ઉત્તમ કાજરે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે સખી પૂરવ પુન્યથી
 મળ્યો ગુરૂનો સંયોગને, નિર્મલ થાવા ગુણુ ગાંધણે પ્રીત-
 થીરે લોલ, હારે સખી મિત ભાષી ઉપગારી સદ્ગુરૂરાયને,
 વાણી સુણાવે ભવિજનને અતિ હીતથીરે લોલ. ॥ ૨ ॥
 હારે સખી નિરમોહી થઈ પૃથ્વી તળે વિચરતાંને, માયા
 રહિત મધુરી બોલે તે ભાષારે લોલ. હારે સખી આણુ
 દેવગુરૂની તે અનુસરતાંને, મુક્તિ રમણીની રાખે પુરી અભિ-
 લાષારે લોલ. ॥ ૩ ॥ હારે સખી પંચમહાવ્રત ધારી તે
 જયવંતાંને, પરિચ્છેડ ત્યાગી કંચનને તૃણુસમ ગણેરે લોલ.
 હારે સખી જાણે નારીને નાગણીસમ ગુણુવંતાંને, નવવિધ
 બ્રહ્મચારી થઈ મોહ રિપુ હણેરે લોલ. ॥ ૪ ॥ હારે સખી
 સત્તર પ્રકારે સંજમ પાલણુહારને, એવા ગુરૂથી પામીએ
 આત્મિક સંપદારે લોલ. હારે સખી પ્રૌઢ પ્રતાપી હંસવિ-
 જય મહારાયને, તસકપૂર કહેગુરૂથી ટળે આપદારે લોલ, ॥ ૫ ॥

॥ ૬૮ ॥ સદ્ગુરૂ મહારાજની ગહુલી.

માજી તું પાવાની પટરાણી કે કાળી કાળકારે લોલ એ દેશી.

સહિયર સફલ થયો દીન આજ કે, ગુરૂને દીઠકારે
 લોલ. તરણુ તારણુ જહાજ સમાનકે, લાગે મીઠકારે લોલ,
 ધર ત્યાગીને થયા અણુગારકે, મહાવ્રતને ધરેરે લોલ; પંચ

પ્રમાદના ટાલણુ હારકે જીવ રક્ષા કરેરે લોલ. ॥ ૧ ॥
 વિચરે પગ અલવાણુ ધરામાંકે, નહિ મમતા ધરેરે લોલ,
 પરખટપટમાં નહિ પડનારકે, જ્ઞાનને ધ્યાન કરેરે લોલ;
 આપ તરેને બીજને તારે કે, થાપે ધરમનેરે લોલ, બાહ્ય અ-
 ભ્યંતર તપ કરનારકે, કાપે કરમનેરે લોલ. ॥ ૨ ॥ અષ્ટ
 પ્રવચન માતાને પાલે કે, ધર્મથી નવિ ખસેરે લોલ, ખરેખર
 તત્ત્વ જ્ઞાન શોધનારકે, મુજ મનમાં વસેરે લોલ, તૃણમણી
 સમ ગણનાર મુનીશકે, પરિગ્રહ નહિ ધરેરે લોલ. નારીને
 નાગણુસમ માનનારકે, રાગ કદી નહિ કરેરે લોલ. ॥ ૩ ॥
 ગોચરી ગાયપરે ગુર કરતાકે, ધરોધર ફરી ફરીરે લોલ,
 શત્રુ મિત્રદોષ સમ ગણતા કે, નિંદાને પરી હરીરે લોલ
 શાંત દશાનો અનુલવ લેતાકે, મહીયલ મહાલતારે લોલ.
 સ્વારી સર્વ તણને પોતે કે, પગથી ચાલતારે લોલ. ॥ ૪ ॥
 સદ્ગુર દીવો જગનો સારકે, દયાની મૂર્તિરે લોલ. કુશુર
 સંગ તણ જીવ વાણીકે. સુણો અધચૂરતીરે લોલ, કરીએ
 ભક્તિ લહીએ જેથી કે, આતમ સંપદારે લોલ, હંસ ગુરનો
 કહે કર્પૂરકે, ટળે એમ આપદારે લોલ. ॥ ૫ ॥

॥ ૬૯ ॥ સદ્ગુર મહારાજના ગહુલી.

વાલાજીની વાટી એને જોતારે--એ દેશી.

સખી ગુણવંતા ગુરજી મલીયારે, આજે મનના મનોરથ
 ફલીયા સખી ॥ એ આંકણી. ॥ ગુર ચારકપાયને જારીરે,

વલી ચાર વિકથા નિવારીરે થયાપંચમહાવ્રતધારી, ।
 । સખી. ॥ ૧ ॥ પંચ પ્રમાદને ગુરૂ ટારીરે. પાળે નિત્ય તે
 પંચાચારીરે વટકાય તણા હિતકારી, । સખી. ॥ ૨ ॥
 કંચન કામની જેણે લ્યાગીરે, થયા શીવ નારીના રાગીરે
 જ્ઞાન ધ્યાનની લય લાગી, । સખી. ॥ ૩ ॥
 ભોગ તૃષ્ણાના પરિહારીરે, તપશોષિત તનુ કૃષ ધારીરે.
 રાગ દ્વેષની પરણુતી વારી; । સખી. ॥ ૪ ॥ પૂજક નિંદક
 પર સમભાવેરે, રહી પરિસહ ફેજ હરાવેરે ધર્મ ધોરી
 ગંભીર કહાવે, । સખી. ॥ ૫ ॥ નિર્મોહિને નિરદોષીરે,
 નિરવિકારી પૂરણ સંતોષીરે મુનિ ગુણ ગણના તે પોષી,
 । સખી. ॥ ૬ ॥ શાંત સુધારસના ભંડારીરે, પરમ દયાલુ
 જગહિતકારીરે હાથ જોડી નમીએ વારંવારી, । સખી. ॥
 ॥ ૭ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદ દાતારે, શ્રી હંસવિજય ગુરૂ
 આતારે તસકર્પૂર મુનિ ગુણ ગાતા. । સખી. ॥ ૮ ॥

॥ ૭૦ ॥ સદ્ગુરૂ મહારાજની ગહુલી.

સાંભળજો મુનિ સંયમ રાગે, ઉપશ્ચમ શ્રેણે ચઢીયારે-એ દેશી.

ચાલો સાહેલી વંદન કાળે, સદ્ગુરૂને આજરે, ભવ
 સમુદ્ર માંહે સદ્ગુરૂજી, તરણ તારણ જહાજરે. ॥ ચાલો ॥
 આંકણી.

ભવિ જીવના સદ્ગુરૂ સ્નેહી, રત્ન ત્રયીને ધારેરે, જ્ઞાન અપૂ-
 રવ દાન દઈને, જડતા દુર નિવારેરે. । ચાલો. ॥ ૧ ॥

રાગે દેવ બે મલને જીતી, ગુપ્તિ ત્રણને પાળેરે, ચારકપાય-
વિકથા ચાર, પાંચ પ્રમાદને ટાળેરે. ॥ ચાલો. ॥ ૨ ॥ પંચ
મહાવ્રતને ધરનારા, પાળે પંચા ચારરે, ષટ કાયતુ રક્ષણ
કરતા, પ્રવચનના પાળનારરે. ॥ ચાલો. ॥ ૩ ॥ દશ વિધ
યતિ ધર્મના ધોરી, સુરેનર નમે જસ પાયરે, જંગમ તીરથ
જગહિતકારી, વંદતાં પાપ પલાયરે. ॥ ચાલો. ॥ ૪ ॥ માત
પિતા સુત બહેન ભાઈ, સ્વાથી સહુ પરિવારરે; એક નિઃ-
સ્વાથી સદ્ગુર જાણો, ભવજલ તારણ હારરે. ॥ ચાલો. ॥ ૫ ॥
ચિંતામણી કલ્પતરની સેવા, આપે ફલ સંસારીરે, તેથી
અધિકી સદ્ગુર સેવા, શીવ ફલની દેનારીરે. ॥ ચાલો. ॥
॥ ૬ ॥ આતમ લક્ષ્મી સંપદા સ્વામી, ધર્મ દોલત દાતા-
રીરે, હંસ વિજય મહારાયનો કર્પૂર; કરે વંદન વાર-
નારીરે. ॥ ચાલો. ॥ ૭ ॥

॥ ૭૧ ॥ સદ્ગુર મહારાજની ગહુંલી.

હારે મારે આસો માસે શરદ પુનમની રાતજે એ દેશી,

હારે સખી ધન્ય દિવસને ધન્ય ઘડી થઈ આજજે.
દર્શન થયારે આજે સદ્ગુરજી તણારે લોલ. ॥ હારે સખી
મોહ સુલટને હણુતા સદ્ગુર રાજ જો, વીચરીને તારે નરનારી
તે ઘણારે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે સખી દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના
ભંડારીજો, ઈંદ્ર સમાન આત્મ શીલિથી શોભતારે લોલ. ॥ હારે
સખી સોહ સ્થે સમતા સચી સુખકારીજો, ધૈર્યવજ ધરે

કોઈથી ન ક્ષોભતારે લોલ. ॥ ૨ ॥ હાંરે સખી શોભે
 સુંદર મનોહર ગુર કાયળે, પંકજદલ સમ દીપે ગુરુનાં
 નયણુરે લોલ, હાંરે સખી કરે તે ઈર્ષ્યા સમિતિમાં સહાયળે
 શાંત વદનથી હિતકારી બોલે વયણુરે લોલ. ॥ ૩ ॥ હાંરે
 સખી જ્ઞાનાદિક રચણે ગંભીર ગુરરાયળે, શાંત મુધારસ પાન.
 કરાવે ભવિજનનેરે લોલ. ॥ હાંરે સખી ગુર ગુણ દરિયા ભરીયા
 ન છલકાયળે, તપ જપ ધ્યાનથી શોષાવતા નિજ તનનેરે
 લોલ. ॥ ૪ ॥ હાંરે સખી લવ રણુ તાપ તપિત જીવને
 વિશ્રામળે, શીતળરે સુરતરની છાયા સમ ગુરરે લોલ, હાંરે
 સખી દુષ્પ દોહડગ જાવે લઇએ નિત્ય નામળે, ગુર પદકજ
 સેવંતા થઈએ અઘહરરે લોલ, ॥ ૫ ॥ હાંરે સખી હૃદયે
 વિમલ વર્તન ન માયા લેશળે કોઈ સ્વારીમાં ન બેસે પગ
 તળે વિચરેરે લોલ, હાંરે સખી પ્રભુ આણુ ધરી દેતા નિત્ય
 ઉપદેશળે, મિત ભાષી પ્રિય બોલે ન કહી રોષ કરેરે લોલ.
 ॥ ૬ ॥ હાંરે સખી ગુર પદ પંકજ મન મધુકર લપટાયળે,
 જેથી પામીએ આતમ લલમી સંપદારે લોલ, હાંરે સખી
 ધર્મ ધુરંધર હંસવિજય કવિરાયળે, તસકર્પૂર કહે સદ્ગુરથી
 ટળે આપદારે લોલ, ॥ ૭ ॥

॥ ૭૨ ॥ સદ્ગુર મહારાજની ગહુંલી.

અહો મુનિ સંયમમાં રમતા શીવપુર જવાનો ખપ કરતા—એ દેશી.

અહો મુનિવર સમતા ધારી, જેણે મોહ મમતાને

મારી ॥ અહો. ॥ આંકણી. ॥

ખાદ્ય કુટુંબ પરિવાર ત્યાગી, થયા અંતર કુટુંબ રાગી,
જ્ઞાન ધ્યાનની એક લય લાગી. ॥ અહો. ॥ ૧ ॥ કષાય ચાર
દીયે જારી, વિકથા ચારના પરિહારી, પંચમહાવૃત લહે ભારી
॥ અહો. ॥ ૨ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય વિષય ટારી, ષટ કાય તણા
હિતકારી, લય સાતથી મનકું વારી ॥ અહો. ॥ ૩ ॥ પ્ર-
વચન આઠના રખવારી, થયા નવ વિધિએ બ્રહ્મચારી, શાંત
મુદ્રા દીસે અવિકારી, ॥ અહો. ॥ ૪ ॥ ગીતારથ ગંભીર
પૂરા, તપ જપ કરવામાંશૂરા, કર્મ તણા કરે ચકચૂરા. ૧
અહો. ॥ ૫ ॥ જગજીવના છે ઉપકારી, સત્તાવીસ ગુણના
ધારી, એવા મુનિવરને બલીહારી. ૧ અહો. ॥ ૬ ॥ મુનિવ-
રની નિર્મલ વાણી, શાંત સુધારસની ખાણી, સુણીને હરખે
ભવિ પ્રાણી, ૧ અહો. ॥ ૭ ॥ આતમ લક્ષ્મી સંપદ્ધરવામી,
હંસ ગુરૂપરે જગનામી, ધર્મ દોલતના છે ધામી, ૧ અહો.
॥ ૮ ॥ સદ્ગુરૂના જે ગુણ ગાસે, તેના રોગ શોક ટળી
જાસે, કર્પૂર સમ નિરમલ થાસે. ૧ અહો. ॥ ૯ ॥

॥ ૭૩ ॥ ગુરૂના નગર પ્રવેશ સમયની ગહુંલી.

જરે જિનવર વચન સોહં કહું જરે અવિયળ શાસન વીરરે—એ દેશી

ગુરૂજી ધન્ય દિન ધન્ય ઘડી આજની, ધન્ય ધન્ય અમારો
અવતારરે સદ્ગુરૂજી તમને દેખીને એમ અમે માનીએ. ૧
આંકણી. ॥ પૂરા પૂરવ પૂણ્ય ઊદયથી, મલ્યો સદ્ગુરૂનો

સંયોગરે સદ્ગુરુ ૧ । મનવચ કાયાથકી નહિ ઇન્દ્રીએ,
 કદીએ સદ્ગુરુનો વિયોગરે સદ્ગુરુ ॥ ૧ ॥ ભાનુસમ સ-
 દ્ગુરુ આપને દેખીને, થયો મિથ્યામત તમનાસરે સદ્ગુરુ, ।
 સમકિત રૂપી બીજ હવે રોપાણું; લઈશું મોક્ષફલ તેનું
 આસરે સદ્ગુરુ. ॥ ૨ ॥ ગાજ વિજથી આવતા વરસાદને,
 દેખી મોર જેમ હરખાયરે, સદ્ગુરુ । તેમ સદ્ગુરુ આપને
 દેખીને, ખુશી થઈ વંદીએ તુમ પાયરે ॥ સદ્ગુરુ. ॥ ૩ ॥
 શિષ્ય પરિવારને સાથ લઈ કરી, કીધી કડણા અમપર
 આજરે સદ્ગુરુ, । દેશવિદેશમાંહી ફરતા આવીયા, વારી
 લાઉં હું તુમ ગુરુરાજરે । સદ્ગુરુ. ॥ ૪ ॥ વિનતી સ્વીકારી
 સંઘની તુમે ગુરુ, જેથી માને સંઘ આભારરે સદ્ગુરુ. ।
 પરિશ્રમ પુષ્કળ વિદ્યાનો કરી; લીધો જૈન તત્વતણો સારરે
 સદ્ગુરુ. ॥ ૫ ॥ જ્ઞાનરયણ ભરીયા દરીયા સમા, ગીતારથ
 જ્ઞાનીને ગંભીરરે સદ્ગુરુ, । ઉછળે વૈરાગ્ય રંગ તરંગ ઘણા
 પણ પ્રાણાયામથી થીરરે । સદ્ગુરુ. ॥ ૬ ॥ રાજહંસપરે
 છે ગતિ આપની, ધર્મધોરી તરણતારણ આજરે સદ્ગુરુ, ।
 કર્પૂરસમ નિરમળ સમકિત વાસના, પસરી જૈન સમાજમાં
 આજરે. । સદ્ગુરુ. ॥ ૭ ॥

॥૭૪॥ ગુરુ મહારાજને ચોમાસાની વિનતિની ગહુંલી.
 સ્નેહી વીરજી જયકારીરે—એ દેશી.

ગુરુ મહારાજ રહો ચોમાસુરે, વાણી સુણીને નિર્મલ
 થાશું. । ગુરુ—આંકણી ॥ તમે જ્ઞાન બદે મહા બળીયારે,

પૂરા પૂન્ય ઉદયથી મળીયારે; સંઘના સુમનોરથ ફળીયા.
 ૧ ગુરૂ. ૧૧૧ ॥ દેશો દેશમાં બહુ બોધ આપ્યોરે, મૃત્યામત
 કંઠને કાપ્યોરે; જૈન ધર્મ કીર્તિ સ્થાપ્યો. ૧૧ ગુરૂ.
 ૧૨ ॥ મોહ માયા મમતાને મારીરે, હિંસા જુઠ ચોરીને
 નિવારીરે; તણ નાગણીસમ જાણી નારી. ૧ ગુરૂ. ૧૩ ॥
 નવવિધ બ્રહ્મચર્યને પાળીરે, બાહ્ય અભ્યંતર અંથીટાળીરે,
 ભોગ તૃષ્ણા દીધી તમે ગાળી. ૧ ગુરૂ. ૧૪ ॥ તપશોષિત
 તનુ કૃપ ધારીરે, પવનનીપરે ઉગ્ર વિહારીરે, ગીતારથ ગુણ
 ભંડારી. ૧ ગુરૂ. ૧૫ ॥ શસિસમ છે નિરમળ કાચારે, તર-
 ણીથી તેજ સવાચારે, સમતા રસ મુખપર છાયા. ૧ ગુરૂ.
 ૧૬ ॥ ઘણા જીવો અહીં છે અજ્ઞાનીરે, આપ પસાયે
 થશે તે જ્ઞાનીરે, સાંભળી સુંદર તુમ વાણી. ૧ ગુરૂ. ૧૭ ॥
 સંઘની વિનતીને સ્વીકારોરે, રહી ચોમાસું કરો સુધારોરે,
 થશે લાલ ઉરમાં વિચારો. ૧ ગુરૂ. ૧૮ ॥ અમમાનસ
 સરમાં હંસરે, થયા ત્રિભુવનમાં ઉતંસરે, કર્પૂરસમ ઉજ્જવલ
 વંશ. ૧ ગુરૂ. ૧૯ ॥

॥ ૭૫ ॥ વિહાર વખતની ગહુલી.

વાલાજીની વાટડી અમે જોતારે-એ દેશો.

ગુણવંતા ગુરૂજી કયાં મળશેરે, દર્શન આપી પાવન ક્યારે
 કરશે ગુણવંતા—એ દેશી. ॥ નિરમોહીને નિરવિકારીરે,

તપ શોષિત તનુ કૃષ ધારીરે, પવનપરે ઉચ્ચ વિહારી, । ગુ-
ણવંતા, ॥ ૧ ॥ સમતારસ સુધાના દરીયારે, જ્ઞાનક્રિયા
ચણુથી ભરીયારે, સંયમ રમણી તુમે વરીયા । ગુણવંતા ।
॥ ૨ ॥ તુમ અમૃતરસસમ વાણીરે, સુણવાથી તર્યા બહુ
પ્રાણીરે, માનવજાતના મનમાં સોહાણી. । ગુણવંતા. ॥૩॥
પૂરા પુન્યથી મળ્યોતો જોગરે, નવિ થાવે સહુને વિયોગરે;
કોણ ટાળશે કર્મનો રોગ. । ગુણવંતા ॥ ૪ ॥ સુણાવશે
હવે કોણ વખાણરે, આપશે કોણ હવે પચ્ચખાણરે, દેશે
કોણ અપૂર્વ નાણ. ॥ ગુણવંતા ॥ ૬ ॥ જળે છાતી અમારી
આજરે, સુજતું નથી કાંઈ કામકાજરે, દેખી તમને જતા
ગુરજ. । ગુણવંતા. ॥ ૬ ॥ જેમ હંસ વિના સરોવરરે,
તેમ ઉપાસશે તુમ વગરરે, સુનુ લાગે છે. સાડ નગર, ગુણ-
વંતા ॥ ૭ ॥ આ ક્ષેત્રમાં પાછા વિચરજોરે, હંસસમ
શોભાયમાન કરજોરે, કર્પૂરની વિનતી દિલ ધરજો. ।
ગુણવંતા. ॥ ૮ ॥

॥ ૭૬ ॥ સુગુરના વિહાર વખતે ગાવાની ગહુલી.

સુખીવનગર સોહામણુ—એ દેશી.

ગુણવંતા ગુર સાંભળોજી, અરજ અમારીરે આજ
લવસાગરમાં છોતુમેજી, તારણ તરણજહાજરે—ગુરજી વિહાર
તુમારો આચાર—॥ ૧ ॥ નહોતાં આવ્યા તાહરેજી, દેખતાં
હતાં અમે વાટ; જાવાનુ જાણી કરીજી, થાય દીલમાં ઉચા-

ટરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૨ ॥ વિહારની વાતડી સુણીલ,
 મનડું હોય અધીર; વિરહાગ્નિ અંગે બળેલ, નયણે ઝરતું
 નીરરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૩ ॥ અમને હર્ષ થતો હતોલ,
 સૂણતાં સૂત્ર વ્યાખ્યાન; મત પચ્ચખાણ કરતા હતાંલ,
 યમને શ્રદ્ધાવાનરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૪ ॥ કંઠુ કરી તુમે
 કર્યુંલ, એક ચામાસુરે આંચ; તત્વ સુધારસ તુમે રેડ્યોલ;
 અંતર ઘટની માંચરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૫ ॥ માતપિતાપરે
 આપીયોલ, અમને અમૂલ્ય સુખોધ; સંઘમાં આનંદ વિ-
 સ્તર્યોલ, છૂટયો વૈરવિરોધરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૬ ॥ માતપિતા
 સુત રનેહીયોલ, બેન બાંધવ પરિવાર; સહુ કરતાં તુમે છો
 ગુરુલ, અધિક હિત કરનારરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૭ ॥ ખેડુત
 જેમ ખેતર તણીલ, નિત્ય કરે છે સંભાળ; તેમ તુમે આ
 ધર્મક્ષેત્રનાલ, બની ગયા રખવાળરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૮ ॥
 ઘડીઘડી પળપળમાં ગુરુલ, સાંભરે તુમ ઉપકાર; જે ઉપ-
 કારો તુમે કર્યાલ, નાવે કહેતાં પારરે-ગુરુ વિહાર. ॥ ૯ ॥
 ધન્ય દીવસ એ જાણીએલ, જે દીન વાંઘારે પાય; આજ
 તો જતા દેખીનેલ, હૈંડુ અમહ ગલરાયરે-ગુરુ વિહાર.
 ॥ ૧૦ ॥ કોણ હવે સંભળાવશેલ, આપ વિના ઉપદેશ;
 નિરમોહી મુનિ દેખીનેલ, ગયો મોહનો કલેશરે-ગુરુ
 વિહાર. ॥ ૧૧ ॥ પંચમહાવ્રત પાળતાલ, દયાતણા ભંડાર
 જંગમતીરથ ઝાઝ સમાલ, ભવજલ તારણહારરે-ગુરુલ

વિહાર. ॥ ૧૨ ॥ હજી ઈહાં રહ્યા હોતતોજી, થાત અમારો
ઉદ્ધાર; અશરણુ શરણુ તારણુ જાણીજી, રહેવા કરોને વિચા-
રે-ગુરૂજી વિહાર. ॥ ૧૩ ॥ ગુરૂ કહે સાંભળો સજ્જનોજી
મુનિ પંખી સમ હોય; ચોમાસું વિત્યા પછીજી, બિનકાર-
ણુરે નસોયરે સજ્જનો વિહાર-અમારો આચાર. ॥ ૧૪ ॥
એક સ્થાને રહેવા થકીજી, પરિચયથી હોય રાગ; શીલમાંહે
શંકા પડેજી, અપજસનો હોય ડાઘરે સજ્જનો વિહાર-અ-
મારો આચાર. ॥ ૧૫ ॥ નદીનાં નીર વહેતાં ભલાંજી, ભર્યા
ગંધીલાંરે હોય; સાધુ તો રમતા ભલાજી, ડાઘ ન લાગે
કોયરે સજ્જનો વિહાર-અમારો આચાર. ॥ ૧૬ ॥ એમ
કહી લેઈ પતરાંજી, શિષ્ય સકલ લેઈ સાથ; ધર્મલાભ દેઈ
ચાલીયાજી, અનાથના એ નાથરે ગુરૂજી વિહાર તુમારો
આચાર. ॥ ૧૭ ॥ હંસવિજય ગુરૂની પડેજી, વિચરી દેશ
વિદેશ; મુનિવર કપૂરસમો લહેજી, જગમાં સુજસ વિશેષરે
ગુરૂજી વિહાર-તુમારો આચાર. ॥ ૧૮ ॥

॥ ૭૭ ॥ સદ્ગુરૂને ફરીથી પોતાના ગામમાં

પધારવાની વીનંતી—ગાડુંલી.

મહેતાજીરે શું મહી મુલ જતાવું—એ દેશી.

ગુરૂજીરે બિનતી આપ સ્વીકારો, અમશેરમાં વહેલા
પધારો, સ્વામી તુમ વિનારે નથી ઉગરવાનો આરો, ભવ-

સાગર પાર ઉતારે; રહી ચોમાસું ઘણું સુધારેરે, કયો
 આપે નિકાળી કુધારેરે, સંભળાવીરે સિદ્ધાન્તનો સારસારે,
 દૂર કીધો કદાચક મહારો-ગુરુ. ॥ ૧ ॥ ગુરુ તુમ વિનારે
 ઉપાસરે સુનો લાગે, કહો જઈએ અમે કોની આગે, ધરી
 હર્ષનેરે મુનિ ગુણના શુભ ખાગે, કરતા હતા અમે ધર્મ
 રાગે; દાન દેવા સુવાસના જાગેરે, જોડતાતામન વૈરાગેરે,
 દેખી આપનેરે આવે અન્યમતિ તુમ આગે, વ્રતનિયમ પણ
 વલી માગે-ગુરુ. ॥ ૨ ॥ વાણી સુણવારે તલપી રહ્યાં
 નરનારી, પધારો વહેલા ઉપગારી, યાદ કરેછેરે આપને વાર-
 વારી, દેખે વાટડી રોજ તમારી; શાંતમુદ્રા શોભે મનોહારીરે,
 વાયુ જેવા છો ઉગ્રવિકારીરે, વિચરતાંરે દેશવિદેશ અપારી,
 દુનીયાને કીધી આલારી-ગુરુ. ॥ ૩ ॥ મિતલાણીરે તણ
 તુમે મોહ માયા, મહાગંભીર જ્ઞાની કહાયા, જ્ઞાનદીવારે
 જોતતાં આજ અમે પાયા, પધારો હવે સુખદાયા; પુરા
 પુન્યથી ગુરુ ગુણ ગાયારે, અમાદૃદયકમલજિલ્લસાયારે, ગુણ-
 વંતારે હંસવિજય મુનિરાયા, તસકર્પૂરે કવિત બનાયા-
 ગુરુ. ॥ ૪ ॥

॥ ૭૮ ॥ બાર વ્રતની ગહુલી (સઝાય).

ભવિ તુમે અષ્ટમી તીથિ સેવોરે—એ દેશી.

ભવિપીયો ગુરુ વાણી રૂપ પાણીરે, જેથી તૃપ્ત
 તરસની હાણી. ॥ આંકણી. ॥

શુદ્ધ શ્રાવકનાં વ્રત બારે, સંભળાવે ગુરૂ ધરી ખ્યારે;
 જેમાં સમકિત મૂલ આધાર, । ભવિ. ॥ ૧ ॥ સ્થુલ હિં-
 સ્નાને દિયે ત્યાગીરે, જીહ્વા બોલે નહિ વ્રત રાગીરે, તુચ્છ
 ગણે પરદ્રવ્ય સૌભાગી. । ભવિ. ॥ ૨ ॥ ત્યાગે પરદાર
 નર સદાચારીરે, તજે પરનર સુશીલા નારીરે ચાધા વ્રત
 તણી બલીહારી. । ભવિ. ॥ ૩ ॥ પરિગ્રહ પરિમાણ ગુરૂ
 યાસેરે, કરે દિશાનુ સાથે ઉદ્ધાસેરે વ્રત ધારીથી વિપદા
 નાસે, । ભવિ. ॥ ૪ ॥ ભોગ ઉપભોગ પ્રમાણકારીરે, સા-
 તમે વ્રત હોય નરનારીરે અલક્ષ્ય તજે દશ બારી. । ભવિ.
 ॥ ૫ ॥ આઠમે અનર્થ દંડ ત્યાગેરે, નવમે સામાયિકે
 લાગેરે, દસમે દેસાવગાસિક માગે. । ભવિ. ॥ ૬ ॥ પોષધ
 અગીયારમે ઠાવેરે. બારમે શુભ ભાવના ભાવેરે અતિથી
 સંવિ ભાગ કરી આવે, । ભવિ. ॥ ૭ ॥ શુદ્ધ ભાવે જે વ્રત
 બાર પાળેરે, તે કર્મ સમુહ પ્રબળેરે આત્મલક્ષ્મી સંપદા
 નિભાળે, । ભવિ. ॥ ૮ ॥ ગુરૂ હંસવિજય મહારાયરે, પામીને
 તાસ પસાયરે, કહે કર્પૂર સુણે સુખદાય. । ભવિ. ॥ ૯ ॥

॥ ૭૯ ॥ શીલવ્રતની ગહુંલી.

સનેહી વીરજી નયદારીરે—એ દેશી.

સુણે સખી શીલ મહિમા ભાવેરે, ગુણવંતા ગુરૂજી
 સુણાવે. ॥ એ આંકણી. ॥ સોલ સતીઆ વિશ્વમાં ગવાણીરે,

ઔદિશીમાં કીર્તિ ફેલાણીરે, એતો શીલ પ્રભાવે પંકાણી.
 । સુણો. ॥ ૧ ॥ અલયારાણી થકી ન અળીયારે, સુદર્શન
 શેઠ મહા બળીયારે, તેથી મનનાં મનોરથ ફળીયા. । સુણો. ॥
 ॥ ૨ ॥ સર્વથા ન થવાય પ્રહાર્યારીરે, તો પતિવ્રતા વ્રત
 ધારીરે, થઈએ વિષયાંધ બુદ્ધિ નિવારી. । સુણો. ॥ ૩ ॥ ઠરીએ
 નહિં હાંસી પરનર સાથેરે, તાળી દઈએ નહિ નિજ હાથેરે,
 ચાલીએ નહિં કદી ખુદ્દા માંથે. । સુણો. ॥ ૪ ॥ વિકાર-
 વાલી પ્રષ્ટિ નવિ કરીએરે, ચોરે ચોટે એકલાં નવિ ફરીએરે.
 સદ્ગુરની શીખડી હેડે ધરીએ. । સુણો. ॥ ૫ ॥ વડિલને
 પીતા તુલ્ય બળીરે, સહોદર સમ સરખાને માનોરે, નાનાને
 પુત્રસમ લ્યો પિછાણી. । સુણો. ॥ નિચી નજરે ચપળતા
 રહિતરે, ચાલીએ મર્યાદા સહિતરે, જેથી કદિએ ન થાવે
 કહિત. । સુણો. ॥ ૭ ॥ તુલ્ય સુખ કાજ શીલ ગુમાવેરે,
 તે અમુલ્ય લવ હારી જાવેરે, કલંકિત કુલ ઉલથ બનાવે.
 । સુણો. ॥ ૮ ॥ સંકટમાં પણ સુશીલ નારીરે, સાચવે
 શીલ હિંમત ધારીરે, સીતા અંજના સમ સુખકારી. । સુણો.
 ॥ ૯ ॥ આતમલક્ષ્મી સંપદ પાવેરે, ધર્મે હંસસમ ગતિ
 થાવેરે, પાળે જો કપૂરસમ ઉજવલ લાવે. । સુણો. ॥ ૧૦ ॥
 ॥ ૮૦ ॥ સતાવીસ ગુણ ગર્ભિત સદ્ગુરની ગહુંલી.

માવણુ ગુંથી લાવ ગુણીયલ ગજરા—એ દેશી.

નહાલા ગુરુરાજને સખી વડો, વંદીને પાપ નિકંદો
 નંદાલા ॥ આકણી, ॥

ગુરુ પંચ મહાવત ધારી, પંચ ઇન્દ્રિય નિગ્રહકારી.
 ઘટકાય રક્ષક અણુગારી. । બહાલા. ॥ ૧ ॥ રાત્રિ લોજનને
 પરિહરતા, લોભનો પણ નિગ્રહ કરતા, ધર્મ મૂર્તિ ક્ષમા
 ગુણ ધરતા. । બહાલા. ॥ ૨ ॥ કરતાતે લાભ વિશુદ્ધિ,
 પડિ લેહણ શુદ્ધિમાં પુદ્ધિ, સંજમ યોગમાં મન રૂધી,
 ॥ બહાલા. ॥ ૩ ॥ કુંડા કામથી મન વચકાયા, રોકે જ્ઞાની
 મુનિમહારાયા, સાગરવરગંભીરપાયા; । બહાલા, ॥
 ॥ ૪ ॥ શીત આદિ પરિસહ પાવે, મરણાંત ઉપસર્ગ
 આવે, સહવા તરફર મુનિ થાવે, । બહાલા, ॥ ૫ ॥
 સતાવીસ ગુણુ વિશાલ, પ્રશ્નોત્તર પુણ્યમાલ, અંથમાં હંસ
 ગુરુ કહે હાલ. । બહાલા. ॥ ૬ ॥ કંઠેશ્વર જગ ઉપકારી,
 આત્મ ભક્તી સંપન્ના ભંડારી, ધર્મ દોલતન દાતારી. ।
 ॥ બહાલા. ॥ ૭ ॥ પ્રૌઢ પ્રતાપી છે ગુરસયા, શ્રી હંસવિ-
 જય મુખદાયા, તસકર્પૂરે મુનિ ગુણુ ગાયા, । બહાલા. ॥ ૮ ॥

॥ ૮૧ ॥ આ વ્યસન નિષેધ ગાયન.

એતેતો એતાવું તનેરે પામર પ્રાણી—એ રામ.

આતું આના રસીકોનું રે, વણુ ન કરું, —આતું. ॥ આંકણી. ॥
 આથી ન રહ્યા કંઈ દેસ. હિંદુ મુસલમાન વોરા. જૈન
 પારસી ખ્રીસ્તી ગોસરે. । વર્ણન. ॥ ૧ ॥ કહું કેની ભત
 ન્યારી, મોહી રહી આલમ સારી, આની ઉપર હંદ પારીરે.

॥ વર્ણન, ॥ ૨ ॥ બલે ન મળે તો ખાણું, પણ ચાનું
તરલાણું, જોઈએ વાયા પહેલાં વાણુંરે. ॥ વર્ણન. ॥ ૩ ॥
દેવ ગુરુ દશન મેલી, ઉઠીને ચા પીએ વહેલી, બ્રહ્મ લોક
સાથ લેલીરે. ॥ વર્ણન. ॥ ૪ ॥ દિન રાતનું ન જાન,

બક્ષા બક્ષનું ન જાન, અને આમાં શુભતાનરે, ॥ વર્ણન. ॥ ૫ ॥
નિચ વર્ણ સાથે બેસી, પીએ ચા હોટલમાં પેસી, ગમે
નહિ વસ્તુ લેસીરે, ॥ વર્ણન. ॥ ૬ ॥ કોઈ સગો સ્નેહી
આવે. પરાણે ચા પીવરાવે, ખાઈને આંતરમાં તાવેરે. ॥

॥ વર્ણન. ॥ ૭ ॥ થાય કલેજમાં ઠાહ, પીતાં કરે વખાણ
બાહ, કેવી સુંદર જની ચાહરે, ॥ વર્ણન. ॥ ૮ ॥ પેસાની
હોમ બલે લંગી, પણ પાઠીં ચાની ચંચી. કરે ચા ના બની
રંગીરે, ॥ વર્ણન. ॥ ૯ ॥ સીનાઈ રોકેથી કોપ, ઈંડા તણે

ચઢે સોપ, તેમાં પીધે આવાર લોખરે. ॥ વર્ણન. ॥ ૧૦ ॥
ધોળે દહાડે છુટે શક્તિ, તન ધનની કમબક્તિ, કરવાથી
ચાની ભક્તિરે. ॥ વર્ણન ॥ ૧૧ ॥ ચાના કોપ બળે ચાર.

કોઈ પીએ દશ ખાર, વાત ગઈ હદ ખારરે. ॥ વર્ણન ॥ ૧૨ ॥
રાત્રે ચા લગ્નમાં પાવે, બલે ધર્મનો બાધ આવે, પીનારને
શરમ નાવેરે. ॥ વર્ણન ॥ ૧૩ ॥ હોટલો થઈ ગામો ગામ,
ખોડો લાગ્યાં ઠામો ઠામ; ચાલ્યું જગજગ ચાનું કામરે.
વર્ણન ॥ ૧૪ ॥ ભુખને ઘટાડનારી, બલતેજ કમકારી;
કબજથી ફેલાવે મારીરે. ॥ વર્ણન ॥ ૧૫ ॥ થયા જે સંસાર

ત્યાગી, તે પણ ચાના પૂરા રાગી; ચાની લાય સહુને લા-
ગીરે. । વર્ણન ॥ ૧૬ ॥ ચા પીવા મનાઈ કરે, તેજ પહેલા
પીતા કરે; દેખ્યા એવા મેંતો ખરેરે. । વર્ણન ॥ ૧૭ ॥
નામનો સુધારો તણ, સાચા સુધારાને સમણ; કરશે તો
સુધરશે હજારે. । વર્ણન ॥ ૧૮ ॥ કાયા માયા ધૂળધાણી,
કરો નહિ ફેસનથી પ્રાણી; એ છે સદ્ગુરૂ વાણીરે. ।
વર્ણન ॥ ૧૯ ॥ થતાં ધર્મમાંહે શર, પ્રગટે નિજ હંસ-
નૂર; પામે સંપદ કહે કર્પૂરરે. । વર્ણન ॥ ૨૦ ॥

॥ ૮૨ ॥ ગુરૂ સ્તુતી.

હંસવિજય ગુરૂ તારોરે, ગુરૂજી મારા હંસવિજય ગુરૂ તારો. એ આંકણી.

સંસાર વૈભવ ત્યાગી, શ્યા સંયમના રાગી. વૈરાગ્યે લય
લાગી લાગીરે, ગુરૂજી મારા. ॥ ૧ ॥ પંચ મહાવ્રત ધારી, પંચ
પ્રમાદ ટારી, પટ જીવ રક્ષણકારી કારીરે, ગુરૂજી મારા. ।
॥ ૨ ॥ શુદ્ધ ચારિત્ર પાળી, કર્મ કઠીન ગાળી, વિધિમાં
ભાગ્યશાળી શાળીરે, ગુરૂજી મારા. ॥ ૩ ॥ વિચરી દેશ વિદેશ,
દેઈ ધર્મોપદેશ, ટાળ્યો કુસંપ કલેશ કલેશરે, ગુરૂજી મારા.
॥ ૪ ॥ તુમ સાથે મન લાગ્યું, પૂરવનું પૂન્ય
અશુભ કર્મ ભાગ્યું ભાગ્યુંરે ગુરૂજી મારા. ॥ ૫ ॥ કુપુદ્ધિ
મારી ટાળી, સદ્ગુણ આપી સારી, કુપંથ થકી નિકાળી

નિકાળીરે, ગુરૂ ભારા. ॥ ૬ ॥ શાંત મૂર્તિ તુમારી, દેખી
ચિત્તવૃત્તિ મારી, થઈ ગઈ શાંતિકારી કરીરે, ગુરૂ ભારા.
॥ ૭ ॥ દુખી છું આ સંસારે, સુખી નથી લગારે. આવો
તુમે મુજ વારે વારેરે ગુરૂ ભારા. ॥ ૮ ॥ વીરે સુલસાને
તારી, તીર્થંકર પદવી ભારી, ઉતારી ભવ પારી પારીરે,
ગુરૂ ભારા. ॥ ૯ ॥ નેક નજર કરળે, વિનંતી દિલમાં
ધરળે, વીરજી અનુસરળે સરળેરે, ગુરૂ ભારા. ॥ ૧૦ ॥
ધર્મમણિ સંપત પામી: કર્પૂરસમ સુવાસ બામી, નમું હું
શીરનામી નામીરે, ગુરૂ ભારા. ॥ ૧૧ ॥

॥ ૮૩ ॥ ગુરૂ સ્તુતિ.

તીરથની આશ્વાતના નવી કરીયે—એ દેશી.

પાછા વળી ક્યારે આવશે ગુરૂ મહારા, હાંરે ગુરૂ
મહારારે ગુરૂ મહારા, હાંરે ભવજલથી તારણહારા,
હાંરે દેખુ ક્યારે દેદાર. ॥ પાછા વળી. ॥ આંકણી. ॥
હાંરે જોણે અંતર પડલ ઉઘાડ્યાં, હાંરે અજ્ઞાન તિમીરને
ટાળ્યાં, હાંરે વૈરાગ્યે મનડાંને વાળ્યાં, હાંરે કહો કેમ વિસ-
રાય, ૧ પાછા વળી. ॥ ૧ ॥ હાંરે સંસાર સ્વરૂપ બતાવી,
હાંરે કાંઈ કરૂણા નજર દિલ લાવી, હાંરે દીધી મુક્તિ પુ-
રિની આવી, હાંરે બતાં દીલડું દુભાય- ૧ પાછા વળી. ॥
॥ ૨ ॥ હાંરે ગુરૂ ગુણ રચણના દરીયા, હાંરે કરૂણા સુધા-
રસ ભરીયા, હાંરે શિષ્ય સમુદાયથી પરિવરીયા, હાંરે

વિચરંતા સદાય. । પાછા વળી. ॥૩॥ હારે ગુરૂ ભક્તિથી
 હૃદય ઉછળતું, હારે સંસારના તાપે પ્રજળતું; હારે લેવા સંયમ
 દિલ ટળવળતું, હારે પુણ્યોદયથી લેવાય. । પાછા. વળી. ॥
 ૪ ॥ હારે માફ ત્હાફ હમાફ ક્યારે જાશે, હારે ક્યારે
 વેરાગ્યે મન રંગાશે. હારે શાંતિ સમતા તે ક્યારે પમાશે,
 હારે એતો ગુરૂથી પમાય. । પાછા. ॥ ૫ ॥ હારે ગુરૂ
 હંસ વિજયજી મહારા, હારે પાંચ મહાવ્રત પાલણુહારા;
 હારે સમતા રસ મૂર્તિ ઉદારા, હારે વાણી મુરલી શીવાય,
 । પાછા. ॥ ૬ ॥ હારે માતા માણેક દેવીના જાયા, હારે
 જગજીવન કુલ દીપાયા, હારે કર્પૂર સમ સુવાસના દાયા,
 હારે દેખી મણિહરખાય. । પાછા. ॥ ૭ ॥

॥ ૮૪ ॥ ગુરૂ સ્તુતિ.

આધવજી સદેશો કહેજો મારા શ્યામને—એ દેશી.

સ્વર્ગીય સુંદર સુખકર સમય વહી ગયો, જ્યારે સુષુપ્ત
 અમૃતસમ ગુરૂ વેણુજો; આત્માને આનંદ અનુપમ આવતો;
 હંસપરે રમે માનસસરમાં કેહેણુજો. । સ્વર્ગીય. ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન
 તણી રસ છોલ ઊછલતી એ ગુરૂ, અંતર આત્માને ઢરે
 ઊનવલ વાનજો; આજસૂ અવનવું પ્રતિભાશાલી પુરતા,
 જીવનમાં નવ જીવનનું દર્શ દાનજો. । સ્વર્ગીય. ॥ ૨ ॥
 હંસ ચરણમાં હંસ પરે અમે ખેસતાં, તત્ત્વજ્ઞાન મુકતા

ચારો અણુમૂલને; શ્રદ્ધા લક્ષિત વિનયવડે ચરતાં હતાં,
 થાવે એના પદ્મે વિશ્વ વસૂલને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ
 ગુણવણી શાસ્ત્ર તણી પૂછતાં હતાં, ચર્ચા ચર્ચા મેળવતા
 રસ પૂરને; સર્વ ખુલાસા કોણ હવે સમજાવશે, શુદ્ધ ક્રિયા
 ખતલાવણુદારા દૂરને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૪ ॥ મન મરકટને મારી
 મોહ નિવારતા, તેર કાઠીયા કરતા ગુરુ દૂરને; શાંતિ
 સરલતા શમતા હૃદયમાં ધારતા, ચાર કષાયને કરતા ગુરુ
 અકચૂરને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૫ ॥ લીધી સુરતકેરી શીતળ
 છાંયડી, વિમલ વડી વૈરાગ્ય લતા લેહેકાયને; સત્ય તત્વરૂપ
 ઇચ્છિત ફલ મલતાં હતાં, તે હવે સાહેબ મુજથી કેમ વિ-
 સરાયને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૬ ॥ તમ હૃદય બહુ રાગદ્વેષથી ઊ-
 ઘલે, તપી રહિ જ્યાં ત્રીવિધ તાપની જાલને; એ મુજ
 પામર કેરી પીડા ઊપસમે, જો કરી આવો અમદાવાદ કૃ-
 પાલને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૭ ॥ જીવાણુવ સ્વરૂપ સંપત સમ-
 જાવતા, હેયજેય ઉપાદેયનો વિસ્તારને; ઉત્તરાધ્યયન સમજાવ્યું
 શુદ્ધ નયે કરી, ખતાવ્યો મારગ નિશ્ચય ને વ્યવહારને. ।
 સ્વર્ગીય. ॥ ૮ ॥ વચનામૃતથી કલેશ કુસંપ નિવારતા, તત્વા-
 તત્વનું શુદ્ધ ખતાવી સ્વરૂપને; રણના રોજ માફક અમે તો
 જામતાં હતાં, પુણ્યથી મલીયા ગુરુ કેમ રહિએ ચુપને. ।
 સ્વર્ગીય. ॥ ૯ ॥ પથરને નવ પદલજ કરતા નાથજી, આતમ
 લક્ષ્મી સંપદાના ઢાતારને; કર્પૂરસમ ઉજવડ કરને ગુરુજી
 મને, કરનેડી કરે અર્જ મણી વારંવારને. । સ્વર્ગીય. ॥ ૧૦ ॥

॥ ૮૫ ॥ ગુરૂ સ્તુતિ.

આંધી આ સંભળાય મધુર સ્વર—એ દેશી.

વસમી સાહે વિદાય, ગુરૂની વસમી સાહે વિદાય;
 મુખથી કહી નવિ જાય, હંસ તુમ વસમી સાહે વિદાય. ટેક.
 પંચ મહાવત ધારક ગુરૂ, પંચ પ્રમાદ હટાય; પંચમ
 ભરિ ભયક સહગુરૂ, પાલક પટ જીવકાય. । ગુરૂ. ॥૧॥
 તુમ ભાતાં મુજ કોણુ શરણુ હવે, વચનામૃત કોણુ પાય;
 જૈન ધર્મના મર્મ અમોહા, કેમ હવે સમજાય. । ગુરૂ. ॥૨॥
 નિરમલ મન રૂપ માન સરોવર, ભક્તિ જળે છલકાય;
 રાજહંસ સમ હંસવિજયજી, મુકીને કેમ જાય. । ગુરૂ. ॥૩॥
 મિનય વિવેક મુલાકિતમુક્તા, ફલના થાલ ભરાય; પ્રેમ
 ભર્યા હૃદયે તુમ ચરણે, મરવા મન ઉલસાય. । ગુરૂ. ॥૪॥
 આત્મ લક્ષ્મી દાયક સંમત, વંદતાં વંછિત થાય; કપૂર-
 વિજયના કોચલ વચનો, સાંભળી દીલ હરખાય. । ગુરૂ. ॥૫॥
 વીર પ્રભુના શાસન રક્ષક, હંસ ગુરૂ કહેવાય; ગુણીયલ
 જ્ઞાન પ્રતિભા સરીખા, દેખી આનંદ થાય. । ગુરૂ. ॥ ૬ ॥
 શુભ જીવિતને સિંચન કરીને, નવ પલ્લવ ગુરૂરાય; કરતા
 સંભળી ઉલ્લાસી, શું ? બદલો દેવાય. । ગુરૂ. ॥ ૭ ॥
 શાંત મૂર્તિ વૈરાગ્યે લીની, જ્ઞાન ગુણે છલકાય; નિષ્કારણ
 પિતૃ સમ ક્યારે, હંસવિજય વંદાય. । ગુરૂ. ॥ ૮ ॥ ભક્તિ
 સહિત મુજ ગુરૂ નમાણું, તુમ ચરણે મુખકાય; પામરમણિ
 કરબોલી ગુરૂનો, ગુણ ગાઈ મલકાય. । ગુરૂ. ॥ ૯ ॥

॥ ૮૬ ॥ ગુરુ સ્તુતિ.

માલજી ગુંથી લાવ ગુણિલ મનરો—એ દેશી.

શરણુ ગુરુરાજનું સખી સાચું, હુંતો લવોલવ એટલું ચાચું.
આંકણી.

નિલેપ કમલ જળ જેવા, ગુરુની મલે શિતલ સેવા; જેથી
પામીએ મોક્ષના મેવા. । શરણુ. ॥ ૧ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર
ગુણુ ભરીયા, એતો સમતા તણા સખી ફરીયા; સંસાર
સમુદ્રને તરીયા । શરણુ. ॥ ૨ ॥ નેત્ર યુગલ સુધારસ ધરતું
તપ તેજ મસ્તક અનુસરતું; જ્ઞાન અમૃત મુખડેથી ઝરતું. ।
શરણુ. ॥ ૩ ॥ વિશ્વ કલ્યાણ કાજ વિચરતા, વૈરાગ્ય વા-
સિત જન કરતા; તારી લબ્ય જીવ આપ તરતા. । શરણુ.
॥ ૪ ॥ હુંતો પામી ગુરુ પુન્યશાળી, કુડાં કર્મ દિયે ગુરુ
ગાલી; લાગે જેથી જ્ઞાનાનંદ તાળી. । શરણુ. ॥ ૫ ॥
ક્યારે પુન્ય ઉદય મારો થાશે, જ્ઞાન સરોવર હંસ વંદાશે;
અજ્ઞાન તિમિર ક્યારે જાશે. । શરણુ. ॥ ૬ ॥ ક્યારે પા-
મીશ સંપત સેવા, જસ પરિમલ કર્પૂર જેવા; ગુણુ મળી
ગુરુ પાસથી લેવા. । શરણુ. ॥ ૭ ॥

સમાપ્ત.

શ્રી હંસવિજયજી જેન ફી લાયબ્રેરી અમદાવાદ.
હુણસાવાડા, મોટી પેળ.

૧ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા	૦-૧૪-૦
૨ હંસવિનોદ શાસ્ત્રી,	૦-૧-૦
,, ગુજરાતી	૦-૧૨-૦
૩ નવતત્વ સંક્ષિપ્ત સાર	૦-૨-૦
૪ ગહુલી સંગ્રહ શાસ્ત્રી,	૦-૨-૦
,, ગુજરાતી.	૦-૩-૦
૫ હીરં પ્રશ્નાવલી	૦-૪-૦
૬ સ્નાત્ર પૂજા હીંદી	૦-૬-૬
૭ તત્વામૃત મૂલ સહિત ભાષાંતર	૦-૮-૦
૮ ગીરનાર મંડન નેમિનાથની ૧૦૮. } પ્રકારી પૂજા ગુજરાતી	૦-૪-૦
૯ પૂજા સંગ્રહ હીંદી પૂજા ૨૦	૧-૦-૦
૧૦ નર્મદા સુંદરી કથા	} સંસ્કૃતના અભ્યાસી સાધુ સાધ્વીને લેટ.
૧૧ શીલવતી કથા	
૧૨ તિથિ તપ માણિક્યમાળા	,,
૧૩ પ્રાણીપોકાર હીંદી	લેટ
,, ગુજરાતી	,,
૧૪ ધર્મવિધિ પ્રા. સં.	છપાય છે.
૧૫ પ્રશ્નોત્તર સંપ્રવચન સખીજક	છપાશે
૧૬ દેશાટન	૦-૪-૦
ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ.	સેકેટરી.

જેશંગભાઈ છોટાલ લ સુતરીયા.

